

แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดระนอง ปี พ.ศ. 2564

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง

คำนำ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง ได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดระนอง ปี ๒๕๖๔ เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบแนวทางการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ระนอง ซึ่งการจัดทำแผนปฏิบัติการฉบับนี้ มุ่งเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ ควบคู่การดูแลสิ่งแวดล้อม ตามภารกิจของกระทรวงอุตสาหกรรม โดยให้ความสำคัญสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบาย ของมติ คณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ ได้แก่

แผนระดับที่ ๑ ยุทธศาสตร์ชาติ

แผนระดับที่ ๒ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ , แผนการปฏิรูปประเทศ, แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

แผนระดับที่ ๓ แผนที่เกี่ยวข้อง เช่น แผนปฏิบัติราชการระยะ ๓ ปี (พ.ศ.๒๕๖๓-๒๕๖๕) ของกระทรวงอุตสาหกรรม แผนปฏิบัติการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ของกระทรวงอุตสาหกรรม แผนพัฒนาจังหวัด ระนอง ปี ๒๕๖๔ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ปี ๒๕๖๑-๒๕๖๔

แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง ปี ๒๕๖๔ ฉบับนี้ได้รวบรวมข้อมูล ที่เกี่ยวข้อง และนำมาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อจัดทำแผนการปฏิบัติงานและเป้าหมายการดำเนินงาน ที่มีความ สอดคล้องในทิศทางเดียวกัน รวมทั้ง กำหนดโครงการ/กิจกรรมที่รองรับแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนา อุตสาหกรรมระดับจังหวัด กลุ่มจังหวัด และหน่วยงานส่วนกลาง ซึ่งใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำ คำของงบประมาณ และใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานต่อไป

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนา อุตสาหกรรม จังหวัดระนอง ปี ๒๕๖๔ ฉบับนี้จะ เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมในระดับจังหวัด และนำไปใช้ในการขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากแหล่งงบประมาณต่าง ๆ เพื่อให้การพัฒนา ภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดระนอง บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้ สร้างความเจริญ ด้านเศรษฐกิจให้กับภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดระนอง ต่อไป

คณะผู้จัดทำ

กลุ่มนโยบายและแผนงาน

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร	๑
ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรีฯ	๓
๒.๑ แผนระดับที่ ๑	๓
๒.๒ แผนระดับที่ ๒	๔
๒.๓ แผนระดับที่ ๓	๖
ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดระนอง ปี ๒๕๖๔	๗
๓.๑ การประเมินสถานการณ์ทั่วไป ปัญหา และความจำเป็น	๗
๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด	๗
๓.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	๑๙
๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม	๒๕
๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมฯ	๓๗
๓.๒.๑ วิสัยทัศน์	๓๗
๓.๒.๒ พันธกิจ	๓๗
๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ	๓๗
ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก	๔๐
๔.๑ โครงการแบบย่อ	๔๐
๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัตราชาการ อก. แผนปฏิบัตราชาการ สปอ. และแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง ปี ๒๕๖๔	๗๐
๔.๓ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ของ สอจ. ตามแผนพัฒนาจังหวัด	๗๑
๔.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ของ สอจ. ตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๓	๗๕
๔.๕ โครงการการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง ปี ๒๕๖๔	๘๑

แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดระนอง ปี ๒๕๖๔

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง ปี ๒๕๖๔ จัดทำขึ้นเพื่อกำหนดทิศทางเป้าหมายในการพัฒนาอุตสาหกรรม และการดำเนินการของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง โดยนำกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาของภาคอุตสาหกรรม และนโยบายระดับประเทศ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) นโยบายระดับกระทรวง แผนพัฒนาจังหวัด แผนปฏิบัติการด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม และใช้หลักการวิเคราะห์ SWOT Analysis & TOWS Matrix ได้แก่ การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factor) จุดแข็ง และจุดอ่อนขององค์กร การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factor) โอกาสและอุปสรรคในมิติ ต่างๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง ซึ่งจากการวิเคราะห์ดังกล่าว นำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ และโครงการ ซึ่งการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง ปี ๒๕๖๔ ได้มีการบูรณาการนโยบาย แผนงาน กับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

วิสัยทัศน์

อุตสาหกรรมในพื้นที่มีผลิตภาพสูง และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

พันธกิจ

- พัฒนาและส่งเสริมผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดให้มีความสามารถในการแข่งขันและเข้มแข็ง ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย และนวัตกรรม
- สร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนเกี่ยวกับสถานประกอบการ เพื่อสามารถรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานประกอบการและการอยู่ร่วมกันในชุมชน
- สร้างจิตสำนึกแก่ผู้ประกอบการให้ตระหนักเรื่องสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง ประกอบด้วย ๒ ประเด็นการพัฒนา ดังนี้

๑) แนวทางการพัฒนาในด้านที่ ๑ การพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่และผลิตภัณฑ์ชุมชน ให้มีผลิตภาพสูง แข่งขันได้ โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม

• เป้าประสงค์

๑. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม SMEs และวิสาหกิจชุมชน ได้รับการยกระดับและพัฒนา ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน

๒. ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว

• กลยุทธ์

๑. พัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรม SMEs และวิสาหกิจชุมชน ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน และเพิ่มช่องทางการตลาดด้วยดิจิทัล

๒. พัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว

- **โครงการ**

- ตลาดออนไลน์
๑. โครงการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) เข้าสู่ตลาดออนไลน์
 ๒. โครงการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากผลิตภัณฑ์จากผ้าปาเต๊ะจังหวัดระนอง
 ๓. โครงการศึกษาความเหมาะสมการจัดตั้งเขตประกอบการอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องจากการประมงจังหวัดระนอง เพื่อรองรับการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้
 ๔. โครงการค่าใช้จ่ายแปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม ๑ จังหวัด ๑ ชุมชน จังหวัดระนอง
- OPOAI-C
๕. โครงการพัฒนาระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ OTOP สู่มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน
 ๖. โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบเพื่อการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์น้ำแร่
 ๗. โครงการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนเชื่อมโยงการท่องเที่ยว กิจกรรม จัดงานกระตุ้นเศรษฐกิจชุมชนด้วยผลิตภัณฑ์ที่ได้รับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน
 ๘. โครงการยกระดับหมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรมจังหวัดระนอง (Creative Industry Village : CIV)
 ๙. โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค

๒) แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและชุมชน (Green Industry)

- **เป้าประสงค์**

ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- **กลยุทธ์**

ส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- **โครงการ**

๑. โครงการสร้างและพัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม
๒. โครงการส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry)
๓. โครงการบริหารจัดการกลุ่มน้ำและวางระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง มีความมุ่งมั่นที่จะนำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดระนอง ปี ๒๕๖๔ ไปเป็นกรอบแนวทางการดำเนินงานในการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัด และเพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำคำของบประมาณ และใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานต่อไป

ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)

๑) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) เป้าหมายที่ ๒.๒ : ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

๔.๑ การเกษตรสร้างมูลค่า

๔.๑.๑ เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น

๔.๑.๒ เกษตรปลอดภัย

๔.๑.๓ เกษตรชีวภาพ

๔.๑.๔ เกษตรแปรรูป

๔.๓ สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว

๔.๓.๑ ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม

๔.๓.๓ ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

๔.๔ โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก

๔.๔.๑ เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมไร้รอยต่อ

๔.๔.๒ สร้างและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ

๔.๔.๓ เพิ่มพื้นที่และเมืองเศรษฐกิจ

๔.๕ พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๔.๕.๑ สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ

๔.๕.๓ สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด

๔.๕.๔ สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล

๔.๕.๕ ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

- ด้านการเกษตรสร้างมูลค่า โดยสนับสนุนและยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพและมูลค่าเพิ่ม โดยขับเคลื่อนการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้น

- ด้านสร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยการสร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีอัตลักษณ์และวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้วยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาช่วยส่งเสริมการตลาด เพื่อเชื่อมโยงอุตสาหกรรมท่องเที่ยวภายในประเทศ และประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาค

- ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก โดยการสำรวจและจัดหาพื้นที่ที่มีศักยภาพและความเหมาะสมเพื่อจัดตั้งเขตประกอบการอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการขยายตัวของเศรษฐกิจของประเทศ และภูมิภาคเอเชีย

- พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการมีการบริหารจัดการด้านธุรกิจที่ถูกต้อง ทันสมัย เป็นไปตามสถานการณ์ของโลกปัจจุบัน เพิ่มโอกาสในการลงทุน เพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน รวมถึงการให้องค์ความรู้ในด้านการมีส่วนร่วมและอยู่ร่วมกับชุมชน

๒.๒ แผนระดับที่ ๒ (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง)

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

(๑) ประเด็น ๔ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

- เป้าหมายที่ : ๑ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรมและบริการ
- เป้าหมายที่ : ๒ ผลิภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ
 ๑. อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรม(เฉลี่ยร้อยละ) ขยายตัว ร้อยละ ๔.๖ ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)
 ๒. อัตราการขยายตัวของผลิตภาพ การผลิตของภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ ๒.๒

๒) ๓.๖ แผนย่อยของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ : การพัฒนาระบบนิเวศอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

- แนวทางการพัฒนา : ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูลที่สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจ ของประเทศสนับสนุนให้มีข้อมูลเปิด เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม ส่งเสริมให้เกิดธรรมาภิบาลข้อมูลขึ้นในองค์กรต่าง ๆ ในสังคม และส่งเสริม ให้มีการจัดเก็บข้อมูลของภาครัฐอย่างบูรณาการ
- เป้าหมายของแผนย่อย : ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัล ในด้านความพร้อมในอนาคตดีขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ : อันดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัล ในด้านความพร้อมในอนาคต อันดับที่ ๔๕

๒.๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ

๒.๒.๒.๑ ด้านเศรษฐกิจ

- ๑) เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูป
 - หัวข้อที่ ๓ : การปฏิรูปสถาบันทางเศรษฐกิจ
 - หัวข้อย่อย ที่ ๓.๓ การปฏิรูปสถาบันด้านการส่งเสริมผลิตภาพ (Productivity) การมาตรฐาน (Standardization) และนวัตกรรม (Innovation)
- ๒) ขั้นตอนการดำเนินงาน -
- ๓) กิจกรรมทบทวน : ส่งเสริมให้มีกระบวนการทำงานแบบ Platform/Network เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และทำความเข้าใจร่วมกันในระบบการทำงานที่จะเป็น Single Agency โดยเน้นด้านการเพิ่มผลิตภาพ การมาตรฐาน และนวัตกรรมของประเทศ โดยเฉพาะกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างความ เข้าใจร่วมกันในแนวทางทำงานที่ต้องมีบูรณาการและวางรากฐานสำหรับการรวมส่วนงานด้านนวัตกรรม โดยควรมีการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการบริหารการส่งเสริมผลิตภาพ การมาตรฐาน และนวัตกรรมแห่งชาติ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีความเป็นกลาง มีความเป็นอิสระ เพื่อให้สามารถทำหน้าที่ในการบูรณาการและประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องได้อย่างคล่องตัวและมีประสิทธิภาพต่อไปในอนาคต

๔) เป้าหมายกิจกรรม :

๑. ภายในปี ๒๕๖๔ ต้องมีการบูรณาการหน่วยงานด้านการส่งเสริมผลิตภาพ การมาตรฐาน และ นวัตกรรม เป็นหน่วยงานเดียวกันที่มีเอกภาพในลักษณะ Single Agency เพื่อทำหน้าที่ในการบูรณาการระดับ นโยบาย การขับเคลื่อนนโยบาย และการติดตามประเมินผลนโยบาย และยุทธศาสตร์ในการส่งเสริมผลิตภาพ การมาตรฐาน และนวัตกรรมทั้งระบบของประเทศ เพื่อจะนำไปสู่การยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาค การผลิตและบริการของประเทศ

๒. ภายในปี ๒๕๖๕ สถานการณ์ด้านผลิตภาพ ระบบการมาตรฐาน และนวัตกรรมของประเทศไทยมีระดับดีขึ้น และเป็นที่ยอมรับในระดับภูมิภาค

๒.๒.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

๑) วัตถุประสงค์ที่ ๓ เพื่อให้เศรษฐกิจเข้มแข็ง แข่งขันได้ มีเสถียรภาพ และมีความยั่งยืน สร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานใหม่โดยการใช้นวัตกรรมที่เข้มข้นมากขึ้น สร้างความเข้มแข็งของ เศรษฐกิจฐานรากและสร้างความมั่นคงทางพลังงาน อาหาร และน้ำ

๒) เป้าหมายรวมที่ ๓ ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขันได้

๓) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

(๓.๑) เป้าหมายระดับยุทธศาสตร์ (หลัก) ที่ ๒ การสร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจรายสาขา

เป้าหมายระดับยุทธศาสตร์ (รอง) ที่ ๑ เศรษฐกิจรายสาขาเติบโตอย่างเข้มแข็งและเป็นฐานในการสร้างความ เจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ

(๓.๒) แนวทางการพัฒนา : (หลัก) การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ

- ที่ ๒ การพัฒนาภาคอุตสาหกรรม

(๓.๓) แนวทางการพัฒนา (รอง) ที่ ๑ พัฒนาต่อยอดความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพปัจจุบันเพื่อ ยกระดับไปสู่อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง

๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง

- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตโดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๗๙ โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ โดยกรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านดิจิทัล ของกระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕ โดยสำนักงาน ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕) ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ฉบับทบทวน ปี ๒๕๖๔ โดย สำนักงานจังหวัดระนอง
- แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ปี ๒๕๖๑-๒๕๖๔ โดย สำนักบริหารยุทธศาสตร์ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน

ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง ปี ๒๕๖๔

การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนในทุกระดับ ทั้งนี้เพื่อให้หน่วยงานมีเครื่องมือในการวางแผนและกำกับติดตามการดำเนินงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ประกอบกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ มาตรา ๔ “มาตรา ๑๖ ให้ส่วนราชการจัดทำแผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการนั้น โดยจัดทำเป็นแผนห้าปี ซึ่งต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภา และแผนอื่นที่เกี่ยวข้อง และมีมติ ครม. เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๒ ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการสนับสนุน พัฒนา และบูรณาการข้อมูลที่เกี่ยวข้อง สำหรับการจัดทำตัวชี้วัดของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อประโยชน์ในการติดตาม ประเมินผล การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยให้ หน่วยงานของรัฐปรับปรุงแผนระดับ ๓ ในความรับผิดชอบตามนี้ มติ ครม. เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐) ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๒ โดยให้ระบุสาระสำคัญเกี่ยวกับนโยบาย การปฏิบัติราชการของส่วนราชการ เป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของงาน รวมทั้งประมาณการรายได้และรายจ่าย และทรัพยากรอื่นที่จะต้องใช้

กระทรวงอุตสาหกรรม ได้กำหนดให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด จัดทำกิจกรรมการพัฒนา และผลักดันแผนระดับที่ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรม และบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่ เนื่องจากการจัดทำแผน ระดับที่ ๓ เป็นเรื่องที่สำคัญในแต่ละองค์กร เพื่อให้หน่วยงานมีแผนและเป้าหมายการดำเนินงานทันต่อการ เปลี่ยนแปลงของกระแสโลก เช่น Thailand ๔.๐ และหน่วยงานในสังกัดสามารถนำแผนไปปฏิบัติโดยใช้เป็น กรอบแนวทางการดำเนินงานของหน่วยงาน ต่อไป

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง จึงได้ดำเนินกิจกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการ ด้านการ พัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง ปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๕ ขึ้น เพื่อให้มีแผนและเป้าหมายการดำเนินงานที่มีความ สอดคล้องในทิศทางเดียวกันนำไปสู่การกำหนดแผนงานที่ถูกต้อง รวมทั้งการกำหนดโครงการ/กิจกรรมที่รองรับ แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด กลุ่มจังหวัด และหน่วยงานส่วนกลางให้สอดคล้องกับ สภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนา อุตสาหกรรม จังหวัดระนอง ปี ๒๕๖๔

๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด

๑) ความเป็นมา

ระนอง หรือเมืองแร่นอง เดิมเป็นหัวเมืองเล็กๆ มีฐานะเป็นเมืองขึ้นของเมืองชุมพร มาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานีของไทย โดยแบ่งการปกครองออกเป็น ๒ เมือง คือ เมืองระนอง และเมืองตะ ซึ่งอยู่ในการปกครองของเมืองชุมพร เจ้าเมืองมีบรรดาศักดิ์เป็นหลวง เรียกชื่อตามนามเมืองว่า "หลวงระนอง" ครั้นต้นสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ มีชาวจีนฮกเกี้ยน ชื่อ " คอซู่เจียง " ได้ยื่นขอประมูลอากรดีบุกในเขตเมืองระนอง และเมืองตะ ซึ่งพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงโปรดอนุญาตพร้อมกับพระราชทานบรรดาศักดิ์ ให้คอซู่เจียง เป็น หลวงรัตนเศรษฐี ดำรงตำแหน่งนายอากรเมืองตะ และ เมืองระนอง ในปี ๒๓๙๗ ตำแหน่ง เจ้าเมืองระนองว่างลง เนื่องจากหลวงระนองป่วยถึงแก่กรรม พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานสัญญาบัตรเลื่อนบรรดาศักดิ์ หลวงรัตนเศรษฐี (คอซู้เจียง) ขึ้นเป็น พระรัตนเศรษฐี เป็นเจ้าเมืองระนอง เมื่อพม่าตกเป็นเมืองขึ้นของอังกฤษ และรัฐบาลอังกฤษได้จัดการปกครอง หัวเมืองที่ได้ไปจากพม่าเข้มงวดกวดขันขึ้น โดยลำดับมาถึงเขตต่อแดนพระราชอาณาเขตทางทะเลตะวันตก ในเวลาต่อมาพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำริว่าเมืองระนองและเมืองตระ เป็นเมืองขึ้นอยู่ในเมืองชุมพรจะรักษาราชการทางชายแดนไม่สะดวก จึงโปรดฯ ให้ยกเมืองตระและเมืองระนอง เป็นหัวเมืองจัตวาขึ้นตรงต่อกรุงเทพมหานครและทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เลื่อนบรรดาศักดิ์ พระรัตนเศรษฐี (คอซู้เจียง) ขึ้นเป็นพระยารัตนเศรษฐี เป็นผู้ว่าราชการเมืองระนอง เมื่อ พ.ศ. ๒๔๐๕ และในปี พ.ศ. ๒๔๒๐ สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าอยู่หัว ได้รับพระราชทานบรรดาศักดิ์ เป็นพระยา ดำรงสุจริตมหารัษฎาภิบาล ะนองมีฐานะเป็นหัวเมืองอิสระ และต่อมาได้ยกฐานะเป็นจังหวัดและได้มีการยุบ เมืองตระเป็นอำเภอ เรียกว่าอำเภอกระบุรี โดยให้ขึ้นกับจังหวัดระนองตั้งแต่นั้นมา ระนองในอดีตนั้น มีความสำคัญในฐานะที่เป็นเมืองตึก เมืองชายแดน เมืองคอคอดกระ และเมืองเสด็จประทับแรม

๒) ลักษณะทางกายภาพ

๑. ข้อมูลภูมิประเทศ

จังหวัดระนองมีลักษณะรูปร่างเรียวยาว แคบ จากทิศเหนือสุดจดใต้สุด ยาว ๑๖๙ กิโลเมตร มีส่วนที่กว้างที่สุดที่เป็นพื้นดิน ประมาณ ๒๕ กิโลเมตร และมีส่วนที่แคบที่สุด ๙ กิโลเมตร ลักษณะภูมิประเทศประกอบด้วย ทิวเขา หุบเขาสลับซับซ้อน และเป็นป่าปกคลุม ทางทิศตะวันออกของจังหวัด พื้นที่ลาดเอียงลงสู่ทะเลอันดามันทางทิศตะวันตก โดยมีสัดส่วนเป็นพื้นที่ราบประมาณ ร้อยละ ๑๔ และเป็นภูเขา ประมาณร้อยละ ๘๖ มีเกาะใหญ่น้อยในทะเลอันดามัน จำนวน ๖๒ เกาะ และมีแม่น้ำกระบุรีกั้นพรมแดนระหว่าง ประเทศไทย กับสาธารณรัฐสหภาพเมียนมาร์

๒. อาณาเขต

จังหวัดระนองเป็นจังหวัดภาคใต้ตอนบน ด้านทิศตะวันตกติดกับทะเลอันดามัน และประเทศพม่า โดยมีระยะทางจากกรุงเทพมหานคร ผ่านทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ (ถนนเพชรเกษม) ประมาณ ๕๖๘ กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ ๓,๒๙๘.๐๔๕ ตารางกิโลเมตร (๒,๐๖๑,๒๗๘ ไร่) เป็นจังหวัด ที่มีพื้นที่มาก เป็นอันดับที่ ๖๐ ของประเทศไทย เป็นพื้นที่ราบ ๑๔% และภูเขา ๘๖ % มีเกาะใหญ่น้อยในทะเล อันดามัน จำนวน ๖๒ เกาะ และมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อ อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร และสหภาพพม่า

ทิศใต้ ติดต่อ จังหวัดสุราษฎร์ธานี และอำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา

ทิศตะวันออก ติดต่อ อำเภอเมืองชุมพร อำเภอสวี และอำเภอพะโต๊ะ

จังหวัดชุมพร

ทิศตะวันตก ติดต่อ ทะเลอันดามันและแม่น้ำกระบุรี พรมแดนไทย

กับสหภาพพม่า

๓. ภูมิอากาศ

เป็นจังหวัดที่ได้ชื่อว่ามีฝนตกชุกที่สุดของประเทศ หรือที่รู้จักกันในนาม “เมืองฝนแปดแดดสี่” เนื่องจากได้รับลมมรสุมทั้งสองด้าน อยู่ภายใต้อิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ทำให้มีฝนตกชุกเกือบตลอดปี เฉลี่ยประมาณ ๒๐๐ วัน ต่อปี ปีหนึ่งมี ๒ ฤดู คือฤดูร้อนและฤดูฝน

ฤดูร้อน ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ถึงพฤษภาคม มีอากาศร้อนมากและนับวัน จะร้อนมากขึ้น เนื่องจากสภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไป

ฤดูฝน แบ่งออกเป็น ๒ ช่วง เพราะได้รับอิทธิพลของลมแตกต่างกัน ช่วงที่หนึ่งระหว่างเดือนมิถุนายนถึงตุลาคม มีฝนตกชุกมาก เนื่องจากได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ จากทะเลอันดามัน ช่วงที่สอง ระหว่างเดือนพฤศจิกายนถึงมกราคม ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุม ตะวันออกเฉียงเหนือ พัดมาจากฝั่งอ่าวไทย ทำให้มีฝนตกเบาบาง อุณหภูมิไม่สูงนัก อากาศเย็นสบาย อุณหภูมิ มีความแตกต่างกันไม่มากนักระหว่างเดือนที่มีอุณหภูมิสูงที่สุดกับเดือนที่มีอุณหภูมิต่ำที่สุด มีอุณหภูมิเฉลี่ย ประมาณ ๒๖-๒๘ องศาเซลเซียส ปริมาณน้ำฝน ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยประมาณ ๔,๑๐๐ มิลลิเมตรต่อปี

๓) ข้อมูลการปกครอง/ประชากร

๑. การแบ่งเขตการปกครอง
- จำนวนพื้นที่และหน่วยการปกครองจังหวัดระนอง

อำเภอ	พื้นที่ (ตร.กม.)	หน่วยการปกครอง	
		ร้อยละ	ข้อมูลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
อ.เมือง	๖๒๒.๖๔	๒๐.๕๑	๑ อบจ. , ๒ ทม. ,๕ ทต. และ ๔ อบต. ๙ ตำบล ๓๘ หมู่บ้าน
อ.กระบุรี	๗๙๑.๖๔	๒๖.๐๘	๒ ทต. ๖ อบต. ๗ ตำบล ๖๑ หมู่บ้าน
อ.ละอุ่น	๗๘๘.๖๐	๒๕.๙๘	๑ ทต. ๓ อบต. ๗ ตำบล ๓๐ หมู่บ้าน
อ.กะเปอร์	๔๓๗.๗๖	๑๔.๔๒	๑ ทต. ๔ อบต. ๕ ตำบล ๓๔ หมู่บ้าน
อ.สุขสำราญ	๓๙๕.๐๘	๑๓.๐๑	๑ ทต. ๑ อบต. ๒ ตำบล ๑๕ หมู่บ้าน
รวม	๓,๒๙๘.๐	๑๐๐	๑ อบจ. ๒ ทม. ๑๐ ทต. และ ๑๘ อบต. ๓๐ ตำบล ๑๗๘ หมู่บ้าน

ที่มา : สำนักงานส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดระนอง

๒. ประชากร
- จำนวนประชากรจังหวัดระนอง จำแนกตามอำเภอและเพศ

ข้อมูล ณ วันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๔

ลำดับที่	อำเภอ	จำนวนประชากร (คน)		
		ชาย	หญิง	รวม
๑	เมืองระนอง	๓๕,๕๘๐	๓๔,๖๕๔	๗๐,๒๓๔
๒	กระบุรี	๒๒,๗๔๖	๒๑,๙๖๖	๔๔,๗๑๒
๓	กะเปอร์	๑๐,๓๗๗	๑๐,๐๔๔	๒๐,๔๒๑
๔	ละอุ่น	๖,๓๒๖	๖,๑๑๖	๑๒,๔๔๒
๕	สุขสำราญ	๗,๑๖๐	๗,๑๗๖	๑๔,๓๓๖
รวม		๘๒,๑๘๙	๗๙,๙๕๖	๑๖๒,๑๔๕

ที่มา : สำนักงานบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง

๔) ข้อมูลเศรษฐกิจ

๑. โครงสร้างเศรษฐกิจ

โครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดระนอง ๓ อันดับแรก ซึ่งเป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจในจังหวัด โดยพิจารณาจากข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดระนอง โดยสำนักงานคลังจังหวัดระนอง ปี ๒๕๖๓ ๓ ลำดับแรก ได้แก่

๑. สาขาเกษตร ประมง และการประมง ร้อยละ ๔๑.๐

๒. สาขาขายส่ง และขายปลีก ร้อยละ ๑๕.๒

๓. สาขาขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า ร้อยละ ๙.๗

สำหรับสาขาอุตสาหกรรม อยู่ในอันดับที่ ๔ คือมีสัดส่วน ร้อยละ ๗

๒. เศรษฐกิจจังหวัดระนองในปี ๒๕๖๓

ด้านการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจจังหวัดระนองปี ๒๕๖๓ คาดว่าจะหดตัวร้อยละ -๑๐ และในปี ๒๕๖๔ มีแนวโน้มหดตัวร้อยละ -๒.๑ ตามการหดตัวของการผลิตภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการ การบริโภคภาคเอกชน และการค้าชายแดน

ประมาณการเศรษฐกิจจังหวัดระนองในปี ๒๕๖๓

ด้านอุปทาน คาดว่าจะหดตัวร้อยละ -๑๖.๙ (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ (-๑๗.๓) - (-๑๖.๕)) หดตัวจากการผลิตภาคบริการ ซึ่งถือเป็นโครงสร้างหลักของเศรษฐกิจจังหวัดในปัจจุบัน เดิมขึ้นอยู่กับภาคเกษตรกรรมจากการแพร่ระบาดของไวรัส COVID-๑๙ ส่งผลกระทบต่อการชะลอการเดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดระนองซึ่งเป็นรอยต่อชายแดนระหว่างไทยและเมียนมา ทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดลดลง นอกจากนี้ ยังกระทบต่อรายได้ของผู้ประกอบการที่ค้าขายสินค้าอื่นๆ จากการที่ผู้คนหลีกเลี่ยงการสัญจร โดยเฉพาะการสัญจรไปในพื้นที่ที่มีการระบาดหรือพบผู้ติดเชื้อ ประกอบกับ เศรษฐกิจโลกเข้าสู่ภาวะถดถอยจากการแพร่ระบาดของไวรัส COVID-๑๙ ที่กินเวลายาวนานกระทบต่อภาคการท่องเที่ยว สำหรับการผลิตภาคเกษตรกรรมหดตัว ตามผลผลิตยางพารา จากสภาพอากาศที่แปรปรวน ประกอบกับการขาดแคลนแรงงานกรีดยาง เนื่องจากปัญหาการแพร่ระบาดของโรค COVID-๑๙ ในประเทศเพื่อนบ้าน รวมถึงผลผลิตปาล์มน้ำมัน และสินค้าประมงทะเลลดลงเช่นกัน ภาคอุตสาหกรรมหดตัวจากสถานการณ์ COVID-๑๙ รอบใหม่ ที่เริ่มต้นจากตลาดกลางกุ้งในจังหวัดสมุทรสาคร เกิดความสูญเสียที่เกี่ยวข้องกับสินค้าประมงและอาหารทะเลของผู้ประกอบการในจังหวัดระนองเพราะเป็นตลาดหลักในการส่งจำหน่าย รวมถึงค่าเงินบาทที่ผันผวนและมาตรการจำกัดการเดินทาง

ด้านอุปสงค์ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๓.๘ (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ ๓.๓ - ๔.๓) ขยายตัว โดยเฉพาะการค้าชายแดนจังหวัด เนื่องจากจังหวัดระนองมีศักยภาพทางการค้าในเรื่องทำเลที่ตั้ง อีกทั้งเส้นทางการค้าของจังหวัดระนองทำการขนส่งทั้งทางบกและทางเรือ ประกอบกับในปี พ.ศ.๒๕๖๔ โครงการก่อสร้างทางหลวงหมายเลข ๔ สายชุมพร-ระนอง จะแล้วเสร็จ ส่งผลดีต่อเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุนของจังหวัดระนองมากขึ้น การบริโภคภาคเอกชน ได้รับแรงสนับสนุนจากมาตรการกระตุ้นการบริโภคของภาครัฐ อาทิ โครงการ “คนละครึ่ง” โครงการเราเที่ยวด้วยกัน และวันหยุดยาวพิเศษ ประกอบกับการใช้จ่ายภาครัฐและการลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเช่นเดียวกัน

ด้านเสถียรภาพเศรษฐกิจ

คาดว่าอัตราเงินเฟ้อทั่วไปในปี ๒๕๖๔ หดตัวร้อยละ -๐.๓ (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ (-๐.๖)–๐.๑) จากการสูงขึ้นของหมวดอื่น ๆ ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม สำหรับหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ คาดว่าโดยเฉลี่ยไม่เปลี่ยนแปลง แต่มีการเคลื่อนไหวของราคาสินค้าที่สำคัญ อาทิปลา สัตว์น้ำ และผักสด ด้านการจ้างงานในจังหวัด คาดว่าผู้มีงานทำประมาณ ๑๓๐,๙๒๙ คน โดยเป็นแรงงานภาคเกษตร และภาคบริการ เป็นสำคัญ แต่ยังคงเผชิญกับภาวะขาดแคลนแรงงานทักษะที่มีคุณภาพ

แนวโน้มเศรษฐกิจจังหวัดระนองในปี ๒๕๖๔

ด้านการขยายตัวทางเศรษฐกิจ เศรษฐกิจจังหวัดระนองปี ๒๕๖๔ คาดว่ามีแนวโน้มหดตัว ร้อยละ -๒.๑ (ช่วงคาดการณ์ที่ ร้อยละ (-๒.๖)–(-๑.๗))จากด้านอุปทาน เป็นสำคัญ

ด้านอุปทาน คาดว่าจะหดตัวร้อยละ -๗.๐ (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ (-๗.๔) – (-๖.๖)) หดตัวจากการผลิตภาคบริการ เป็นสำคัญ โดยคาดว่าจะหดตัวน้อยลงจากปีก่อน ถึงแม้ประชาชนปรับวิถีการใช้ชีวิตแบบใหม่ (New Normal) กับการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-๑๙ แต่จากสถานการณ์ระบาดระลอกใหม่ของเชื้อไวรัส COVID-๑๙ ที่เริ่มต้นจากตลาดกุ้งในสมุทรสาคร จนกระทั่งมีการล็อกดาวน์จังหวัดสมุทรสาครตั้งแต่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ ถึง ๓ มกราคม ๒๕๖๔ เป็นการติดเชื้อภายในประเทศที่มาจากแรงงานต่างด้าวชาวเมียนมาร์ในจังหวัด สมุทรสาคร และยังพบจำนวนผู้ติดเชื้อที่กระจายตัวไปยังพื้นที่ต่าง ๆ ในหลายจังหวัดของประเทศไทย ส่งผลกระทบ ต่อจำนวนนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางเข้ามาในจังหวัด จากการที่ผู้คนหลีกเลี่ยงการสัญจร โดยเฉพาะการสัญจร ไปในพื้นที่ที่มีการระบาดหรือพบผู้ติดเชื้อ รวมถึงการลงทุนในธุรกิจท่องเที่ยวและธุรกิจเกี่ยวเนื่องของจังหวัด คาดว่า จะลดลงเช่นกัน สำหรับภาคอุตสาหกรรมและภาคเกษตรกรรม คาดว่ายังคงหดตัว จากผลกระทบของปัญหา เศรษฐกิจที่ชะลอตัว และการระบาดของโรคโควิด-๑๙ (รอบใหม่) ถือเป็นปัจจัยกดดันเชิงลบที่มีต่อเศรษฐกิจโลก และเศรษฐกิจไทยในระยะถัดไป

ด้านอุปสงค์ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๓.๘ (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ ๓.๓ – ๔.๓) ขยายตัว โดยเฉพาะการค้าขายแดนจังหวัด เนื่องจากจังหวัดระนองมีศักยภาพทางการค้าในเรื่องทำเลที่ตั้ง อีกทั้งเส้นทางการค้าของจังหวัดระนองทำการขนส่งทั้งทางบกและทางเรือ ประกอบกับในปี พ.ศ.๒๕๖๔ โครงการก่อสร้างทางหลวงหมายเลข ๔ สายชุมพร-ระนอง จะแล้วเสร็จ ส่งผลดีต่อเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุนของจังหวัดระนองมากขึ้น การบริโภคภาคเอกชน ได้รับแรงสนับสนุนจากมาตรการกระตุ้นการบริโภคของภาครัฐ อาทิ โครงการ “คนละครึ่ง” โครงการเราเที่ยวด้วยกัน และวันหยุดยาวพิเศษ ประกอบกับการใช้จ่ายภาครัฐ และการลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเช่นเดียวกัน

ด้านเสถียรภาพเศรษฐกิจ คาดว่าอัตราเงินเฟ้อทั่วไปในปี ๒๕๖๔ หดตัวร้อยละ -๐.๓ (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ (-๐.๖)–๐.๑) จากการสูงขึ้นของหมวดอื่น ๆ ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม สำหรับหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ คาดว่าโดยเฉลี่ยไม่เปลี่ยนแปลง แต่มีการเคลื่อนไหวของราคาสินค้าที่สำคัญ อาทิปลา สัตว์น้ำ และผักสด ด้านการจ้างงานในจังหวัด คาดว่าผู้มีงานทำประมาณ ๑๓๐,๙๒๙ คน โดยเป็นแรงงานภาคเกษตรและภาคบริการ เป็นสำคัญ แต่ยังคงเผชิญกับภาวะขาดแคลนแรงงานทักษะที่มีคุณภาพ

ข้อจำกัดและปัจจัยเสี่ยงเศรษฐกิจจังหวัดระนอง ในปี ๒๕๖๓ และปี ๒๕๖๔

- คาดว่าอัตราเงินเฟ้อทั่วไปในปี ๒๕๖๔ หดตัวร้อยละ -๐.๓ (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ (-๐.๖)–๐.๑) จากการสูงขึ้นของหมวดอื่น ๆ ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม สำหรับหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ คาดว่าโดยเฉลี่ยไม่เปลี่ยนแปลง แต่มีการเคลื่อนไหวของราคาสินค้าที่สำคัญ อาทิปลา สัตว์น้ำ และผักสด ด้านการจ้างงานในจังหวัด คาดว่าผู้มีงานทำประมาณ ๑๓๐,๙๒๙ คน โดยเป็นแรงงานภาคเกษตร และภาคบริการ เป็นสำคัญ แต่ยังคงเผชิญกับภาวะขาดแคลนแรงงานทักษะที่มีคุณภาพ

- การแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ ตั้งแต่ช่วงต้นปี ๒๕๖๓ ทำให้มีมาตรการปิดเมือง ไม่
มีเที่ยวบินและพนักงานในการขนส่งสินค้า รวมถึงการปิดด่านการค้าชายแดน ส่งผลกระทบต่อการขนส่ง การค้า
และการส่งออกสินค้าเกษตร และการท่องเที่ยว

- เศรษฐกิจโลกยังคงชะลอตัว ส่งผลเชิงลบต่อเศรษฐกิจไทยชะลอตัวลง โดยเฉพาะการหดตัว
ของการส่งออก ทั้งจากการกีดกันทางการค้าระหว่างสหรัฐอเมริกา กับจีน และการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส
COVID-๑๙ ที่ตัวเลขผู้ติดเชื้อของโลกยังคงสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง กระทบต่ออุปสงค์ของโลกปรับตัวลดลงในระดับสูง
 อีกทั้งสถานการณ์ระบาดระลอกใหม่ของเชื้อไวรัส COVID-๑๙ ถือเป็นปัจจัยเชิงลบที่มีต่อเศรษฐกิจโลก เศรษฐกิจ
ไทยและเศรษฐกิจจังหวัดระนองในระยะถัดไป

- การปิดสถานประกอบการ การหยุดชะงักของกิจกรรมการผลิต การขนส่ง ภาคบริการ
จากการระบาดของ COVID-๑๙ ทำให้แรงงานต่างด้าวเดินทางกลับประเทศ และยังไม่สามารถเดินทางกลับเข้า
มาทำงานใน จังหวัดระนองได้ ส่งผลให้เกิดปัญหาขาดแคลนแรงงานในภาคเกษตรกรรม แรงงานกิริดยา
ภาคอุตสาหกรรมขาดแคลน แรงงาน และภาคบริการรวมถึงธุรกิจต่อเนื่อง ต้องปิด/หยุดกิจการ

- ราคาผลผลิตตกต่ำ โดยเฉพาะราคายางพารา ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัด ทำให้เกษตรกร
มีรายได้ลดลง

- ราคาสินค้าอุปโภคบริโภคสูงขึ้น ภาวะรายได้หยุดชะงัก (Income shock) จากการ Lockdown
และการปิดตัวของธุรกิจ ส่งผลให้การว่างงาน และการผิมนัดชำระหนี้เพิ่มสูงขึ้น กระทบต่อการบริโภค ของ
ครัวเรือน

- ปัญหาภาระหนี้สินภาคครัวเรือนมีอัตราสูงขึ้น จำนวนผู้ว่างงานปรับตัวเพิ่มขึ้น ทำให้
ความสามารถในการจ่ายใช้สอยปรับตัวลดลง

- ความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน เนื่องจากภาวะเงินบาทแข็งค่ามากกว่าประเทศคู่แข่ง ส่งผล
กระทบต่อความสามารถในการแข่งขันทางการค้าของสินค้าเกษตรของไทย

ที่มา : สำนักงานคลังจังหวัดระนอง

๕) ลักษณะทางสังคม

๑. การศึกษา

จังหวัดระนอง มีการจัดระบบการศึกษาครบถ้วน ๓ รูปแบบ ประกอบด้วย การศึกษาใน
ระบบการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

การศึกษาในระบบ มีสถานศึกษาทั้งสิ้น ๑๐๓ แห่ง เป็นโรงเรียนในพื้นที่อำเภอเมือง
จำนวน ๔๑ โรงเรียน อำเภอกระบุรี ๒๘ โรงเรียน อำเภอ กะเปอร์ ๑๔ โรงเรียน อำเภอละอุ่น ๑๐ โรงเรียน และ
อำเภอ สุขสำราญ ๑๑ โรงเรียน มีข้าราชการครู รวม ๑,๖๗๗ คน นักเรียน / นักศึกษา รวม ๓๑,๗๗๓ คน
สัดส่วนครูต่อนักเรียนเป็น ๑ : ๑๙

การศึกษานอกระบบ มีหน่วยงานในการให้บริการศึกษานอกระบบ โดยมีสำนักส่งเสริม
การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัด และอำเภอ รวม ๕ แห่ง ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน
จำนวน ๓๗ แห่ง

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดระนอง

๒. การนับถือศาสนา

จังหวัดระนอง มีสำนักสงฆ์ จำนวน ๖๐ แห่ง รองลงมาเป็นวัด จำนวน ๔๒ แห่ง โบสถ์คริสต์ จำนวน ๕ แห่ง และมัสยิด จำนวน ๓๒ แห่ง ชาวระนองส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ รองลงมา คือ ศาสนาอิสลาม ซึ่งอยู่ในเขตอำเภอเมือง อำเภอ กะเปอร์ และอำเภอสุขสำราญ ส่วนที่เหลือนับถือศาสนาคริสต์และศาสนาอื่น ๆ

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดระนอง

๓. การสาธารณสุข

สถานบริการทางด้านสาธารณสุข ภาครัฐ ประกอบด้วย

โรงพยาบาลชุมชน	๕ แห่ง
โรงพยาบาลทั่วไป	๑ แห่ง
โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล	๔๔ แห่ง
ศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาล	๑ แห่ง
ศูนย์สุขภาพชุมชนเขตเมือง	๑ แห่ง
สถานบริการสาธารณสุขภาคเอกชน ประกอบด้วย	
สถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน	๒ แห่ง
คลินิกเวชกรรม	๑๓ แห่ง
สหคลินิก (ตาและฟัน)	๑ แห่ง
คลินิกทันตกรรม	๕ แห่ง
คลินิกการพยาบาลและผดุงครรภ์	๔ แห่ง
คลินิกกายภาพบำบัด	๑ แห่ง
คลินิกเทคนิคการแพทย์	๒ แห่ง
ร้านขายยาแผนปัจจุบัน	๒๒ แห่ง
ร้านขายยาแผนโบราณ	๑ แห่ง

๖) โครงสร้างพื้นฐาน

๑. การคมนาคมขนส่ง

ทางบก

จังหวัดระนอง มีเส้นทางคมนาคมที่สำคัญ คือ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ (เพชรเกษม) เชื่อมต่อกับจังหวัดชุมพร ทางด้านทิศเหนือของจังหวัดระนอง และเชื่อมต่อกับจังหวัดพังงาทางด้านทิศใต้ของจังหวัดระนอง ซึ่งเป็นเส้นทางที่ใช้เชื่อมต่อทุกอำเภอและมีทางหลวงหมายเลข ๔๐๐๖ (ราชกรูด-หลังสวน) เชื่อมต่อกับอำเภอพะโต๊ะและอำเภอหลังสวนของจังหวัดชุมพร ทางด้านทิศตะวันออกของจังหวัดระนอง และทางหลวงหมายเลข ๔๐๙๖ (ปากแพรก-ทุ่งตะโก) เชื่อมต่ออำเภอละอุ่นกับอำเภอทุ่งตะโกของจังหวัดชุมพร ทางด้านทิศตะวันออกของจังหวัดระนอง

ภายในจังหวัดระนอง มีถนนเชื่อมต่อระหว่างตำบล ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของทางหลวงท้องถิ่น และองค์การบริหารส่วนจังหวัดระนอง จำนวน ๒๔ เส้นทาง ในการขนส่ง ใช้เส้นทางถนนเพชรเกษม เป็นเส้นทางหลักในการคมนาคมและขนส่งโดยมีสถานีขนส่งผู้โดยสารระดับจังหวัด ซึ่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดระนอง เป็นผู้ดูแล ส่วนระดับอำเภอเป็นสถานที่จอดรถของเอกชน

ทางอากาศ

จังหวัดระนอง มีสนามบินพาณิชย์ จำนวน ๑ แห่ง ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของกรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๑ ตำบลราชกรูด อำเภอเมือง จังหวัดระนอง โดยมีสายการบินให้บริการเส้นทาง กรุงเทพฯ-ระนอง-กรุงเทพฯ จำนวน ๒ สายการบิน คือ สายการบินนกแอร์ และแอร์เอเชีย ทำการบินทุกวัน จากระนองถึงท่าอากาศยานกรุงเทพฯ (ดอนเมือง)

ทางน้ำ

จังหวัดระนอง มีท่าเทียบเรือ แยกประเภทได้ดังนี้

๑) ท่าเทียบเรือเอนกประสงค์ (ท่าเรือระนอง) ซึ่งสามารถรองรับเรือขนาด ๑๒,๐๐๐ เดดเวตตัน (DWT) เพื่อใช้ในการขนส่งสินค้า ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของท่าเทียบเรือแห่งประเทศไทย กระทรวงคมนาคม จำนวน ๑ แห่ง

๒) ท่าเทียบเรือประมง จำนวน ๑ แห่ง ซึ่งใช้ในการขนส่งผลผลิตทางการประมง

๓) ท่าเทียบเรือ สำหรับการเดินทางของประชาชน และนักท่องเที่ยว จำนวน ๒ แห่ง

๒. ไฟฟ้า

จังหวัดระนอง ได้รับกระแสไฟฟ้าจากการไฟฟ้าการผลิตแห่งประเทศไทย โดยการเชื่อมโยงการรับกระแสไฟฟ้าจากจังหวัดกระบี่ และสุราษฎร์ธานี อยู่ในความรับผิดชอบของ ๒ หน่วยงาน คือ

๑) การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดระนอง รับผิดชอบในพื้นที่ประมาณ ๙๖% ของพื้นที่อำเภอกระบุรีบางส่วน (ตำบลบางใหญ่ ตำบลลำเลียง และตำบลน้ำจืดบางส่วน) อำเภอเมืองระนอง อำเภอกะเปอร์ อำเภอสุขสำราญ และอำเภอละอุ่นบางส่วน (ตำบลบางแก้ว ตำบลละอุ่นเหนือ ตำบลละอุ่นใต้ ตำบลบางพระเหนือ และตำบลบางพระใต้)

๒) การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดชุมพร รับผิดชอบในพื้นที่ประมาณ ๔% คือในพื้นที่อำเภอกระบุรีบางส่วน (ตำบล จปร.) ตำบลปากจั่น ตำบลมะมุ ตำบลน้ำจืดน้อย และตำบลน้ำจืดบางส่วน) และอำเภอละอุ่นบางส่วน (ตำบลในวงเหนือ และตำบลในวงใต้)

ในเขตพื้นที่จังหวัดระนอง ยังมีหมู่บ้านที่ยังไม่มีไฟฟ้าใช้ จำนวน ๕ หมู่บ้าน ในเขตพื้นที่อำเภอเมืองระนอง ๔ หมู่บ้าน อำเภอสุขสำราญ ๑ หมู่บ้าน เนื่องจากเป็นหมู่บ้านซึ่งตั้งอยู่บนเกาะ

๓. ประปา

การให้บริการน้ำในระบบประปาแก่ประชาชนในพื้นที่จังหวัดระนอง มีหลายหน่วยงานสามารถแยกได้ ดังนี้

๑) การประปาสวนภูมิภาคจังหวัดระนอง รับผิดชอบให้บริการในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองระนอง เทศบาลตำบลปากน้ำ เทศบาลเมืองบางริ้นบางส่วน และเทศบาลตำบลบางนอนบางส่วน

๒) การประปาของเทศบาลตำบล ซึ่งรับผิดชอบให้บริการประชาชนในเขตเทศบาลตำบลน้ำจืด เทศบาลตำบลละอุ่น เทศบาลตำบลหงาว และเทศบาลตำบลกะเปอร์

๓) ระบบประปาหมู่บ้าน ชนิดท่อถังสูง ของเทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่

แหล่งน้ำดิบ ที่ใช้ในการผลิตประปา มี ๔ แห่ง ด้วยกัน คือ คลองหาดส้มแป้น คลองบางริ้น ชุมเหมืองฮกหลวง ห้วยวังพง ซึ่งในฤดูแล้งจะประสบปัญหาน้ำประปาไม่ไหล ขาดแคลนน้ำสำหรับการอุปโภค-บริโภค

๗) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. ทรัพยากรดิน

จากการจำแนกกลุ่มดินของกรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ดินของจังหวัดระนอง จัดอยู่ในกลุ่มที่ ๕๑ (Ranong series :Rg) เกิดจากการผุพังสลายตัวอยู่กับที่ และหรือเคลื่อนย้ายมาเป็นระยะทางใกล้ ๆ โดยแรงโน้มถ่วงของโลกของหินทรายและหินในกลุ่มสภาพพื้นที่ ลูกคลื่นลอนลาดถึงเนินเขามีความลาดชัน ๕-๓๕% การระบายน้ำดี การไหลบ่าของน้ำบนผิวดินเร็ว การซึมผ่านของน้ำเร็ว พบทั่วไปในบริเวณที่มี หินพื้นเป็นหินทรายและหินเขียวหนุมาน ซึ่งส่วนใหญ่จะมีลักษณะเป็นเนินเขา เทือกเขาหรือเชิงเขา ลักษณะและ สมบัติของดิน เป็นดินตื้น ดินบนเป็นดินร่วนปนทราย มีสีน้ำตาลปนเหลืองดินล่างเป็นดินร่วนถึงเป็นดินร่วนเหนียวปนก้อนหินและมีชั้นหินพื้นภายในความลึก ๕๐ ซม. จากผิวดิน ปฏิกริยาเป็นกรดจัดมากถึงกรดจัด ในดิน บนแล้วลดลงตามความลึก

๒. ทรัพยากรน้ำ

แหล่งน้ำผิวดิน ประกอบด้วย แม่น้ำกระบุรี และคลองสำคัญอีก ๘ สาย ดังนี้

- แม่น้ำกระบุรี เป็นแม่น้ำสายสำคัญของจังหวัดระนอง เป็นแม่น้ำที่กั้นพรมแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศพม่า ต้นกำเนิดจากเขาน้ำตุน และเขาจอมแห ทางทิศเหนือ ไหลผ่านอำเภอกระบุรีสู่ทะเลอันดามัน มีความยาวประมาณ ๙๕ กิโลเมตร

- คลองปากจั่น
- คลองวัน
- คลองละอุ่น
- คลองกะเปอร์
- คลองกำปวน

๓. ทรัพยากรป่าไม้

จังหวัดระนอง มีภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ป่าและภูเขาสูงชันสลับซับซ้อน คิดเป็นร้อยละ ๘๖ ของพื้นที่ มีที่ราบร้อยละ ๑๔ ของพื้นที่ เป็นจังหวัดที่มีสภาพป่าที่อุดมสมบูรณ์ จากข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียม ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เมื่อปี พ.ศ.๒๕๔๙ พบว่าจังหวัดระนองมีพื้นที่ป่า จำนวน ๑,๖๕๑.๗๒ ตารางกิโลเมตร หรือ ๑,๐๓๒,๓๒๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐๘ ของพื้นที่จังหวัด โดยแยกเป็น ดังนี้

พื้นที่ป่าไม้	เนื้อที่ (ตร.กม.)	เนื้อที่ (ไร่)	ของพื้นที่จังหวัด%
ป่าบก	๑,๔๐๐.๘๒	๘๗๕,๕๑๒.๕	๔๒.๔๗
ป่าชายเลน	๒๕๐.๙๑	๑๕๖,๘๑๒.๕๐	๗.๖๑
รวม	๑,๖๕๑.๗๕	๑,๐๓๒,๓๒๕	๕๐.๐๘

เนื่องจากสภาพภูมิประเทศเป็นเทือกเขาจำนวนมาก และมีฝนตกชุกเกือบตลอดปี จึงทำให้มีสภาพป่า หลายชนิดอยู่ในพื้นที่ป่า ส่วนใหญ่จะเป็นป่าดงดิบชื้นและป่าเบญจพรรณอยู่ทั่วไป นอกจากนั้นจะเป็นทุ่งหญ้า เป็นหย่อม ๆ พื้นที่ป่าจังหวัดระนอง ได้รับการประกาศโดยกฎกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ให้เป็นพื้นที่ป่าสงวน แห่งชาติและพระราชกฤษฎีกากำหนดเป็นเขตอุทยาน ดังนี้

๑. พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน ๑๓ ป่า ได้แก่ ๑) ป่าน้ำขาว ๒) ป่าน้ำจืด ๓) ป่าลำเลียง ๔) ป่าคลองลำเลียง-ละอุ่น ๕) ป่าละอุ่นและป่าราชกรูด ๖) ป่าคลองเสียดกวด ๗) ป่าคลองหัวเขี้ยวและป่าเกาะสุย ๘) ป่าเกาะช้าง ๙) ป่าเกาะพยาม ๑๐) ป่าเขาน้ำตกหวาง ๑๑) ป่าคลองหินกลองและป่าคลองม่วงกลวง ๑๒) ป่าเลนคลองม่วงกลวงและแหลมคลองหน้าทุ่ง ๑๓) ป่ากะเปอร์

๒. อุทยานแห่งชาติ จำนวน ๔ แห่ง ได้แก่ อุทยานแห่งชาติลำน้ำกระบุรี อุทยานแห่งชาติน้ำตกหวาง อุทยานแห่งชาติแหลมสน อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะระนอง

๓. เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าและห้ามล่าสัตว์ป่า จำนวน ๔ แห่ง ได้แก่ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าคลองนาคา เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งระยะ-นาสัก เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอุทยานสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ ในกรมกรมหลวงชุมพร เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าควนแม่ยายหมอน

๔. พื้นที่ป่าสงวน ที่ปลูกโดยกรมป่าไม้และองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ จำนวน ๙ แห่ง เนื้อที่ ๓๐,๘๗๑ ไร่

๕. ทรัพยากรป่าชายเลน

ป่าชายเลน บริเวณชายฝั่งทะเลที่มีดินโคลน และน้ำทะเลท่วมถึง จังหวัดระนอง ซึ่งอยู่ติดกับทะเล อันดามัน ชายฝั่งมีน้ำทะเลท่วมถึงทำให้เกิดสภาพป่าอีกชนิดหนึ่งเรียกว่า ป่าชายเลน เป็นป่าที่มีสภาพทางนิเวศ วิทยาที่สำคัญมาก เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำวัยอ่อน

ป่าชายเลนของจังหวัดระนอง ได้รับการรับรองจากองค์การยูเนสโก โดยการประกาศให้เป็นพื้นที่สงวนชีวมณฑลของโลก(Ranong Biosphere Reserve) เมื่อปี ๒๕๔๐ และเป็นป่าชายเลนแห่งแรกของโลกที่ได้รับการประกาศเป็นพื้นที่สงวนชีวมณฑล ปัจจุบันจังหวัดระนองอยู่ระหว่างการดำเนินการให้ป่าชายเลนระนอง สู่มรดกโลก

ปัญหาทรัพยากรป่าไม้ที่พบมากในปัจจุบัน ได้แก่ การบุกรุกแผ้วถางป่าเพื่อปลูกพืชเศรษฐกิจ ได้แก่ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน รวมทั้งพื้นที่ป่าชายเลนเพื่อการประกอบอาชีพ

๖. ทรัพยากรแร่

ในอดีตจังหวัดเป็นแหล่งผลิตแร่ดีบุกที่สำคัญแหล่งหนึ่งของประเทศไทย ต่อมาเมื่อแร่ดีบุกราคาต่ำลง เหมืองแร่ดีบุกจึงปิดตัวลงเป็นจำนวนมาก แล้วหันมาผลิตแร่ดินขาวแทน โดยมีแร่ดีบุกเป็นแร่พลอยได้ ปัจจุบันจังหวัดระนอง มีประทานบัตรทำเหมืองแร่ทั้งสิ้น ๓ แปลง ดังนี้

ที่	ผู้ถือประทานบัตร	ที่ตั้งประทานบัตร	ชนิดแร่	เนื้อที่(ไร่)
๑	บจก. มินเนอรัล รีซอร์สเซส ดีเวลลอปเม้นท์	ต.หาดส้มแป้น อ.เมือง จ.ระนอง	ดีบุก, วุลแฟลม, ดินขาว	๓๙-๐-๒๔
๒	บจก. มินเนอรัล รีซอร์สเซส ดีเวลลอปเม้นท์	ต.หาดส้มแป้น	ดินขาว	๒๓๒-๑-๘๖
๓	บจก. ชินชนะดินขาว	ต.หาดส้มแป้น	ดินขาว	๒๙๖-๓-๖๔

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง

๘) ข้อมูลสถิติที่สำคัญเชิงพื้นที่

สถิติการค้าชายแดนไทย - เมียนมา และการนำเข้า - ส่งออก ด้านจังหวัดระนองปี พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๓

มูลค่าการนำเข้า-ส่งออกด้านจังหวัดระนอง

ลำดับ ที่	รายการ	พ.ศ. ๒๕๖๐	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓ (ต.ค. ๖๒ - มี.ย. ๖๓)
๑	การนำเข้า	๑๒,๑๗๒.๔๓	๙,๓๗๒.๒๑	๙,๗๕๘.๐๕๔	๘,๑๑๐.๓๐๓
๒	การส่งออก	๒๑,๓๐๔.๙๘	๑๖,๕๓๖.๙๑	๑๕,๔๔๔.๗๙๐	๑๐,๑๘๕.๐๖๐
๓	มูลค่าการค้ารวม	๓๓,๔๗๗.๔๑	๒๕,๙๐๙.๑๒	๒๕,๒๐๒.๘๔	๑๐,๑๙๓,๑๗๐.๓๐
๔	ดุลการค้า	๙,๑๓๒.๕๕	๗,๑๖๔.๗๐	๘,๒๑๓.๒๖	๒,๐๗๔.๗๕
๕	การนำเข้า	๑๒,๑๗๒.๔๓	๙,๓๗๒.๒๑	๙,๗๕๘.๐๕๔	๘,๑๑๐.๓๐๓

ที่มา : ด้านศุลกากรระนอง

สถิติสินค้านำเข้า ๑๐ อันดับ ณ ด้านศุลกากรระนอง (ข้อมูลปี ๒๕๖๓ (เดือน ต.ค.-มี.ย.๒๕๖๓))

ที่มา : ด้านศุลกากรระนอง

ลำดับ ที่	รายการสินค้า	น้ำหนัก(ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)	อากร
๑	สัตว์น้ำ (ปลาแช่เย็น)	๑๖๒,๓๘๙.๘๓	๒,๒๙๕.๘๘๕	๓๔,๕๑๖.๒๕
๒	ปลาป่น	๒๘,๒๖๔.๐๕	๙๗๐.๗๒๐	-
๓	ปลาหมึกแช่เย็น แช่เย็นจนแข็ง หอยแครงมีชีวิต	๒๙,๖๕๒.๔๕	๗๔๕.๑๒๑	๒๕,๕๐๐.๐๐
๔	ท่อเหล็กใช้ในการขุดเจาะปิโตรเลียม	๕,๒๑๐.๐๗	๕๓๔.๖๒๗	-
๕	ของทำด้วยเหล็ก	๓,๑๖๕.๗๓	๔๐๑.๒๘๑	๑๔๒,๔๓๑.๗๔
๖	ปลาเบญจพรรณไม่เหมาะสำหรับมนุษย์บริโภค	๗๑,๕๐๔.๔๗	๒๖๒.๕๓๗	-
๗	ปูเค็ม ปูทะเลสด กุ้ง กุ้ง	๕,๓๒๓.๔๐	๒๓๓.๒๘๗	๖,๔๘๔,๕๗๓.๐๐
๘	เครื่องจักรและเครื่องใช้กล	๒๑๘.๓๒	๑๙๐.๖๙๓	๑๑,๗๓๒.๒๔
๙	ข้อต่อเหล็ก	๒๒๐.๐๓	๑๘๓.๑๔๘	๓,๐๙๘.๕๒
๑๐	ถ่านไม้ป่าเลน	๔๕,๗๒๓.๐๕	๑๖๔.๖๐๓	-
๑๑	อื่นๆ	๒๗,๖๑๑.๓๕	๒,๑๒๘.๔๐๑	๒,๓๓๕,๕๔๒.๙๐
	รวม จำนวนใบขนฯ ขาเข้า ๑๐,๐๘๔ ฉบับ	๓๗๙,๒๘๒.๗๕	๘,๑๑๐.๓๐๓	๙,๐๓๗,๓๙๔.๖๕

สถิติสินค้าส่งออก ๑๐ อันดับ ณ ด้านศุลกากรระนอง (ข้อมูลปี ๒๕๖๓ (เดือน ต.ค.-มิ.ย.๒๕๖๓))

ลำดับ ที่	รายการสินค้า	น้ำหนัก(ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)	อากร
๑	น้ำมันเชื้อเพลิง,หล่อลื่น	๑๓๖,๖๐๕.๐๒	๒,๓๔๗.๘๓๐	-
๒	ปูนซีเมนต์	๕๗๗,๘๕๗.๙๑	๑,๒๑๑.๕๕๐	-
๓	ท่อเหล็กใช้ในการขุดเจาะปิโตรเลียม	๔,๔๔๖.๓๘	๔๔๙.๕๒๐	-
๔	ของทำด้วยเหล็ก	๒,๗๒๔.๑๘	๓๑๓.๕๔๐	-
๕	เครื่องมือให้พลังงาน	๑๒,๕๕๔.๙๖	๓๐๔.๘๒๐	-
๖	ตาข่ายจับปลา	๑,๘๔๑.๓๐	๒๕๔.๐๓๐	-
๗	วาล์วปิด-เปิดพร้อมอุปกรณ์	๒๒๘.๐๗	๑๓๘.๖๓๐	-
๘	เครื่องจักรและเครื่องใช้กล	๑๒๕.๘๖	๑๓๖.๘๐๐	-
๙	ข้อต่อเหล็ก	๓๐๗.๕๔	๑๒๑.๗๕๐	-
๑๐	ปุ๋ยเคมี	๑๑,๒๕๐.๑๘	๑๒๑.๑๔๐	-
๑๑	อื่นๆ	๑๓๖,๖๗๕.๔๒	๔,๗๘๕.๔๕๐	-
รวม จำนวนใบขนฯ ขาออก ๑๖,๔๑๔ ฉบับ		๘๘๔,๖๑๖.๘๒	๑๐,๑๘๕.๐๖๐	

ที่มา : ด้านศุลกากรระนอง

๓.๑.๒ การวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ

- ข้อมูลการวิเคราะห์ความต้องการและศักยภาพของประชาชนในท้องถิ่น

ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะ/แนวทางการแก้ไขปัญหา
ด้านเศรษฐกิจ	
๑) ปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน - เส้นทางคมนาคมเชื่อมระหว่างจังหวัดและภายในจังหวัดไม่ได้มาตรฐาน - ถนนเชื่อมเส้นทางภายในหมู่บ้าน/ชุมชน มีสภาพชำรุดทรุดโทรม ไม่สามารถรองรับการขนส่งผลผลิตทางการเกษตรได้ - ปัญหาขาดแคลนน้ำสะอาดอุปโภค บริโภค เนื่องจากบริการของรัฐไม่ครอบคลุมทุกหมู่บ้าน	๑) ให้หน่วยงานรับผิดชอบทั้ง อบต./อบจ.และจังหวัดสนับสนุนงบประมาณก่อสร้างปรับปรุงถนนในหมู่บ้านชุมชนให้มีสภาพดี เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกในการสัญจรแก่ประชาชนและการขนส่งผลผลิตทางด้านการเกษตร ช่วยลดต้นทุนในการขนส่ง ๒) ให้มีการเชื่อมต่อถนนสายหลักและสายรองให้ได้มาตรฐาน ๓) ให้มีการก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้านหรือระบบประปาบาดาลแบบมาตรฐาน
๒) ปัญหาแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยง - ปัญหาแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยง ขาดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ไม่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยขาดการบำรุงดูแลรักษา - ขาดการโฆษณาประชาสัมพันธ์ และการจัดการด้านการตลาดเพื่อเผยแพร่ให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวได้รู้จักให้กว้างขวางขาดการส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง	๑) ปรับปรุงพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานรวมทั้งการให้บริการ ๒) ให้มีการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวอย่างทั่วถึง โดยเฉพาะกิจกรรมเชิงอนุรักษ์และกิจกรรมเชิงสุขภาพ ๓) การบริหารจัดการด้านการตลาดอย่างมืออาชีพ ๔) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เข้ามามีบทบาทในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ และกำหนดมาตรการในการรักษามาตรฐานการท่องเที่ยว
๓) ปัญหาด้านการเกษตร - ปัญหาเอกสารสิทธิ์ที่ดินทำกินของราษฎรเนื่องจากจังหวัดระนอง พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ราษฎรมีการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้เพิ่มขึ้น - ปัญหาขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตร เนื่องจากไม่มีแหล่งน้ำขนาดใหญ่ สถานที่เก็บกักน้ำและแหล่งน้ำจากระบบชลประทานในพื้นที่มีน้อย - ขาดความรู้ด้านเทคโนโลยี และเงินทุนหมุนเวียนในการประกอบอาชีพ เกษตรกรมีหนี้สิน - ปัญหาไม่มีตลาดกลางสินค้าเกษตรในพื้นที่ - ปัญหาผลผลิตด้านการเกษตรมีราคาตกต่ำ ไม่แน่นอน ผลผลิตไม่เป็นไปตามฤดูกาลธรรมชาติมีการเปลี่ยนแปลง	๑) ควรมีการสำรวจพื้นที่อย่างเร่งด่วน มีการกั้นแนวเขตให้ชัดเจนเพื่อลดปัญหาการบุกรุกและการจัดการที่ดินทำกินให้แก่ราษฎรอย่างสม่ำเสมอและเป็นธรรม ๒) ก่อสร้างฝายชะลอน้ำ ๓) ปรับปรุงระบบชลประทาน และการขุดลอกแหล่งน้ำที่ตื้นเขินเพื่อเพิ่มปริมาณเก็บกักน้ำ ๔) สนับสนุน/ส่งเสริมการใช้ความรู้ด้านวิชาการและเทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัย ๕) สนับสนุนเงินทุนหมุนเวียนแก่เกษตรกร และหาแหล่งเงินทุน ๖) ส่งเสริมให้การทำเกษตรแบบผสมผสาน ๗) ให้มีการประกันราคาสินค้าเกษตร ๘) ส่งเสริมการตลาดและช่องทางการจำหน่าย

ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะ/แนวทางการแก้ไขปัญหา
- ปัญหาการทำประมง เนื่องจากทรัพยากรประมงลดลง มีการทำประมงผิดกฎหมาย มีความขัดแย้งระหว่างเจ้าหน้าที่และผู้ทำประมง	๙) ส่งเสริมให้มีแหล่งอนุบาลสัตว์น้ำ การสร้างปะการังเทียม
๒. ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต	
๑) ปัญหาการบริหารจัดการโครงสร้างองค์กรของกระทรวงสาธารณสุขงบประมาณในการดำเนินการไม่เพียงพอซึ่งต้องดูแลคนไทยและแรงงานต่างด้าว ๒) ปัญหาการแพร่ระบาดของเสพติดจากแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง ๓) การแพร่ระบาดของยาเสพติดสู่เยาวชนกลุ่มวัยรุ่น เด็กนักเรียนที่มาจากพื้นที่กระท่อม ๔) มีเครือข่ายยาเสพติดทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ ทำให้คดียาเสพติดเพิ่มขึ้น ๕) ปัญหาเด็กด้อยคุณภาพทางการศึกษา เนื่องจาก สื่อการเรียนการสอนด้อยคุณภาพ มีอายุการใช้งานมานาน ขาดบุคลากรทางการศึกษาเฉพาะด้าน	๑) การเผยแพร่ความรู้แก่ประชาชนและกลุ่มแรงงานต่างด้าวในการกำจัดพาหะของโรค ๒) เผยแพร่ให้ความรู้แก่เยาวชนนักเรียน นักศึกษา ส่งเสริมให้มีการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์เช่น ลานกีฬา ลานกิจกรรมสร้างสรรค์ ๓) ให้มีการตรวจสอบจุดผ่านแดน การสกัดกั้นอย่างเข้มงวด ๔) เสริมสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ในทุกระดับ ๕) จัดฝึกอบรมและส่งเสริมอาชีพแก่ราษฎร ๖) จัดกิจกรรมสันติภาพ ๗) ส่งเสริมบุคลากรครูให้มีคุณวุฒิที่สูงขึ้นให้ทุนการศึกษา การฝึกอบรมและพัฒนา
๓. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	
๑) ปัญหาขยะมูลฝอย ไม่มีสถานที่กำจัดขยะไม่มีการคัดแยกขยะอย่างครบวงจร มีขยะตกค้างส่งผลกระทบต่อปัญหาสุขภาพอนามัยของประชาชน ๒) ปัญหาการบุกรุกทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การบุกรุกป่าไม้ทั้งในเชิงพาณิชย์และเพื่อการเกษตรซึ่งนับวันจะทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้น ๓) ปัญหาถิ่นเหม็นจากโรงงานปลาป่น ๔) ปัญหาการกัดเซาะตลิ่งของแม่น้ำลำคลองจากการทำลายของมนุษย์ ๕) ธรรมชาติมีการเปลี่ยนแปลงจากภาวะโลกร้อน	๑) จัดทำแนวเขตป่าให้ชัดเจน ใช้มาตรการกับผู้บุกรุกอย่างเข้มข้น ๒) สร้างจิตสำนึกของผู้ประกอบการ และการบูรณาการการทำงานของทุกภาคส่วน ๓) ควรมีมาตรการในการควบคุมโรงงานปลาป่นให้มีการกำจัดกลิ่นและรณรงค์ให้โรงงานใช้วัตถุดิบที่ไม่เน่าเหม็น ๔) ควรรณรงค์ให้มีการใช้สารจุลินทรีย์ EM แก้ปัญหาถิ่นเหม็น ๕) ภาครัฐควรบูรณาการกับทุกภาคส่วน
๔. ด้านความมั่นคงและความสงบสุข	
๑) ปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง เนื่องจากจังหวัดมีชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านทั้งทางบกและทางน้ำ ทำให้แรงงานต่างด้าวหลั่งไหลเข้าสู่จังหวัด และเนื่องจากความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ จึงก่อให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมา เช่น ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เป็นต้น ๒) ปัญหาการลักลอบการค้ามนุษย์และแรงงานต่างด้าว ๓) ปัญหาภัยพิบัติจากธรรมชาติและสาธารณภัย	๑) ควบคุมแรงงานต่างด้าวให้อยู่ในกรอบของกฎหมาย บังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดทั้งผู้นำพาและแรงงานต่างด้าว ๒) มีมาตรการในการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวอย่างเข้มงวด เช่น ที่อยู่อาศัย การประกอบอาชีพ การรักษาความสะอาด ๓) เตรียมความพร้อมด้านการป้องกันภัยทั้งด้านบุคลากรและอุปกรณ์เครื่องมือ

- ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจของจังหวัดผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด
ระนอง (GPP)

จากข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด โดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สรุปได้ว่าในปี ๒๕๖๐ จังหวัดระนอง มีผลิตภัณฑ์มวลรวม ๒๖,๗๗๐ ล้านบาท เศรษฐกิจของจังหวัดระนอง ขึ้นอยู่กับภาคเกษตรเป็นหลัก โดยมีมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเกษตร ๑๐,๘๘๕ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๖๖ สำหรับภาคนอกเกษตร มีมูลค่า ๑๕,๘๘๖ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๕๙.๓๓ ประกอบด้วย สาขาค้าส่งและค้าปลีก มีมูลค่า ๔,๓๑๗ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๑๒ รองลงมาคือสาขาขนส่ง มีมูลค่า ๒,๖๒๒ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๙.๗๙ สาขาอุตสาหกรรม มีมูลค่า ๑,๖๔๔ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๖.๑๗ และสาขาบริการและอื่น ๆ รวม ๑๕ สาขา คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๒๖

GROSS PROVINCIAL PRODUCT AT CURRENT MARKET PRICES					
RANONG				(Millions of Baht)	
	๒๐๑๕r	๒๐๑๖r	๒๐๑๗r	๒๐๑๘r	๒๐๑๙p
Agriculture	๘,๗๕๔	๑๐,๓๓๓	๑๑,๕๕๐	๑๑,๙๔๕	๑๑,๔๒๖
Agriculture, forestry and fishing	๘,๗๕๔	๑๐,๓๓๓	๑๑,๕๕๐	๑๑,๙๔๕	๑๑,๔๒๖
Non-Agriculture	๑๓,๗๘๗	๑๕,๑๘๗	๑๖,๓๘๖	๑๗,๒๘๘	๑๖,๔๙๓
Mining and quarrying	๑๑๔	๑๓๓	๑๒๗	๑๓๗	๑๓๙
Manufacturing	๑,๖๗๖	๑,๖๖๕	๒,๐๑๙	๒,๕๕๓	๒,๕๐๗
Electricity, gas, steam	๓๙๗	๔๑๒	๔๒๐	๓๗๒	๓๘๓
Water supply; sewerage, waste management	๖๑	๙๖	๑๐๗	๑๐๙	๑๑๗
Construction	๘๘๗	๑,๐๔๗	๑,๐๕๔	๑,๐๘๒	๑,๓๑๔
Wholesale and retail trade	๓,๒๕๑	๓,๘๖๑	๔,๓๒๙	๔,๓๒๔	๔,๑๙๕
Transportation and storage	๒,๒๙๙	๒,๔๘๖	๒,๗๑๘	๒,๘๐๒	๑,๗๓๘
Accommodation and food	๒๖๑	๒๘๓	๓๐๕	๓๔๔	๓๖๖
Information and communication	๒๐๑	๑๗๓	๒๐๖	๒๐๖	๒๒๗
Financial and insurance activities	๑,๒๕๑	๑,๔๔๐	๑,๔๐๖	๑,๔๖๙	๑,๔๙๓
Real estate activities	๘๑๒	๙๐๗	๙๑๔	๙๓๕	๙๕๖
Professional, scientific and technical activities	๒	๒	๒	๓	๔
Administrative and support service	๗๘	๘๐	๘๗	๙๔	๙๘
Public administration and defence;	๗๔๙	๗๖๙	๗๙๙	๘๖๑	๘๙๕
Education	๑,๐๓๗	๑,๐๘๒	๑,๐๙๕	๑,๐๕๓	๑,๐๕๑
Human health activities	๕๕๗	๕๙๕	๖๒๕	๖๙๑	๗๕๑
Arts, entertainment and recreation	๕๓	๖๗	๗๘	๙๑	๑๐๖
Other service activities	๙๙	๘๙	๙๖	๑๖๓	๑๕๓
Gross provincial product (GPP)	๒๒,๕๓๕	๒๕,๕๒๐	๒๗,๙๓๖	๒๙,๒๓๔	๒๗,๙๑๘
GPP Per capita (Baht)	๘๖,๒๗๓	๙๖,๖๙๔	๑๐๔,๗๕๗	๑๐๘,๔๙๔	๑๐๑,๘๒๒
Population (๑,๐๐๐ persons)	๒๖๑	๒๖๔	๒๖๗	๒๖๙	๒๗๔

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว ปี พ.ศ.๒๕๖๐ (จากมากไปน้อย)

จังหวัด	บาทต่อปี	จังหวัด	บาทต่อปี
๑. ระยอง	๑,๐๙๕,๖๖๗	๔๐. สุพรรณบุรี	๑๐๐,๕๙๕
๒. ชลบุรี	๕๘๑,๔๗๕	๔๑. นครศรีธรรมราช	๙๙,๘๙๙
๓. กรุงเทพมหานคร	๕๗๓,๙๐๗	๔๒. อุทัยธานี	๙๗,๙๔๘
๔. ปราจีนบุรี	๔๘๖,๖๐๑	๔๓. เลย	๙๗,๙๐๓
๕. พระนครศรีอยุธยา	๔๖๕,๙๗๒	๔๔. ยะลา	๙๖,๘๖๗
๖. ฉะเชิงเทรา	๔๒๗,๔๐๙	๔๕. นครนายก	๙๖,๕๘๙
๗. สมุทรสาคร	๔๑๑,๓๒๖	๔๖. ตาก	๙๔,๙๐๒
๘. ภูเก็ต	๓๘๘,๕๕๙	๔๗. ลำปาง	๙๒,๗๔๙
๙. สมุทรปราการ	๓๔๓,๒๑๕	๔๘. เชียงราย	๙๑,๓๐๘
๑๐. สระบุรี	๓๓๐,๗๕๐	๔๙. หนองคาย	๘๙,๙๑๓
๑๑. นครปฐม	๓๐๘,๑๖๗	๕๐. อุตรธานี	๘๘,๖๗๓
๑๑. พังงา	๒๖๕,๗๖๘	๕๑. ปัตตานี	๘๘,๔๔๒
๑๒. ปทุมธานี	๒๕๔,๖๒๗	๕๒. อุตรดิตถ์	๘๗,๙๘๒
๑๓. จันทบุรี	๒๕๔,๖๒๗	๕๓. พะเยา	๘๗,๘๕๘
๑๔. กระบี่	๒๓๙,๓๐๙	๕๔. เพชรบูรณ์	๘๔,๐๕๘
๑๕. ราชบุรี	๒๑๔,๗๔๒	๕๕. พิจิตร	๘๓,๕๐๔
๑๖. นนทบุรี	๒๐๔,๔๐๔	๕๖. บึงกาฬ	๗๘,๐๒๒
๑๗. สุราษฎร์ธานี	๒๐๐,๔๗๑	๕๗. นครพนม	๗๖,๐๐๐
๑๘. ประจวบคีรีขันธ์	๑๙๘,๔๓๔	๕๘. Mukdahan	๗๔,๗๒๙
๑๙. ลำพูน	๑๙๑,๕๖๘	๕๙. สุโขทัย	๗๓,๒๕๑
๒๐. ตรารด	๑๗๑,๑๘๙	๖๐. สระแก้ว	๗๒,๕๕๕
๒๑. ชุมพร	๑๖๑,๖๒๖	๖๑. พัทลุง	๗๑,๒๙๘
๒๒. สงขลา	๑๕๖,๒๔๕	๖๒. น่าน	๗๑,๒๙๘

จังหวัด	บาทต่อปี	จังหวัด	บาทต่อปี
๒๓. ลพบุรี	๑๔๔,๐๔๑	๖๓. อุบลราชธานี	๗๐,๕๕๑
๒๔. เพชรบุรี	๑๔๓,๔๖๐	๖๔. สกลนคร	๖๘,๘๘๗
๒๕. กำแพงเพชร	๑๔๒,๖๖๐	๖๕. ร้อยเอ็ด	๖๘,๗๕๑
๒๖. เชียงใหม่	๑๓๕,๙๙๑	๖๖. มหาสารคาม	๖๗,๗๘๔
๒๗. สตูล	๑๒๙,๕๖๕	๖๗. บุรีรัมย์	๖๗,๖๒๑
๒๘. สิงห์บุรี	๑๒๙,๐๙๕	๖๘. ศรีสะเกษ	๖๗,๓๖๒
๒๙. กาญจนบุรี	๑๒๑,๕๗๐	๖๙. แพร่	๖๗,๓๖๒
๓๐. ขอนแก่น	๑๑๗,๕๖๐	๗๐. สุรินทร์	๖๕,๘๑๐
๓๑. ตรัง	๑๑๖,๓๙๔	๗๑. แม่ฮ่องสอน	๖๕,๔๔๘
๓๒. สมุทรสงคราม	๑๑๔,๙๙๐	๗๒. อำนาจเจริญ	๖๓,๘๖๐
๓๓. นครราชสีมา	๑๑๐,๓๐๑	๗๓. ชัยภูมิ	๖๓,๐๑๐
๓๔. นครราชสีมา	๑๑๐,๓๐๑	๗๔. นราธิวาส	๖๑,๗๖๕
๓๕. อ่างทอง	๑๐๗,๑๒๙	๗๕. กาฬสินธุ์	๖๑,๐๘๔
๓๕. ระนอง	๑๐๔,๕๑๗	๗๖. ยโสธร	๕๕,๑๘๓
๓๖. พิษณุโลก	๑๐๔,๑๗๕	๗๗. หนองบัวลำภู	๕๓,๔๑๖
๓๗. ชัยนาท	๑๐๑,๒๘๒		

ข้อมูลภาคอุตสาหกรรม

๑) ข้อมูลโรงงานอุตสาหกรรม

โรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดระนองส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม โดยข้อมูลสะสม ณ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๖๓ มีจำนวนโรงงานรวมทั้งสิ้น จำนวน ๒๓๑ โรงงาน มีเงินลงทุนทั้งสิ้น จำนวน ๔,๓๘๘.๖๓ ล้านบาท และมีคนงานทั้งสิ้น จำนวน ๖,๕๗๐ คน

โรงงานอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ ตั้งอยู่ในเขต อำเภอเมือง เนื่องจากมีความเจริญด้าน สาธารณูปการต่าง ๆ โรงงานตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมือง อำเภอกระบุรี อำเภอกะเปอร์ อำเภอสุขสำราญ และอำเภอละอุ่น ตามลำดับ

๒) อุตสาหกรรมที่สำคัญ

เมื่อพิจารณาตามหมวดอุตสาหกรรม พบว่าหมวดอุตสาหกรรม ที่มีเงินลงทุนสูงสุด ๓ อันดับแรก ได้แก่

๑. อุตสาหกรรมหมวดอาหาร ประกอบด้วยการผลิตเกี่ยวกับสัตว์น้ำเป็นหลัก เช่น การแปรรูปอาหารทะเล รองลงมาได้แก่ การผลิตเกี่ยวกับการทำน้ำแข็งหรือบด ย่อยน้ำแข็ง และการผลิตเกี่ยวกับอาหารสัตว์(ปลาป่น) ตามลำดับ ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๖๒ โรงงาน เงินลงทุน ๑,๙๖๑.๔๘๗.๓๑ ล้านบาท คนงาน ๔,๑๑๒ คน

๒. อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ ประกอบด้วยการไส ซอยไม้แปรรูป แปรรูปไม้ยางพารา รองลงมาได้แก่การเลื่อยไม้ ทำวงกบประตู หน้าต่างไม้ และการเครื่องเรือนจากไม้ ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๒๙ โรงงาน เงินลงทุน ๖๐๗,๖๒๐.๘๒ ล้านบาท คนงาน ๙๙๒ คน

๓. อุตสาหกรรมหมวดขนส่ง ประกอบด้วยการผลิตเกี่ยวกับยานที่ขับเคลื่อนด้วยเครื่องยนต์ หรือส่วนประกอบของยานดังกล่าวเป็นหลัก เช่นการซ่อมรถยนต์และเครื่องยนต์ รองลงมา ได้แก่ การผลิตเกี่ยวกับการซ่อมเรือ และการทำท่อไอเสียรถยนต์ตามลำดับ ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๑๓ โรงงาน เงินลงทุน ๓๓๒,๓๙๘.๙๖ ล้านบาท คนงาน ๑๙๑ คน

จำนวนโรงงานแยกตามหมวดอุตสาหกรรม

ลำดับ	หมวดอุตสาหกรรม	จำนวน (แห่ง)	เงินทุน	แรงงาน
			(ล้านบาท)	(คน)
๑	เกษตร	๔	๗๔.๕	๓๕๒
๒	อาหาร	๖๒	๒,๑๖๒.๖	๓,๘๐๖
๓	เครื่องดื่ม	๒	๓๖๔.๖	๑๒๘
๔	แปรรูปไม้	๒๙	๕๔๓.๓	๖๓๒
๕	เครื่องเรือน	๑	๒.๘	๓๑
๖	ปิโตรเคมีฯ	๗	๑๒๗.๒	๕๗
๗	ยาง	๕	๙๔.๕	๖๐
๘	พลาสติก	๓	๒๔.๕	๔๗
๙	โลหะ	๑๗	๒๐๕.๗	๑๕๖
๑๐	โลหะ	๓	๔.๖	๕๓
๑๑	ซ่อมแซมโลหะ	๔	๒๗.๘	๓๗
๑๒	เครื่องจักรกล	๙	๓๕.๗	๑๑๕
๑๓	ผลิตยานพาหนะ	๑๓	๑๘๘.๖	๒๐๗
๑๔	อื่นๆ	๗๒	๕๓๒.๒	๘๘๙
	รวม	๒๓๑	๔,๓๘๘.๖	๖,๕๗๐

๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สถานะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม

๑) ทิศทางหรือนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัด ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion)

อุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัดระนอง คืออุตสาหกรรมต่อเนื่องจากประมง ดังนั้น ทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดระนอง จึงมุ่งเน้นไปที่อุตสาหกรรมแปรรูปอาหารทะเล และอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากประมง รวมทั้งอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการเกษตร ได้แก่ โรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม โรงงานผลิตยางเครป

๑. อุตสาหกรรมแปรรูปอาหารทะเล และอาหารทะเลแช่แข็ง

จังหวัดระนอง เป็นแหล่งวัตถุดิบหลักทางฝั่งอันดามัน เนื่องจากมีน่านน้ำติดกับสาธารณรัฐเมียนมาร์ ซึ่งมีทรัพยากรประมงที่เอื้อต่อการทำประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่องการประมง ที่มีมาตรฐาน แข่งขันกับต่างประเทศได้ โดยตลาดส่วนใหญ่เป็นตลาดต่างประเทศ ได้แก่ ญี่ปุ่น สหรัฐ อังกฤษ เป็นต้น ทั้งนี้ยังมีข้อได้เปรียบในด้านจำนวนแรงงานไร้ฝีมือที่มีจำนวนมาก ด้านฐานการผลิตภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดระนอง ได้แก่ อุตสาหกรรมแปรรูปอาหารทะเล ห้องเย็น แต่ปัจจุบันขาดแคลนวัตถุดิบ ทำให้ไม่มีวัตถุดิบป้อนเข้าสู่โรงงาน

ทิศทางการพัฒนา

- หาแหล่งวัตถุดิบจากแหล่งใหม่ ทดแทนแหล่งเดิม เช่น การขอสัมปทานน่านน้ำในเขตมหาสมุทรอินเดีย เนื่องจากยังมีแหล่งวัตถุดิบที่มีความอุดมสมบูรณ์
- ส่งเสริมการใช้วัตถุดิบที่มีให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยการพัฒนาเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการผลิตอาหารทะเลเพื่อเพิ่มผลผลิต
- เสริมสร้างองค์ความรู้ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถปรับตัวและแสวงหาโอกาสในการพัฒนา อุตสาหกรรมแปรรูปอาหารทะเล เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาด
- ส่งเสริมการแปรรูปหรือต่อยอดอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารทะเลให้เป็นอาหารสำเร็จรูปรวมทั้งพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่จะสามารถเพิ่มมูลค่าได้มากขึ้น
- ควรกำหนดให้จังหวัดระนองเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ หรือZoning เฉพาะ

๒. ผลิตภัณฑ์ชุมชนที่สนับสนุนการท่องเที่ยว

จังหวัดระนอง ได้ส่งเสริมการสนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่นสร้างชุมชนให้เข้มแข็งสามารถพึ่งตนเองได้เพื่อสร้างงานสร้างอาชีพสร้างรายได้ให้กับชุมชน โดยการนำทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่นมา พัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีรูปแบบคุณภาพโดดเด่นเป็นที่ต้องการของตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ รวมทั้งการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ได้แก่ กะปิ เม็ดมะม่วงหิมพานต์ ผลิตภัณฑ์เซรามิกจากดินขาว ผลิตภัณฑ์ประดับจากมุก ซาลาเปาทับทึบ ฯลฯ

ทิศทางการพัฒนา

- พัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าชุมชนเพื่อสนับสนุนธุรกิจการท่องเที่ยว
 - การปรับปรุงแบบของสินค้า OTOP ให้มีความน่าสนใจ และน่าจับจายใช้
- สอยบนพื้นฐานการผลิตที่มีคุณภาพสอดคล้องกับมาตรฐานระดับสากล
- ส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็ง เพื่อปรับปรุงกระบวนการผลิต การเพิ่มผลผลิตการจัดทำระบบคุณภาพ และความปลอดภัยในการผลิต การใช้เทคโนโลยีการผลิตที่เหมาะสม รวมทั้งส่งเสริมทางการตลาด โดยใช้ช่องทางตลาดออนไลน์

- ส่งเสริมการเพิ่มคุณภาพและยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ OTOP เช่น การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)

- ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs และสินค้า OTOP ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันมากยิ่งขึ้น เนื่องจากสินค้า OTOP จังหวัดระนอง เป็นสินค้าที่มีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักอยู่แล้วควรส่งเสริม เรื่องการตรวจสอบคุณภาพ เช่น อย. มผช. เพื่อให้ผู้บริโภคมั่นใจมากขึ้น

- ส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนให้เป็นรูปธรรมและสร้างการมีส่วนร่วมให้กับภาคประชาชน

๓. อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากเกษตร

พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดระนอง เช่น กาแฟ มังคุด ทุเรียน ฝรั่ง มะม่วงหิมพานต์ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน อุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องจากเกษตรที่สำคัญของจังหวัดระนอง ได้แก่ แปรรูปผลิตภัณฑ์กาแฟ มังคุด ทุเรียน กะเทาะฝรั่งมะม่วงหิมพานต์ การผลิตยางเครป แปรรูปไม้ยางพารา สกัดน้ำมันปาล์มดิบ

ทิศทางการพัฒนา

๑. พัฒนานวัตกรรมทางการเกษตร (Agricultural Innovation) โดยการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรโดยใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและนวัตกรรม

๒. พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรใหม่ที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดระนอง

๓. พัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากเกษตรและการสร้างมูลค่าเพิ่มจากอุตสาหกรรมเดิม ทั้งนี้ให้ครอบคลุมสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัด

ทิศทางการพัฒนาด้านอื่น ๆ ของภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดระนอง

- ผลักดันให้มีการจัดตั้งเขตประกอบการอุตสาหกรรมและ/หรือสถานีขนส่งสินค้าหรือศูนย์กระจายสินค้าจังหวัดระนอง เพื่อแสวงหาประเภทอุตสาหกรรมที่เหมาะสมในพื้นที่ที่มีศักยภาพต่อการจัดตั้งเขตประกอบการอุตสาหกรรมและ/หรือสถานีขนส่งสินค้าหรือศูนย์กระจายสินค้า

- ผลักดันให้กำหนด Zoning เรื่องแรงงานในจังหวัดชายแดน เพื่อควบคุมการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวให้อยู่ในพื้นที่ควบคุม โดยกำหนดพื้นที่ในการกำกับดูแลแรงงานต่างด้าวเป็นพิเศษสำหรับพื้นที่จังหวัดชายแดน

- เสนอให้มีการยกเลิกป่าชายเลนในพื้นที่ดังกล่าวเป็นป่าสงวนแห่งชาติ เพื่อให้เอกชนสามารถเข้าไปทำประโยชน์ได้ และรัฐสามารถควบคุมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- ผลักดันให้มีการต่ออายุใช้พื้นที่ป่าชายเลนนำเสนอคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาผ่อนผันมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่าชายเลน

- พัฒนาท่าเรือน้ำลึกจังหวัดระนองให้สามารถรองรับเรือสินค้าขนาดใหญ่ โดยการขจัดอุปสรรค อาทิ ร่องน้ำที่ตื้นเขิน และมีการเชื่อมต่อระบบขนส่งทางรางจากจังหวัดชุมพรมายังจังหวัดระนอง จะเป็นการเพิ่มศักยภาพทั้งด้านอุตสาหกรรม และด้านเศรษฐกิจการค้า

- ทิศทางการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมควรเป็นไปในแนวทางการส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยว การส่งเสริมและผลักดันให้คนรุ่นใหม่เข้ามามีส่วนร่วมในผลิตภัณฑ์ชุมชน นอกจากนี้ ควรรักษาอาชีพ

๒) การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมของจังหวัด

(๑) การวิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กร (Internal Factors)

จุดแข็ง (Strengths)

S๑ เป็นจังหวัดชายแดนที่มีอาณาเขตติดกับประเทศเมียนมาร์ ทั้งทางบกและทางน้ำ เป็นโอกาสในการหาแรงงานพื้นฐาน รองรับอุตสาหกรรมขั้นต้นอย่างเพียงพอ

S๒ เป็นแหล่งเชื่อมโยงวัตถุดิบจากประเทศเมียนมาร์ และมีทรัพยากรตามธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์

S๓ ท่าเลที่ตั้งเป็นประตูสู่ทะเลอันดามันและมหาสมุทรอินเดีย เป็นโอกาสในการกระจายสินค้าสู่ Bimtec ได้ง่าย

S๔ เป็นฐานการผลิตและแปรรูปอาหารทะเลที่มีศักยภาพ

S๕ มีดินชาวเกรดเซรามิกส์ที่ดีที่สุดในประเทศไทย และเป็นที่ต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ เป็นโอกาสในการพัฒนาไปสู่อุตสาหกรรมขั้นสูง เช่น ลูกถ้วยไฟฟ้า Houseware

S๖ มีแหล่งน้ำแร่ร้อน เป็นโอกาสในการสร้างอุตสาหกรรมเพื่อสุขภาพหรือจัดทำวารีบำบัด

S๗ มีท่าเทียบเรืออเนกประสงค์และท่าเทียบเรือประมง หลายแห่ง เป็นโอกาสในการนำส่งวัตถุดิบเพื่อประกอบการอุตสาหกรรม

S๘ เป็นจังหวัดทางกลุ่มอันดามันที่มีการขนส่งสินค้าประมงใกล้เคียงมากที่สุด ทำให้ราคาค้นทุนสินค้าด้านประมงมีราคาถูกกว่าราคาสินค้าประมงจากจังหวัดอื่น

S๙ มีผลิตภัณฑ์ที่เป็นอัตลักษณ์ และมีประวัติศาสตร์ที่ยาวนาน และมีศักยภาพที่จะพัฒนาไปสู่อุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์

S๑๐ มีสถาบันการศึกษาที่สามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ เทคโนโลยี และผลิตแรงงานที่มีฝีมือขั้นต้น และสามารถรองรับอุตสาหกรรมในพื้นที่

จุดอ่อน (Weaknesses)

W๑ วัตถุดิบทางด้านประมงมีปริมาณลดน้อยลงเนื่องจากการทำประมงเกินศักยภาพการผลิตตามธรรมชาติที่จะทดแทนได้ ทำให้อุตสาหกรรมแปรรูปอาหารทะเล มีแนวโน้มเกิดการขาดแคลนวัตถุดิบ

W๒ ปัญหาการใช้ประโยชน์ที่ดิน เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดระนองเป็นพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และพื้นที่ป่าชายเลน ผู้ประกอบการไม่สามารถขออนุญาตประกอบกิจการโรงงานหรือขยายโรงงานได้

W๓ พื้นที่ทำการเกษตรมีน้อยลง ทำให้มีวัตถุดิบน้อย จึงต้องนำเข้าวัตถุดิบจากภายนอกซึ่งมีราคาแพง เป็นผลให้วัตถุดิบในภาคอุตสาหกรรมไม่เพียงพอ

W๔ ขาดแคลนแรงงานฝีมือและอัตราการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวมีแนวโน้มสูงขึ้น

W๕ ระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการขนส่งยังไม่สามารถรองรับการผลิตภาคอุตสาหกรรมได้อย่างเพียงพอและมีต้นทุนสูง ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการขนส่งสินค้าของภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดระนอง

W๖ ยุทธศาสตร์ของจังหวัดมุ่งสู่การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ แต่ขาดผลิตภัณฑ์เชิงสุขภาพที่ได้รับการพัฒนา เพื่อรองรับการท่องเที่ยว

W๗ โรงงานอุตสาหกรรมบางส่วนมีระบบการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมยังไม่ได้มาตรฐานก่อให้เกิดผลกระทบต่อขยายโรงงาน และมีผลต่อการส่งเสริมการพัฒนาของภาคอุตสาหกรรมโดยรวม

W๘ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมขาดองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการและการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์

(๒) การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) การเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม เทคโนโลยีและนวัตกรรม สิ่งแวดล้อม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

โอกาส (Opportunities)

O๑ กระแสการบริโภคอาหารจากธรรมชาติและอาหารเพื่อสุขภาพมากขึ้น ทำให้มีโอกาสนำมาส่งเสริมอาหารชั้นสูง

O๒ รัฐบาลให้การสนับสนุนในการพัฒนาผู้ประกอบการให้มีประสิทธิภาพการผลิตสูงขึ้นเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้า เป็นโอกาสในการทำโครงการที่สร้างคุณค่าจากวัตถุดิบ และวัฒนธรรมพื้นถิ่น

O๓ เป็นด่านชายแดนกับประเทศเมียนมาร์ที่มีการนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคที่เกินดุลการค้า

O๔ ประเทศเมียนมาร์มีแรงงานไร้ฝีมือที่สามารถตอบสนอง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ ทดแทนการขาดแคลน แรงงานในพื้นที่

O๕ มีแหล่งเงินทุนรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมในเชิงนวัตกรรมที่หลากหลายและเพียงพอทำให้มีโอกาสนำมายกระดับสู่อุตสาหกรรมที่มีนวัตกรรมขั้นสูง

O๖ นโยบายของรัฐบาลเอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจฐานราก เช่น โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งเพื่อพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้เชื่อมโยงการขนส่งอ่าวไทยและอันดามัน (Land Bridge)

O๗ กรมป่าไม้มีการแก้ไขกฎหมายเรื่องการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ รวมถึงการปลูกต้นไม้ที่มีมูลค่าในพื้นที่เอกสารสิทธิสามารถปลูกและตัดได้ ทำให้ต้นไม้ หวงห้ามหลายชนิดสามารถตัดและนำมาใช้ประโยชน์ได้ เช่น ปลูกไม้พยูง ในพื้นที่เอกสารสิทธิ เป็นต้น

อุปสรรค (Threats)

T๑ ประเทศเมียนมาร์มีนโยบายปรับเปลี่ยนการใช้พื้นที่จากป่าไม้ซึ่งส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมไม้ รวมถึงสัมปทานแร่ ทำให้ส่งผลกระทบต่อการทำอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์และอุตสาหกรรมอื่น ๆ จึงต้องมีการปรับรูปแบบการใช้วัตถุดิบ

T๒ ประเทศเมียนมาร์เพิ่มกฎ ระเบียบ มาตรการ ในการให้สัมปทานวัตถุดิบทุกชนิด เช่น ประมง แร่ ไม้ เนื่องจากประเทศเมียนมาร์มีนโยบายให้ลดการนำเข้าทรัพยากรธรรมชาติออกนอกประเทศ และให้ใช้ภายในประเทศเป็นหลัก

T๓ มีมาตรการกีดกันทางการค้าของสหภาพยุโรปทั้งทางด้านภาษีและไม่ใช่ภาษี เช่น การที่ไทยถูกตัดสิทธิ์ GSP ในสินค้ากุ้ง ปู รวมทั้งการบังคับมาตรการ IUU โดยไทยต้องรับรองสินค้า และผลิตภัณฑ์ประมงที่ส่งออกไปยังสหภาพยุโรป ว่าไม่ได้มาจากการทำประมงแบบ IUU

T๔ ปัญหาการได้รับการส่งเสริมการลงทุน เนื่องจากมีข้อจำกัดเรื่องการใช้ แรงงานต่างด้าว ซึ่งไม่สามารถขอรับการส่งเสริมการลงทุนจาก BOI ได้ รวมถึงการให้สินเชื่อจากสถาบันการเงิน

- T๕ รัฐบาลไม่มีนโยบายที่ชัดเจนให้จังหวัดระนอง เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน
- T๖ การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลก (ภาวะโลกร้อน) ส่งผลให้เกิดความผันผวนของสภาพอากาศและฤดูกาล ทำให้ภาคเกษตรและประมง ได้รับผลกระทบส่งผลต่อการผลิตในภาคอุตสาหกรรม
- T๗ การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองระดับประเทศ/ท้องถิ่น รวมถึงการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม มีผลต่อสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่
- T๘ การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาโควิด ๑๙ (Covid ๑๙) ทำให้การลงทุนภาคอุตสาหกรรมหยุดชะงัก

(๓) การวิเคราะห์ TOWS Matrix

	จุดแข็ง	จุดอ่อน
โอกาส	กลยุทธ์เชิงรุก ๑. ยกระดับความสัมพันธ์ ส่งเสริม และการค้าระหว่างชายแดน ทั้งทางบกและทางน้ำให้มากขึ้น (S๑ S๓ S๔ S๗ : O๑ O๓ O๔) ๒. ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่มีให้เกิดประโยชน์สูงสุด (S๒ S๕ : O๗) ๓. ส่งเสริมพัฒนาการประกอบการอุตสาหกรรมและวิสาหกิจชุมชน เข้าสู่ระบบมาตรฐาน และเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว (S๔ S๖ : O๒ O๕) ๔. เชื่อมโยงระบบโลจิสติกส์ เพื่อลดต้นทุนด้านการผลิต (S๗ S๘ : O๖)	กลยุทธ์เชิงแก้ไข ๑. กำหนดนโยบายที่ชัดเจนในการพัฒนาเศรษฐกิจระหว่างชายแดน ทั้งทางบกและทางน้ำ (W๑ : O๑ O๓) ๒. กำหนดนโยบายเรื่องการจัดการพื้นที่ รวมถึงการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการประกอบการอุตสาหกรรม เพื่อลดต้นทุนและเกิดการใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า (W๒ W๓ W๕ : O๒) ๓. ส่งเสริม พัฒนา ด้านการตลาดของสินค้าภาคอุตสาหกรรม SMEs OTOP วิสาหกิจชุมชน (W๖ W๘ : O๖) ๔. พัฒนาพื้นที่ประกอบการอุตสาหกรรมเป็น Green Industry (W๗ : O๕ O๗) ๕. จัดหาและพัฒนาแรงงาน เพื่อรองรับการเติบโตของ
อุปสรรค	กลยุทธ์เชิงรับ ๑. วิเคราะห์สถานการณ์การค้า การลงทุน เพื่อเป็นข้อมูลการตัดสินใจให้ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม (S๑ S๒ S๓ S๔ : T๑ T๒ T๓ T๔) ๒. ศึกษา วิจัย พัฒนาสินค้า ให้ตรงกับความต้องการของตลาด ฤดูกาล เพื่อใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า (S๕ S๖ S๙ : T๖) ๓. สร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม และกลุ่มวิสาหกิจชุมชน SMEs OTOP (S๗ S๘ : T๕ T๗ T๘) ๔. พัฒนาฝีมือแรงงานภาคอุตสาหกรรม และกลุ่มวิสาหกิจชุมชน (S๑๐ : T๒ T๗)	กลยุทธ์เชิงป้องกัน ๑. สร้างความรู้ความเข้าใจในการประกอบการอุตสาหกรรม ให้กับผู้ประกอบการและประชาชน (W๑ W๒ W๓ W๔ W๕ W๖ W๗ : T๑ T๒ T๓ T๔ T๕ T๖ T๗ T๘) ๒. สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้ประกอบการและการค้าชายแดน (W๑ W๓ W๔ W๗ : T๑ T๒ T๓ T๔) ๓. ปรับปรุง แก้ไขกฎหมาย และปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานให้สอดคล้องและครอบคลุมพื้นที่ประกอบการอุตสาหกรรม (W๒ W๕ W๖ : T๑ T๒ T๓ T๔ T๕ T๗) ๔. ติดตามข้อมูลข่าวสาร เพื่อนำมาพัฒนาผลิตภัณฑ์ และการประกอบการอุตสาหกรรมให้ทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน (W๑ W๓ W๘ : T๖ T๗ T๘)

(๔) ความคาดหวังของผู้รับบริการ

๑. ควรผลักดันให้จังหวัดระนอง เขตอุตสาหกรรม เขตปลอดอากรเขตท่าเรือ เนื่องจากระนองซื้อปลาจากพม่า อยากให้ผลักดันเรือตู้เย็น การแปรรูปอาหารทะเลลดภาษีต่างๆ แล้วส่งออก EU หรือถ้าเป็นไปได้อยากให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ

๒. ควรแก้ปัญหาเรื่องเอกสารสิทธิในการถือครองที่ดิน เนื่องจากผู้ประกอบการโรงงานบางส่วนเช่าที่ดินโดยทำสัญญาเช่ากับองค์การบริหารส่วนจังหวัดระนอง (อบจ.ระนอง) เพราะเดิมระนอง เป็นป่าชายเลนเสื่อมโทรม และมีมติดกรม. ยกเลิกพื้นที่ ใช้ประโยชน์ป่าเสื่อมโทรม ทำให้กรมป่าไม้ และ อบจ.ระนอง ไม่สามารถต่อสัญญาได้ จึงให้ขาดคู่สัญญา ส่งผลให้ไม่สามารถขยายกำลัง การผลิต/ปรับปรุงโรงงานได้

๓. ต้องการให้ภาครัฐผ่อนปรนการบังคับใช้นโยบายความมั่นคง เพื่อให้สามารถนำเข้า วัตถุดิบจากต่างประเทศได้ โดยเร็วที่สุดมิเช่นนั้นโรงงานจำเป็นต้องหยุดการผลิตต่อไป ซึ่งผลกระทบที่เกิดขึ้นจะขยายเป็นวงกว้าง ทั้งผู้ประกอบการเอง แรงงานในโรงงานที่ต้องขาดรายได้ รวมถึงการขาดแคลนวัตถุดิบของ อุตสาหกรรมกลา่งน้ำ และอุตสาหกรรมปลายน้ำอีกด้วย

๔. ให้กฎหมายมีความเป็นเอกภาพเพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถปฏิบัติตามได้

๕. ควรให้ภาครัฐปรับปรุงระบบโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อสนับสนุนด้านโลจิสติกส์ป้องกันอุบัติเหตุ รวมทั้งแก้ไขปัญหา ถนนลื่นจากการรั่วไหลของน้ำในการขนส่งสัตว์น้ำต่างๆ

๖. ให้รัฐช่วยเหลือภาคการประมง และกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด เช่น ควบคุมการใช้ความถี่ของดาวอน แก้ปัญหาการทำประมงในพื้นที่ทับซ้อน โดยการหารือกับเมียนมาร์ หรือประเทศอื่น ๆ ที่เป็นแหล่งทรัพยากรทางทะเล ซึ่งปัญหาด้านขาดแคลนวัตถุดิบเป็นอุปสรรคสำคัญซึ่งถ้าแก้ไขได้ จะทำให้ธุรกิจอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ดีขึ้นตามไปด้วยทั้งโรงงานปลาป่น ตลอดจนโรงงานแช่แข็ง อยากให้ภาครัฐเน้นการแก้ไขอุตสาหกรรมต้นน้ำ

๗. อยากให้ภาครัฐ หรือ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) พิจารณาเงื่อนไขการส่งเสริม การลงทุนในธุรกิจประเภท อุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยมีการผ่อนปรน/อนุญาต ให้ใช้แรงงานต่างด้าวได้ เพราะข้อจำกัดนี้เป็นอุปสรรคสำคัญของผู้ประกอบการ

๘. สำหรับนโยบายที่จะส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นครัวโลกนั้น ในความเป็นจริง แล้วสินค้าบางผลิตภัณฑ์ที่เป็น สินค้าHandmade ประเทศไทยมีความได้เปรียบเวียดนาม อย่างมาก แต่ขาดแรงงาน คนไทย จึงจำเป็นต้องอาศัย แรงงานต่างด้าว ดังนั้นจึงอยากให้กระทรวงอุตสาหกรรมช่วยผลักดัน อีกทางหนึ่ง ในการประชุมบอร์ด BOI

๙. ความเป็นไปได้ของการตั้ง “นิคมอุตสาหกรรม” ในจังหวัดระนอง มีอย่างน้อยแค่ไหน สามารถที่จะซื้อ/พัฒนาที่ดิน เหล่านั้น แล้วไปจัดตั้งโรงงานได้ หรือไม่ ในส่วนของข้อกฎหมาย ทำได้หรือไม่ อยากให้ ออ.ช่วยผลักดัน

๑๐. อยากให้ภาครัฐมีแนวทาง ที่ชัดเจนในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจใน ส่วนของอุตสาหกรรม ต่อเนื่อง ได้แก่ การค้าชายแดน ธุรกิจต่อเนื่อง/อุตสาหกรรมต้นน้ำ

ต้องการให้ บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (บสย.) เข้ามาสนับสนุนเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ(soft loan) แก่อุตสาหกรรม ขนาดใหญ่ เพื่อผลักดันให้ ผู้ประกอบการรายใหญ่เข้าถึง แหล่งเงินทุนได้ง่ายกว่านี้

๑๑. อยากให้การขอประทานบัตร สะดวกและรวดเร็วขึ้น โดยให้มี หน่วยงานแบบ One Stop Service

(๕) ประเด็นปัญหาการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง

๕.๑.๑ ปัญหาพื้นที่

๑) ปัญหาที่ดินไม่มีเอกสารสิทธิ์ ผู้ประกอบการไม่สามารถขออนุญาตประกอบกิจการโรงงานได้ เนื่องจากตั้งอยู่ในพื้นที่ป่าชายเลน

๒) ปัญหาการขยายโรงงานไม่ได้ เนื่องจากตั้งอยู่ในพื้นที่ป่าชายเลนหรือพื้นที่อยู่ในเขตผังเมือง

๕.๑.๒ ปัญหาขาดแคลนวัตถุดิบ

๑) ขาดแคลนวัตถุดิบที่ป้อนเข้าสู่โรงงานแปรรูปอาหารทะเลห้องเย็น ปัจจุบันวัตถุดิบที่ป้อนเข้าสู่โรงงานมีปริมาณลดลง ไม่เพียงพอต่อความต้องการ เนื่องจากประเทศเมียนมาร์ยกเลิกการ สัมปทาน โดยไม่อนุญาตให้ต่อตัวเรือเข้าไปจับปลาในน่านน้ำของ ประเทศเมียนมาร์ ประกอบกับปัญหาการเสื่อมโทรมของทรัพยากรประมงในน่านน้ำไทย ทำให้สัตว์ทะเลทั้งในน่านน้ำและนอกน่านน้ำขาดแคลนซึ่งผลกระทบดังกล่าวยังส่งผลให้ราคาวัตถุดิบมีราคาสูงขึ้นเรื่อย ๆ

๒) ขาดแคลนไม้ เนื่องจากไม่สามารถนำเข้าไม้จากประเทศเมียนมาร์ได้ เนื่องจากประเทศเมียนมาร์ ไม่ให้มีการส่งออกไม้ซุง ดังนั้นการนำเข้าไม้ของไทย จะต้องแปรรูปและมี CO แต่ถึงแม้จะนำเข้าไม้ที่มี CO ก็ไม่สามารถนำเข้าโรงงานได้ เนื่องจากขัดกับกฎหมายของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทำให้ขาดแคลนวัตถุดิบ และมีต้นทุนสูงขึ้นทั้ง ๆ ที่อยู่ใกล้แหล่งวัตถุดิบแต่สามารถนำมาใช้ได้

๕.๑.๓ การได้รับผลกระทบจากการดำเนินการแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์และการทำประมงผิดกฎหมาย (IUU) จากการที่รัฐบาลไทยได้มีมาตรการที่เข้มงวดกับเรือประมงในหลาย ๆ ด้านรวมทั้งการประกอบการที่ต่อเนื่องจากประมง เพื่อแก้ไขปัญหา IUU เช่นการจัดตั้งศูนย์บัญชาการแก้ไขปัญหาการทำประมงผิดกฎหมาย ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาคประมง ภาคอุตสาหกรรม รวมถึงผู้ประกอบการที่มีการใช้แรงงานต่างด้าวด้วย

๕.๑.๔ ยุทธศาสตร์ของจังหวัดมุ่งสู่การท่องเที่ยว ส่งผลให้อุตสาหกรรมบางประเภท เช่น ปลาป่น ซึ่งมีฤดูกาล การผลิตเป็นช่วงเวลาเดียวกับการท่องเที่ยว

๕.๑.๕ ปัญหาการเคลื่อนย้ายแรงงานอย่างเสรี เนื่องจากแรงงานพม่ามี Passport ทำให้แรงงานสามารถเปลี่ยนที่ทำงานได้อย่างเสรี รวมทั้งปัญหาขาดแคลนแรงงานฝีมือ โดยเฉพาะด้านช่าง

๕.๑.๖ การอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการของกระทรวงต่าง ๆ ยังไม่เป็นแบบ One Stop Service ทำให้เป็นอุปสรรคต่อผู้ประกอบการ

๕.๑.๗ ปัญหาข้อกฎหมายต่าง ๆ ที่ไม่เอื้อต่อการลงทุนภาคอุตสาหกรรม

๕.๑.๘ การคมนาคมขนส่งยังไม่สะดวกเท่าที่ควร และระบบไฟฟ้าที่ยังไม่เสถียร ไฟดับบ่อย ทำให้เกิดต้นทุนและอุปสรรคในการประกอบการภาคอุตสาหกรรม

ข้อเสนอแนะ

๑. เนื่องจากพื้นที่ที่ถูกกำหนดไว้ให้เป็นป่าชายเลนดังกล่าว ไม่มีสภาพของป่าชายเลนหลงเหลืออยู่ ควรจะยกเลิกป่าชายเลนในพื้นที่ดังกล่าวเป็นป่าสงวนแห่งชาติ เพื่อให้เอกชนสามารถเข้าไปใช้ประโยชน์ได้ และรัฐสามารถควบคุมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒. ผลักดันให้มีการนำเรื่องราวการขอต่ออายุใช้พื้นที่ป่าชายเลน นำเสนอ คณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาผ่อนผันมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่าชายเลนในบริเวณดังกล่าว ซึ่งจะทำให้รัฐได้รับประโยชน์จากค่าธรรมเนียมต่างๆ และสามารถบริหารจัดการพื้นที่ได้อย่างเป็นระบบ

๓. ควรผลักดันให้จังหวัดระนอง เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษหรือเขต อุตสาหกรรม เขตปลอดอากร เขตสินค้าทัณฑ์บน ซึ่งภาครัฐจะต้องมีแนวทางที่ชัดเจนในการขับเคลื่อน โดยร่วมกับ ภาคเอกชนและภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

๔. ภาคเอกชน หรือผู้ประกอบการต้องรวมตัวกันให้เข้มแข็งเพื่อให้มี อำนาจต่อรองหรือสามารถขับเคลื่อนเรื่องต่าง ๆ ได้มากขึ้น

ประเด็นปัญหาและความต้องการของภาคเอกชนในพื้นที่จังหวัดระนองด้านอุตสาหกรรม

ปัญหา/ความต้องการ	แนวทางแก้ไขซึ่งเป็นความเห็น ของภาคเอกชน	แนวทางแก้ไขซึ่งเป็น ความเห็นของ อก. / สอจ
๑. ขาดแคลนวัตถุดิบ (สัตว์น้ำ) ส่งผลให้ วัตถุดิบมีราคาสูงขึ้น และความไม่แน่นอนของวัตถุดิบไม่สามารถควบคุมได้ เนื่องจาก - เรือประมงไม่สามารถออกหาปลาได้ เนื่องจากข้อจำกัดเรื่องกฎหมาย ประกอบกับประเทศเพื่อนบ้านมีการ พัฒนาจึงมีความต้องการเรือประมงใน การหาปลา เจ้าของเรือประมงไทยขาย ต่อเรือประมงให้ต่างประเทศทำให้เรือที่ เข้ามาส่วนใหญ่เป็นเรือต่างประเทศต้อง เสียภาษีนำเข้าค่อนข้างสูง - มาตรการ IUU ที่เข้มงวด จากเดิมที่ เคยนำเข้าวัตถุดิบเข้ามาได้ แต่ปัจจุบัน ต้องมีเอกสาร/ใบรับรองตามที่ภาครัฐ กำหนดจึงนำเข้าได้ ทำให้เป็นอุปสรรค ต่อการประกอบการ - จำนวนเรือประมงที่มีใบอนุญาตที่สามารถออกหาปลาได้มีจำนวนน้อยลง เนื่องจากภายหลังการบังคับใช้ พ.ร.ก. การประมง ทำให้ผู้ประกอบการมี ข้อจำกัดมากขึ้น โดยเฉพาะเรื่องการทำ ประมง แรงงานผิดกฎหมาย และสถาน ประกอบการตั้งอยู่ในพื้นที่ป่าชายเลน	- หาแหล่งวัตถุดิบแหล่งใหม่ ทดแทนแหล่งเดิมเช่น การขอ สัมปทานน้ำใน เขต มหาสมุทรอินเดีย - จระนองมีชายฝั่งทะเลติดต่อกับน่านน้ำของ ประเทศเพื่อน บ้าน เป็นนโยบายระหว่าง ประเทศ ทำให้ไม่สามารถเข้าไป จัดการด้วยตนเองต้องให้ภาครัฐ เข้ามาช่วยเหลือ - ควรกำหนดให้จังหวัดระนอง เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ หรือ Zoning เฉพาะ	- ผู้ประกอบการบางส่วนหันมา เพาะเลี้ยงวัตถุดิบเอง แต่สัตว์ ทะเลบางชนิดไม่สามารถ เพาะเลี้ยงได้ - การออกกฎหมาย หรือ นโยบายของรัฐมองในแบบ มห ภาค ไม่ได้มองในระดับจุลภาค หรือในระดับภูมิภาค ซึ่ง กฎหมายบางฉบับอาจจะ เหมาะสมกับบางพื้นที่ แต่ไม่ เหมาะสมกับบางพื้นที่ - การประกอบการขอให้ ปฏิบัติตาม พ.ร.บ.โรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ อย่างเคร่งครัด ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ของ สอจ.จะกำกับ ดูแล และให้คำปรึกษาแก่ ผู้ประกอบการอย่างใกล้ชิด

ปัญหา/ความต้องการ	แนวทางแก้ไขซึ่งเป็นความเห็น ของภาคเอกชน	แนวทางแก้ไขซึ่งเป็น ความเห็นของ อก. / สอจ
๒. แรงงานขาดแคลนแรงงาน - เนื่องจากนโยบายแรงงานจากภาครัฐเป็นนโยบายระยะสั้น เน้นแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ไม่มีการวางแผนนโยบายระยะยาว เป็นปัญหากับผู้ประกอบการเนื่องจากแรงงานในภาคอุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็นแรงงานต่างด้าว เมื่อใบอนุญาตทำงานหมดอายุ จะไม่สามารถต่อได้ทันที ต้องรอให้ถึงกำหนดระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งแรงงานที่มีฝีมือและมีประสบการณ์ทำงานแต่ไม่มีใบอนุญาตทำงาน ทำให้ผู้ประกอบการไม่สามารถรับเข้าทำงานได้ ทำให้มีการแย่งชิงแรงงานกันมากขึ้น - แรงงานต่างด้าวสามารถเคลื่อนย้ายได้อย่างเสรี สามารถเปลี่ยนไปทำงานที่ให้ค่าจ้างดีกว่า จึงเปลี่ยนที่ทำงานบ่อย เมื่อนายจ้างทำบัตรเสร็จก็ย้ายไปทำงานที่อื่น หากรับคนใหม่ก็ต้องทำบัตรใหม่ บางครั้งไม่ตรงกับช่วงที่เปิดให้ทำบัตร ทำให้ไม่สามารถรับเข้าทำงานได้ - ภาคอุตสาหกรรมต้องการแรงงานฝีมือที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง โดยเฉพาะในสายวิชาชีพช่าง รวมถึงแรงงานในระดับซูเปอร์ไวเซอร์ บางสาขาขาดแคลน หรือมีแต่ขาดการฝึกฝนให้มีความชำนาญหรือมีทักษะแต่ไม่นำไปใช้ในภาคอุตสาหกรรม ปัจจุบันต้องพึ่งพาแรงงานต่างด้าว หากแรงงานเหล่านั้นกลับประเทศภาคอุตสาหกรรมจะได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก เพราะแรงงานเหล่านั้นกลับไปพร้อมความรู้และเทคโนโลยีต่างๆ	- รัฐบาลควรมีนโยบายในการแก้ปัญหาแรงงานต่างด้าวอย่างจริงจัง โดยในช่วงที่ยังไม่เปิดให้ทำบัตร ให้แรงงานที่ใบอนุญาตหมดอายุไปขึ้นทะเบียนไว้ก่อนถึงเวลาทำบัตร คือให้เข้าทำงานได้ก่อน เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้ผู้ประกอบการได้มีแรงงานทำงาน เพราะถ้ารอให้ครบทุกอย่างถึงจะทำงานได้ ผู้ประกอบการจะได้รับผลกระทบมาก จะทำให้ขาดแรงงาน - ขอให้มีการเปิดจดทะเบียนแรงงานต่างด้าวได้ตลอด คือไม่ใช่บางช่วงเวลาเพื่อทดแทนแรงงานที่ไหลออกตลอดเวลา - หากไม่สามารถควบคุมการไหลของแรงงานต่างด้าวได้ ขอให้มีการเปิดจดทะเบียนแรงงานต่างด้าวได้ตลอด เพื่อทดแทนแรงงานที่ไหลออกตลอดเวลา ไม่อย่างนั้นจะเป็นปัญหาวนเวียนไม่รู้จบ - สถาบันการศึกษาควรเพิ่มหลักสูตรในโรงเรียน/วิทยาลัยในท้องถิ่นเปิดสอนหลักสูตรที่จังหวัดขาดแคลน	- เนื่องจากกฎหมายให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายได้อย่างเสรี แต่ในทางปฏิบัติแรงงานที่มีบัตรถูกต้องสามารถย้ายไปทำงานที่อื่นได้โดยที่ไม่ได้รับอนุญาตจากนายจ้างคนเดิมก่อน คือหากแรงงานต้องการย้ายไปทำงานที่อื่นถ้านายจ้างใหม่อนุญาตให้ทำงานและลูกจ้างสมัครใจทำงานก็ถือว่าถูกต้อง ดังนั้น เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวเห็นควรให้มีการควบคุมเรื่องการเคลื่อนย้ายแรงงานให้อยู่ในพื้นที่ควบคุมโดยกำหนดพื้นที่ในการกำกับดูแลแรงงานต่างด้าวเป็นพิเศษสำหรับพื้นที่จังหวัดชายแดนหรือกำหนด Zoning โดยควบคุมให้มีการเคลื่อนย้ายได้ภายใน Zoning ที่กำหนดเท่านั้น - ค่านิยมของไทยที่ต้องเรียนจบระดับปริญญาตรี เด็กไม่นิยมเรียนสายอาชีพ หรือวิชาชีพช่าง ดังนั้นภาครัฐควรส่งเสริมหรือนำอาชีพรทางด้านช่างให้มากขึ้น

ปัญหา/ความต้องการ	แนวทางแก้ไขซึ่งเป็นความเห็น ของภาคเอกชน	แนวทางแก้ไขซึ่งเป็น ความเห็นของ อก. / สอจ
๓. กฎหมายผังเมืองไม่เอื้อต่อการประกอบกิจการโรงงาน • ผังเมืองรวมจังหวัดระนองมีพื้นที่สีม่วงไม่ถึง ๑% และบางส่วนห้ามตั้งโรงงาน • ผังเมืองรวมจังหวัดระนองไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง เช่น บางกิจการไม่ควรห้ามก็ห้ามตั้ง • เมื่อไม่สามารถขยาย กำลังการผลิตได้ การจะเคลื่อนย้ายแรงงาน/เครื่องจักรออกนอกพื้นที่ก็ทำไม่ได้ โรงงานก็จำเป็นต้องแบกรับต้นทุนค่าแรงที่สูงขึ้น	แก้ไข บัญญัติแนบท้ายในผังเมืองจังหวัดระนอง ให้เป็นประเภทกิจการที่เหมาะสมกับพื้นที่มากยิ่งขึ้น ควรกำหนดให้จังหวัดระนองเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษหรือZoning เฉพาะ กรณีที่โรงงานตั้งอยู่ก่อนผังเมืองประกาศใช้ให้ประกอบกิจการต่อไปได้ และขอเสนอให้ผู้ประกอบการรายเดิมสามารถเปลี่ยนประเภทได้	สอจ.ระนอง ได้ทำหนังสือถึงสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดระนอง เพื่อปรับประเภทกิจการที่เหมาะสมกับพื้นที่มากยิ่งขึ้น และขอให้กำหนดในบัญชีแนบท้ายเป็นประเภทกิจการที่ห้ามตั้งส่วนโรงงานประเภทอื่นที่ไม่ปรากฏตามบัญชีแนบท้ายให้ถือว่าสามารถตั้งได้โดยสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดระนอง และได้ส่งข้อมูลดังกล่าวให้สำนักผังประเทศและผังภาค กรมโยธาธิการและผังเมือง เพื่อพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไปแล้ว สอจ.ระนอง ได้ทำหนังสือถึงสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดระนอง เพื่อปรับให้มีความเหมาะสมกับพื้นที่มากยิ่งขึ้นรวมทั้งการแก้ไขบัญชีแนบท้าย โดยให้กำหนดเป็นประเภทกิจการที่ห้ามตั้ง ส่วนโรงงานประเภทอื่นที่ไม่ปรากฏตามบัญชีแนบท้ายให้ถือว่าสามารถตั้งได้ ในการประชุมระดมความคิดเห็นปรับปรุงแก้ไขผังเมืองผู้ประกอบการสามารถโต้แย้งหรือให้ความเห็นได้ หากไม่เห็นด้วย เพราะหากปล่อยให้ผ่านไปก่อนแล้วค่อยแก้ไขจะทำให้ยาก ซึ่งอาจจะให้ความเห็นผ่านสภาอุตสาหกรรมหรือหอการค้า

ปัญหา/ความต้องการ	แนวทางแก้ไขซึ่งเป็นความเห็น ของภาคเอกชน	แนวทางแก้ไขซึ่งเป็น ความเห็นของ อก. / สอจ
ต่างๆ ทำให้สิ้นเปลืองพลังงาน รวมทั้งทำให้เครื่องจักรอุปกรณ์ได้รับความเสียหาย และการผลิตไม่เป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด ๔. ไฟตกและไฟกระชาก เนื่องจากระบบส่งจ่ายกระแสไฟไม่สม่ำเสมอ ไฟติดๆ กำหนด	ระบบส่งจ่ายกระแสไฟไม่สม่ำเสมอ ทำให้ไฟตกซึ่งเครื่องสำรองไฟไม่สามารถสำรองไฟได้ ทำให้เครื่องจักร อุปกรณ์ไฟฟ้าได้รับความเสียหาย และสิ้นเปลืองพลังงานในการเดินเครื่องใหม่ โดยเฉพาะโรงงานที่อยู่ในเขตการจ่ายไฟฟ้าในเขตจังหวัดระนอง ไฟตกวันละหลายครั้ง ที่ผ่านมามีภาคอุตสาหกรรมได้ร้องเรียนไปยังการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดระนอง เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวซึ่งดีขึ้นระยะหนึ่งแต่ปัจจุบันปัญหาไฟตกยังเป็นปัญหาอย่างต่อเนื่อง	ผู้ประกอบการควรเรียกร้องสิทธิผ่านสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เพื่อให้การไฟฟ้าแห่งประเทศไทยพิจารณาการจ่ายกระแสไฟฟ้าตามประเภทของธุรกิจให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น เพราะบางธุรกิจหากไฟตกจะได้รับความเสียหายมาก รวมทั้งการพิจารณาเรื่องการชดเชยค่าไฟฟ้าให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น เนื่องจากการไฟฟ้าจะชดเชยค่าไฟฟ้าเมื่อไฟดับเกิน ๑๕ นาที และอัตราการชดเชยจะเท่ากันหมด แต่หากไฟตกหรือดับไม่เกิน ๑๕ นาที จะไม่ชดเชยซึ่งความเป็นจริงแม้ไฟไม่ดับ แต่ไฟตกบ่อย ๆ ก็ได้รับความเสียหายเช่นกัน
๕. ปัญหาที่ดินไม่มีเอกสารสิทธิ์ สัญญาเช่าสั้นอายุ ไม่สามารถต่ออายุได้ จนกว่าจะได้รับการผ่อนผันไม่ต้องปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรี (หมู่ที่ ๑ ต.ปากน้ำ และ หมู่ที่ ๔-๖ ต.บางรีน อ.เมืองระนอง)	- ควรผลักดันให้มีการนำเรื่องราวการขอต่ออายุใช้พื้นที่ป่าชายเลน นำเสนอคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาผ่อนผันมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ ในพื้นที่ป่าชายเลนในบริเวณดังกล่าว เพื่อให้บริหารจัดการพื้นที่ได้อย่างเป็นระบบ - ผลักดันให้จังหวัดระนองเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษหรือเขตอุตสาหกรรม	- สมาชิกผู้แทนราษฎรจังหวัดระนอง ได้เสนอเรื่องดังกล่าวในการประชุมผู้สภาแทนราษฎรครั้งที่ ๑๒ เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๖๒ - เรื่องเขตอุตสาหกรรม ได้มีการศึกษามาแล้ว ๒ ครั้ง โดยจังหวัดระนองและกรมโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งมีการกำหนดพื้นที่ไว้แล้ว ทั้งนี้ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระนองได้รับงบประมาณในการศึกษาความเหมาะสมการจัดตั้งเขตประกอบการอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องจากการประมง

ปัญหา/ความต้องการ	แนวทางแก้ไขซึ่งเป็นความเห็น ของภาคเอกชน	แนวทางแก้ไขซึ่งเป็น ความเห็นของ อก. / สอจ
		เพื่อรองรับการพัฒนาพื้นที่ ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๓ ทั้งนี้ภาครัฐและเอกชน โดยเฉพาะสภาอุตสาหกรรม ต้องร่วมกันผลักดัน ซึ่งการ กำหนดเขตอุตสาหกรรม อาจจะเป็นการเช่าที่ดินระยะ ยาว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความ เหมาะสมด้วย

๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดระนอง ปี ๒๕๖๔

๓.๒.๑ วิสัยทัศน์

อุตสาหกรรมในพื้นที่มีผลิตภาพสูง เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๓.๒.๒ พันธกิจ

- พัฒนาและส่งเสริมผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดให้มีความสามารถในการแข่งขันและเข้มแข็ง ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย และนวัตกรรม
- สร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนเกี่ยวกับสถานประกอบการ เพื่อสามารถรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานประกอบการและการอยู่ร่วมกันในชุมชน
- สร้างจิตสำนึกแก่ผู้ประกอบการให้ตระหนักเรื่องสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย

๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ

๑) แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ การพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่และผลิตภัณฑ์ชุมชน ให้มีผลิตภาพสูง แข่งขันได้ โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม

• เป้าประสงค์

- ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม SMEs และวิสาหกิจชุมชน ได้รับการยกระดับและพัฒนาให้มีความสามารถในการแข่งขัน โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม
- ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว

• ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

- จำนวนผู้ประกอบการอุตสาหกรรม SMEs และวิสาหกิจชุมชน ได้รับการพัฒนาให้มีความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ๘๐ ราย
- จำนวนผลิตภัณฑ์ชุมชนที่สนับสนุนการท่องเที่ยว ได้รับรองมาตรฐานต่าง ๆ ไม่น้อยกว่า ๓๐ ราย

• กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : บาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ		
		๒๕๖๓ (ถ้ามี)	๒๕๖๔	๒๕๖๕
กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาผู้ประกอบการ อุตสาหกรรม วิสาหกิจ ชุมชน และ SMEs ให้มี ขีดความสามารถในการ แข่งขัน	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณ จังหวัด			
	๑. โครงการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับรองมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) เข้าสู่ตลาด ออนไลน์	-	๔๒๘,๐๐๐	-
	๒. โครงการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก ผลิตภัณฑ์จากผ้าปาเต๊ะจังหวัดระนอง	-	๖๘๓,๐๐๐	-

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ		
		๒๕๖๓ (ถ้ามี)	๒๕๖๔	๒๕๖๕
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม ๑. โครงการศึกษาความเหมาะสมการจัดตั้งเขตประกอบการอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องจากการประมงจังหวัดระนองเพื่อรองรับการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ ๒. โครงการค่าใช้จ่ายแปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม ๑ จังหวัด ๑ ชุมชน จังหวัดระนอง OPOAI-C ๓. โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค	๑๗,๘๐๐,๐๐๐ - -	- ๒๑๙,๓๐๐ ๔๕๕,๐๐๐	- - ๔๕๕,๐๐๐
กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด ๑. โครงการพัฒนายกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ OTOP สู่มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ๒. โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบเพื่อการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์น้ำแร่ ๓. โครงการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนเชื่อมโยงการท่องเที่ยว กิจกรรมจัดงานกระตุ้นเศรษฐกิจชุมชนด้วยผลิตภัณฑ์ที่ได้รับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ๔. โครงการยกระดับหมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรมจังหวัดระนอง (Creative Industry Village : CIV)	๗๙๖,๐๐๐ ๓,๕๐๐, ๐๐๐ - -	๖๒๓,๐๐๐ ๑,๐๐๐,๐๐๐ ๑,๐๐๐,๐๐๐ ๕,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐ ๑,๐๐๐,๐๐๐ - -

๒) แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและชุมชน

- เป้าประสงค์

ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

• ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

จำนวนสถานประกอบการภาคอุตสาหกรรมได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ไม่น้อยกว่า ๔๐ ราย

• กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : บาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ		
		๒๕๖๓ (ถ้ามี)	๒๕๖๔	๒๕๖๕
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรม ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Ecology Industry)	โครงการที่ สอจ. ของบประมาณ จังหวัด			
	๑. โครงการสร้างและพัฒนาเครือข่าย อุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม	-	๔๒,๗๐๐	๔๒,๗๐๐
	๒. โครงการส่งเสริมและพัฒนาสถาน ประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry)	-	๓๓,๐๐๐	๓๓,๐๐๐
	๓. โครงการบริหารจัดการลุ่มน้ำและ วางระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม	-	๓๒,๗๐๐	๓๒,๗๐๐

ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก

๔.๑ โครงการแบบย่อ (๑ ชุด : ๑ โครงการ)

๑. โครงการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) เข้าสู่ตลาดออนไลน์

ประเด็น	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) เข้าสู่ตลาดออนไลน์
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	สืบเนื่องจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ได้ระบาดอย่างรุนแรง ส่งผลให้จำนวนผู้ติดเชื้อภายในประเทศเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว และยังไม่สามารถคาดการณ์ได้ว่าการระบาดของโรคดังกล่าวจะสิ้นสุดลงเมื่อใด นอกจากนั้นการระบาดของโรคร้ายแรงนี้ยังทำให้ระบบเศรษฐกิจหดตัวลงอย่างรุนแรงและรวดเร็ว ส่งผลกระทบต่อประชาชนทุกสาขาอาชีพในวงกว้าง โดยเฉพาะการบริโภคสินค้าผู้บริโภคเปลี่ยนพฤติกรรมของการซื้อสินค้าทั้งในส่วนของตัวผลิตภัณฑ์ วิธีการ และเวลาที่ซื้อ โดยการเปลี่ยนพฤติกรรมจากการกักตุนไปสู่การซื้อสินค้าออนไลน์ ทำให้ผู้ประกอบการต้องปรับเปลี่ยนช่องทางการขายให้ตรงตามความต้องการของผู้บริโภคในยุคปัจจุบัน โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์ของผู้ประกอบการชุมชนที่ต้องมีการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ให้สวยงาม น่าสนใจ แสดงเรื่องราวของผลิตภัณฑ์ โดยใช้บรรจุภัณฑ์นำเสนอผลิตภัณฑ์แทนการขายด้วยคนขาย หรือขายแบบออฟไลน์ ซึ่งเป็นแนวทางที่จะสามารถเพิ่มช่องทางการตลาดและเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์ให้สูงขึ้น เป็นการสร้างโอกาส สร้างรายได้ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการชุมชน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง ซึ่งมีการกิจในการส่งเสริมพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน(มผช.) เห็นว่าเมื่อผลิตภัณฑ์ได้รับการรับรองมาตรฐาน มผช. แล้ว การพัฒนาบรรจุภัณฑ์ที่เหมาะสมกับการตลาดออนไลน์ จะช่วยสร้างโอกาส/รายได้ให้กับผู้ประกอบการเพิ่มขึ้น จึงได้จัดทำ “โครงการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) เข้าสู่ตลาดออนไลน์” ขึ้น
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนาบรรจุภัณฑ์ผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ให้มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดออนไลน์ ๒. เพื่อเพิ่มช่องทางการตลาดและเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ให้สูงขึ้น

ประเด็น	รายละเอียด
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	<u>ผลผลิต:</u> ผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ได้รับการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ และมีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดออนไลน์ จำนวน ๕ ผลิตภัณฑ์ <u>ผลลัพธ์:</u> คาดว่าภายหลังจากผลิตภัณฑ์ชุมชนได้รับการพัฒนาฉลากและบรรจุภัณฑ์ มีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดออนไลน์จะมีรายได้เพิ่มจากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ภายหลังจากการได้รับการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ ในระยะเวลา ๑ ปี
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑) ผู้ประกอบการชุมชน จำนวน ๕ ราย สามารถสร้างโอกาส/รายได้จากผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนาบรรจุภัณฑ์เพิ่มขึ้น ๒) ผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ได้รับการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ที่เหมาะสมกับช่องทางการตลาดออนไลน์ และเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์ให้สูงขึ้น
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ประเด็นยุทธศาสตร์ ส่งเสริมภาคเกษตรแบบครบวงจร
๗. ระยะเวลา	๖ เดือน (ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔-๒๕๖๕)
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. กำหนดหลักเกณฑ์การคัดเลือกผลิตภัณฑ์ชุมชน ๒. จัดประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อคัดเลือกผลิตภัณฑ์ชุมชน ๓. จ้างเหมาบริการออกแบบบรรจุภัณฑ์ ๔. จ้างเหมาบริการจัดทำบรรจุภัณฑ์
๙. งบประมาณ	๔๒๘,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง

๒. โครงการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากผลิตภัณฑ์จากผ้าปาเต๊ะจังหวัดระนอง

ประเด็น	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากผลิตภัณฑ์จากผ้าปาเต๊ะจังหวัดระนอง
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ส่งผลกระทบกับเศรษฐกิจของไทยทั้งในภาคการผลิต ภาคการบริการ และภาคการส่งออก การขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศได้รับผลกระทบรุนแรง โดยเฉพาะการจ้างงาน การประกอบอาชีพของประชาชนทั่วไป และการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ จำเป็นต้องลดผลกระทบของประชาชนในภาคส่วนต่าง ๆ ของสังคม และให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการ โดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมให้สามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้อย่างเหมาะสม รวมถึงการส่งเสริมให้เกิดการจ้างงาน สร้างรายได้ในระดับชุมชน เพื่อลดการพึ่งพาการส่งออกและการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างประเทศในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ มาสู่การสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในประเทศ โดยดำเนินการอย่างมีเหตุผล พอประมาณ และมีภูมิคุ้มกันตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อสร้างความเข้มแข็งของประเทศจากภายใน และช่วยให้มีความสามารถในการต้านทานผลกระทบจากวิกฤตที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตด้วย ประกอบกับจังหวัดระนองได้มีนโยบายการขับเคลื่อนการดำเนินงานการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและประชารัฐจังหวัดระนอง ด้านการแปรรูปผลิตภัณฑ์ผ้าปาเต๊ะ โดยได้แต่งตั้งเป็นคณะทำงานขับเคลื่อนการดำเนินงานการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและประชารัฐจังหวัดระนอง ซึ่งคณะทำงานดังกล่าว ได้เล็งเห็นถึงการสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานรากในจังหวัดอีกทั้งยังเป็นการต่อยอดโครงการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนที่ได้ดำเนินการไว้ก่อนหน้านี้แล้ว โดยบูรณาการระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ทั้งในด้านกำลังคนแผนงานโครงการและการลงทุน เพื่อมุ่งเน้นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการสร้างงานและสร้างอาชีพอย่างแท้จริง สามารถรองรับแรงงานส่วนเกินที่อพยพกลับท้องถิ่นและชุมชนได้ รวมทั้งให้มีส่วนร่วมของภาคประชาชนในพื้นที่และภาคส่วนอื่น ๆ ในสังคม ดังนั้น จึงมีแนวคิดที่จะผลักดันและยกระดับผลิตภัณฑ์ผ้าปาเต๊ะขึ้น โดยจัดทำโครงการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากผลิตภัณฑ์ผ้าปาเต๊ะจังหวัดระนองขึ้น เพื่อสร้างการเชื่อมโยงผลิตภัณฑ์และสร้างเครือข่ายสร้างอาชีพให้แก่ประชาชนทุกอำเภอในเขตพื้นที่จังหวัดระนองและเป็นการ

ประเด็น	รายละเอียด
	พัฒนาและยกระดับผู้ประกอบการในจังหวัด และสะท้อนภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาวระนอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นการสร้างงานสร้างรายได้ให้ผู้ประกอบการรายย่อยซึ่งเป็นผู้ผลิตและจำหน่าย ซึ่งเป็นเศรษฐกิจฐานรากการรณรงค์กระตุ้นให้เกิดค่านิยมการใช้ผลิตภัณฑ์จากผ้าพื้นเมืองระนอง ต่อไป
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๓.๑ จัดตั้งกลุ่มพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าปาเต๊ะ(ผ้าพื้นเมืองประจำถิ่น) ในระดับอำเภอ หรือรวมกลุ่มในระดับจังหวัด โดยมีภาคีเครือข่ายกลุ่มพัฒนาบทบาทสตรีเป็นแกนนำหลัก บูรณาการร่วมกันระหว่างบริษัทประชารัฐสามัคคี ภาคีรัฐ ภาคเอกชนและประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดระนอง ๓.๒ เพื่อฟื้นฟูกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ได้รับผลกระทบให้เกิดการต่อยอดผลิตภัณฑ์ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ และผสมผสานผลิตภัณฑ์ รวมถึงการสร้างองค์ความรู้เพื่อพัฒนาต่อยอดสินค้าได้หลากหลายรูปแบบ เช่น กระเป๋า รองเท้า ผ้าผูกผม หมวก ผ้าถุงสำเร็จรูป (การปักด้วยลูกปัดและเพ้นส์สี) ชุดทำงานชุดลำลอง รองเท้าใส่ในบ้าน เป็นต้น ๓.๓ เพื่อสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์ รวมทั้งยกระดับมาตรฐานคุณภาพ และมูลค่าเพิ่มของสินค้าและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ชุมชน ให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย ๓.๔ เพื่อสร้างงาน สร้างอาชีพ และสร้างและขยายโอกาสการเข้าสู่ช่องทางการตลาดมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการจัดจำหน่ายสินค้าการตลาดออนไลน์ แสวงหากลุ่มลูกค้ารายใหม่ การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์
๔. ผลผลิต/ผลลัพธ์	<u>ผลผลิต:</u> ๔.๑ ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าปาเต๊ะ ได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ไม่น้อยกว่า ๕๐ คน ๔.๒ รวมกลุ่มพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าปาเต๊ะ(ผ้าพื้นเมืองประจำถิ่น) ในระดับอำเภอ ไม่น้อยกว่า ๒ อำเภอ หรือรวมกลุ่มในระดับจังหวัด ๑ กลุ่ม <u>ผลลัพธ์:</u> คาดว่าภายหลังจากผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าปาเต๊ะได้รับการพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์ และมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ชุมชน ให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย และมีรายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ในระยะเวลา ๑ ปี ภายหลังการเข้าร่วมโครงการ
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. มีผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าปาเต๊ะได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ จำนวน ๕๐ คน ๒. จำนวนกลุ่มพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าปาเต๊ะ ในระดับอำเภอ หรือระดับจังหวัด ไม่น้อยกว่า ๑ กลุ่ม

ประเด็น	รายละเอียด
๖. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ประเด็นยุทธศาสตร์ ส่งเสริมภาคเกษตรแบบครบวงจร
๗. ระยะเวลา	๗ เดือน (ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๖๕ (เดือนมิถุนายน – ธันวาคม ๒๕๖๔))
๘. กิจกรรมสำคัญ	๑. จัดประชุมคณะทำงาน ๒. คัดเลือกผู้ประกอบการในพื้นที่ ๓. จัดตั้งกลุ่มเครือข่ายระดับจังหวัด ๔. จัดซื้อครุภัณฑ์ จักรเย็บผ้าและอุปกรณ์ ๕. จัดกิจกรรมถ่ายทอดองค์ความรู้และฝึกปฏิบัติ ๖. ส่งเสริมพัฒนาการตลาดตามแนวทางความปกติใหม่ (New Normal)
๙. งบประมาณ	๖๔๘,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง

๓. โครงการศึกษาความเหมาะสมการจัดตั้งเขตประกอบการอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องจากการประมงจังหวัด ระนองฯ

ประเด็น	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการศึกษาความเหมาะสมการจัดตั้งเขตประกอบการ อุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องจากการประมงจังหวัดระนอง เพื่อรองรับการ พัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	ตามนโยบายการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้อย่างยั่งยืน (Southern Economic Corridor : SEC) ของรัฐบาล และจังหวัด ระนอง มีโครงการจะขยายท่าเรือเพื่อการขนส่งเพิ่มจากเดิม เพื่อ สนับสนุนศักยภาพการเจริญเติบโตทางพัฒนาเศรษฐกิจของ กลุ่มประเทศรอบอ่าวเบงกอล (BIMSTEC) ประกอบกับจังหวัด ระนอง เป็นจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน ที่มีพื้นที่ติดต่อกับประเทศ เมียนมาร์ ส่งผลให้มีสัตว์น้ำขึ้นทำในปริมาณมากเมื่อเทียบกับทำขึ้น สัตว์น้ำในจังหวัดต่าง ๆ ทางฝั่งทะเลอันดามัน รวมถึงมีการใช้เรือ เพื่อการท่องเที่ยวทั้งในพื้นที่และเชื่อมต่อกับประเทศเมียนมา ดังนั้น จังหวัดระนอง จึงจำเป็นต้องมีอุตสาหกรรมหลังท่าเพื่อที่เพียงพอ และเหมาะสมในการรองรับการเจริญเติบโตดังกล่าวไม่ว่าจะเป็น อุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำทะเล การซ่อมและต่อเรือโลจิสติกส์ และการซ่อมตู้คอนเทนเนอร์ เป็นต้น แต่ปัจจุบันจังหวัดระนอง ประสบปัญหาการจัดหาทำเลที่ตั้งโรงงาน เนื่องจากการบังคับใช้ ผังเมืองรวมจังหวัด และปัญหาการประมงผิดกฎหมาย โดยมีสถาน ประกอบการบางส่วนที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ที่คณะรัฐมนตรีมีมติห้ามตั้ง โรงงาน รวมทั้งพื้นที่ของจังหวัดส่วนใหญ่ถูกประกาศเป็นพื้นที่ อนุรักษ์ ไม่สามารถอนุญาตให้ตั้งโรงงานได้ และเนื่องจากทำเลที่ตั้ง ของจังหวัดระนองอยู่ติดกับฝั่งทะเลอันดามันที่ใกล้กับ กรุงเทพมหานครมากที่สุดโดยการเดินทางไม่ต้องผ่านพื้นที่ประเทศ เพื่อนบ้าน ดังนั้น หากการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานใหม่เชื่อมโยงการ ขนส่งฝั่งอ่าวไทย-อันดามัน-ประเทศแถบเอเชียใต้แล้วเสร็จ คือ เส้นทางจราจร ๔ เลน จากจังหวัดชุมพร-ระนอง/การขยายระบบ ขนส่งทางรถไฟจากจังหวัดชุมพร-ระนอง/การพัฒนาท่าเรือระนอง/ สนามบินระนอง จะเป็นสิ่งกระตุ้นการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อีกมาก การจัดหาพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับเป็นเขตอุตสาหกรรมจึงมี ความสำคัญและจำเป็นเพื่อรองรับและแก้ไขปัญหาดังกล่าว

ประเด็น	รายละเอียด
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๒.๑ เพื่อศึกษาความเหมาะสมของการจัดตั้งเขตประกอบการอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องจากการประมง การซ่อมและต่อเรือ โลจิสติกส์ การซ่อมตู้คอนเทนเนอร์ และ/หรือ สถานีขนส่งสินค้าหรือศูนย์กระจายสินค้า ในพื้นที่จังหวัดระนอง เพื่อรองรับการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ (SEC) และ BIMSTEC ทั้งในมิติกายภาพ (ที่ตั้ง ขนาดพื้นที่) มิติการเงิน (การลงทุน ผลตอบแทน) มิติการจัดการ (รูปแบบการลงทุน การบริหารจัดการ) มิติการตลาด (การสนองตอบต่อนโยบายของภาครัฐและนักลงทุน การรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย) มิติสังคม (การจ้างงาน การพัฒนาคุณภาพชีวิต) และมิติสิ่งแวดล้อม เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาและตัดสินใจดำเนินการให้บรรลุตามยุทธศาสตร์และเป้าประสงค์ทั้งในจังหวัด ภาค และประเทศ ๒.๒ เพื่อพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ และทางออกทางทะเลของภาคใต้ตอนบน
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผลการศึกษาโครงการศึกษาความเหมาะสมการจัดตั้งเขตประกอบการอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	จังหวัดระนอง มีพื้นที่ที่เหมาะสมในการจัดตั้งเขตประกอบการอุตสาหกรรมของจังหวัดระนอง
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ประเด็นยุทธศาสตร์ ส่งเสริมและพัฒนาการค้า การลงทุน และการค้าชายแดน
๗. ระยะเวลา	๑ ต.ค. ๖๒ - ๓๐ ก.ย. ๖๓
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	ศึกษาความเหมาะสมการจัดตั้งเขตประกอบการอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง
๙. งบประมาณ	๑๗,๘๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง

๔. โครงการค่าใช้จ่ายแปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม ๑ จังหวัด ๑ ชุมชน จังหวัดระนอง (OPOAI-C)

ประเด็น	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการค่าใช้จ่ายแปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม ๑ จังหวัด ๑ ชุมชน จังหวัดระนอง (OPOAI-C)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	ภาคการเกษตรของประเทศไทย มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่กว่าร้อยละ ๔๕ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม และประเทศไทยมีความได้เปรียบในสภาพภูมิประเทศที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ แต่การผลิตในภาคการเกษตรยังขึ้นอยู่กับฤดูกาล และผลผลิตมีคุณภาพต่ำล้นตลาดทำให้มีราคาตกต่ำ ส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อคนต่อปีค่อนข้างต่ำ ส่วนหนึ่งเนื่องจากเกษตรกรขาดความรู้ในการรักษาคุณภาพหรือแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ให้เป็นสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรที่มีมูลค่าสูง ปลอดภัยและได้มาตรฐาน รัฐบาลภายใต้การนำของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้มีนโยบายที่ให้ความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตรของประเทศ และกระทรวงอุตสาหกรรมซึ่งเป็นเจ้าภาพในการพัฒนาและยกระดับสินค้าเกษตรให้กับกลุ่มเกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจ ชุมชนการเกษตรในลักษณะของฝากของที่ระลึก ที่เชื่อมโยงกับการภาคการผลิต ภาคการท่องเที่ยวของจังหวัด รวมทั้งสามารถให้วิสาหกิจ ชุมชนหรือ SMEs คนตัวเล็ก สามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่า (Value) ของสินค้าและบริการ รวมถึงสามารถใช้ช่องทางการตลาดออนไลน์ หรือ E-Commerce เชื่อมโยงการค้าขายสู่สากลโดยไม่ต้องผ่านพ่อค้าคนกลาง เพื่อให้ผู้ประกอบการ SMEs คนตัวเล็กและวิสาหกิจชุมชนไทยที่กระจายอยู่ทั่วประเทศมีความเข้มแข็ง มีศักยภาพและความพร้อมในการพัฒนาและสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล เพื่อให้เกษตรกรไทยมีรายได้เพิ่มขึ้น และมีคุณภาพชีวิตที่ดีต่อไป ตลอดจนสามารถเป็นกลุ่มเกษตรต้นแบบ และเกิดเครือข่ายชุมชนที่เข้มแข็ง ที่สามารถเป็นแหล่งเรียนรู้และช่วยพัฒนาเกษตรกรรายอื่นต่อไป ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง จึงได้จัดทำ “โครงการค่าใช้จ่ายแปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม ๑ จังหวัด ๑ ชุมชน จังหวัดระนอง (One Province One Agro-Industrial Community : OPOAI-C)” ขึ้น เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรฐานราก ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศผ่านการสร้างความตระหนัก สร้างองค์ความรู้เรื่องการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตร การสร้างผลิตภัณฑ์ต้นแบบ การสร้างผู้ประกอบการขนาดย่อมรายใหม่ให้กระจายอยู่ทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ เพื่อให้เกษตรกรฐานรากได้มีความภาคภูมิใจและมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นอย่างมั่นคง และอย่างยั่งยืนสืบไป

ประเด็น	รายละเอียด
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตให้กับเกษตรกรให้มีความมั่นคงด้านอาชีพและมีรายได้เพิ่มขึ้น ๒. เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตผลทางเกษตร (Value Added) ให้กับเกษตรกรในกลุ่มวิสาหกิจชุมชน/กลุ่มชุมชนการเกษตร/สหกรณ์การเกษตร เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ทั้งด้านการผลิต การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ มาตรฐานผลิตภัณฑ์รวมทั้งการตลาด ๓. เพื่อเชื่อมโยงและผลักดันงานวิจัยและพัฒนา (R&D) มาสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตรอย่างเป็นรูปธรรม ๔. เพื่อพัฒนาและยกระดับเกษตรกรไปสู่ผู้ประกอบการ/Start Up/SMEs คนตัวเล็ก
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	<u>ผลผลิต</u> ๑. กลุ่มเกษตรกร วิสาหกิจชุมชนการเกษตร/สหกรณ์การเกษตร ได้รับรู้ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตร การตลาด และบริหารจัดการอย่างน้อย ๑ กลุ่มละไม่น้อยกว่า ๓๐ คน ๒. กลุ่มเกษตรกรได้รับการพัฒนาด้านผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ด้วย MINI ITC/มาตรฐานผลิตภัณฑ์ ไม่น้อยกว่า ๔ ผลิตภัณฑ์ ๓. เกษตรกรได้รับการพัฒนาและยกระดับเกษตรกรใหม่ไปสู่ผู้ประกอบการ/Start Up/SMEs คนตัวเล็ก ไม่น้อยกว่า ๒ ราย <u>ผลลัพธ์</u> เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖ ต่อปี
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. เกิดการสร้างงานสร้างรายได้ให้กับประชาชนในท้องถิ่น ๒. เกิดทายาทนักธุรกิจเกษตร/ผู้ประกอบการ Start Up ๓. สร้างคุณภาพชีวิตให้กับเกษตรกรโดยให้มีความมั่นคงด้านอาชีพและรายได้ ๔. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับกลุ่มเกษตรกร/สมาชิกสหกรณ์/วิสาหกิจชุมชนให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดสากล
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ประเด็นยุทธศาสตร์ ส่งเสริมภาคเกษตรแบบครบวงจร
๗. ระยะเวลา	๑ ปี (๑ ตุลาคม ๒๕๖๓ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔)
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. อบรมเพื่อเสริมสร้างความรู้ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตร มาตรฐานผลิตภัณฑ์ การตลาด (ทาง Online และ Offline) รวมทั้งการบริหารจัดการองค์กรสู่ความยั่งยืน (๒วัน)จำนวน ๓๐ ราย ๒. พัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบด้วย MINI ITC ให้กับกลุ่มเกษตรกรรวมทั้งให้ความรู้ด้านการมาตรฐานผลิตภัณฑ์และการตลาด จำนวน ๔ ผลิตภัณฑ์ ๓. ฝึกอบรมเชิงลึกเพื่อพัฒนาและยกระดับเกษตรกรใหม่เป็นนักธุรกิจเกษตร/Startup/SMEs คนตัวเล็ก จำนวน ๒ ราย

ประเด็น	รายละเอียด
๙. งบประมาณ	๒๑๙,๓๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง

๕. โครงการพัฒนาระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ OTOP สู่มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)

ประเด็น	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ OTOP สู่มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	การส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น (OTOP) เป็นนโยบายหลักด้านหนึ่งของรัฐบาลทุกสมัยที่ได้ให้ความสำคัญโดยมุ่งเน้น การพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากของประเทศ จากการที่จังหวัดระนองได้มีการส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น (OTOP) กันมาอย่างต่อเนื่อง มีการจ้างงาน สร้างรายได้แก่ราษฎรเป็นอย่างดี อย่างไรก็ตามพบว่ายังมีผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น (OTOP) ของจังหวัดอีกจำนวนมากที่ยังมีกระบวนการผลิตและคุณภาพผลิตภัณฑ์ยังไม่ได้มาตรฐาน และการบรรจุภัณฑ์ที่ไม่ทันสมัยเป็นที่ยอมรับของตลาด จึงจำเป็นต้องพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ให้ได้มาตรฐานและมีบรรจุภัณฑ์ที่ทันสมัยเป็นที่ยอมรับของตลาด ตลอดจนการพัฒนาและสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน จังหวัดระนองมีผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น (OTOP) หลากหลายผลิตภัณฑ์ครอบคลุมทั้งจังหวัด เป็นผลให้ราษฎรมีงานทำ มีรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ สามารถช่วยเหลือครอบครัวได้ในระดับหนึ่ง แต่หากพิจารณาถึงองค์ประกอบในสถานะของการแข่งขันทางการค้าในปัจจุบันแล้ว ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนในจังหวัดระนอง ส่วนใหญ่ยังเผชิญกับปัญหาหรือจุดอ่อนต่าง ๆ หลายด้านด้วยกัน ได้แก่ ปัญหาคุณภาพผลิตภัณฑ์ รูปแบบ สีส้น การบรรจุภัณฑ์ และองค์ความรู้ด้านการจัดการธุรกิจ ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องเร่งส่งเสริมและพัฒนาเพิ่มศักยภาพให้แก่ผู้ผลิตเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน โดยพัฒนาเพิ่มขีดความสามารถในการพัฒนาสินค้า ให้มีคุณภาพ และพัฒนาบรรจุภัณฑ์ ให้มีรูปแบบที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของตลาด ตลอดจนพัฒนาขีดความสามารถ ในการบริหารจัดการธุรกิจควบคู่กันไป มีความจำเป็นเร่งด่วน สูง โดยต้องเร่งพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ของผู้ผลิตที่มีความมุ่งมั่น ในการ พัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)และมาตรฐานอื่นทางราชการกำหนด และในขณะเดียวกันจะต้องพัฒนาบรรจุภัณฑ์ ให้แก่ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ที่โดดเด่น มีชื่อเสียงของจังหวัด เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันต่อไป

ประเด็น	รายละเอียด
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อสร้างองค์ความรู้ด้านการผลิตสินค้าให้ได้เกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) และมาตรฐานอื่นที่ทางราชการกำหนดและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัดระนอง ๒. เพื่อพัฒนารูปแบบบรรจุภัณฑ์ตามแนวโน้มทิศทางการความต้องการของตลาดและเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ ๓. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นให้ได้การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) หรือมาตรฐานอื่นที่ทางราชการกำหนด
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	<u>ผลผลิต</u> ๑. ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ได้รับความรู้ด้านการผลิตสินค้าให้ได้เกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน และมาตรฐานอื่นที่ทางราชการกำหนด ๒. ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ได้รับการฝึกอบรมและคำปรึกษาแนะนำ ด้านการพัฒนาบรรจุภัณฑ์และฉลาก ๓. ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นได้รับต้นแบบบรรจุภัณฑ์หรือฉลากไว้ใช้ประโยชน์ ๔. ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ได้รับเข้าร่วมการเข้าศึกษาดูงานนอกสถานที่ <u>ผลลัพธ์</u> ๑. ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นที่ได้รับการพัฒนา ได้รับการรับรองมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) และมาตรฐานอื่นที่ทางราชการกำหนด ๒. มูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้น
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ได้รับการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับกระบวนการผลิต ระบบคุณภาพ การควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์ ตามเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) และมาตรฐานอื่นที่ทางราชการกำหนด จำนวน ๖๐ ราย ๒. ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ และฉลากจากการ ฝึกอบรมและการให้คำปรึกษาแนะนำด้านการพัฒนา บรรจุภัณฑ์และฉลาก จำนวน ๔๐ ราย ๓. ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน ได้รับรูปแบบและต้นแบบบรรจุภัณฑ์และฉลากที่ทันสมัยตามแนวโน้มทิศทางการความต้องการของตลาดและความเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ จำนวน ๑๒ ผลิตภัณฑ์
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ประเด็นยุทธศาสตร์ ส่งเสริมภาคเกษตรแบบครบวงจร
๗. ระยะเวลา	๑ ต.ค. ๖๓ - ๓๐ ก.ย. ๖๔

ประเด็น	รายละเอียด
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. อบรม สัมมนาและให้คำปรึกษาแนะนำด้านการผลิตสินค้าให้ได้ให้ได้เกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) และมาตรฐานอื่นที่ทางราชการกำหนด ๒. อบรมและให้คำปรึกษาแนะนำด้านการพัฒนาบรรจุภัณฑ์และฉลาก ๓. การออกแบบและทำต้นแบบบรรจุภัณฑ์ หรือฉลาก
๙. งบประมาณ	๖๒๓,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง

๖. โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบเพื่อการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์น้ำแร่

ประเด็น	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบเพื่อการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์น้ำแร่
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	ปัญหาที่สำคัญของวิสาหกิจชุมชนหรือกลุ่มผู้ประกอบการ OTOP คือการขาดช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้า ผลิตแล้วไม่สามารถขายได้ อันมีสาเหตุจากหลายปัจจัย เช่น ขาดการวางแผนกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจ ขาดการบริหารจัดการที่ดี ขาดองค์ความรู้ในการพัฒนานวัตกรรมผลิตภัณฑ์ การหดตัวของภาวะเศรษฐกิจ จำนวนคู่แข่งในท้องตลาดเพิ่มขึ้น และนโยบายของภาครัฐในการสนับสนุนผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนยังไม่สอดคล้องกับความต้องการ ส่งผลให้ผลิตภัณฑ์ขาดจุดเด่น และไม่สามารถแข่งขันกับสินค้าที่มีในท้องตลาดที่มีต้นทุนการผลิตที่ต่ำกว่าได้ ทำให้ผู้ประกอบการหลายรายมีความท้อแท้ ขาดกำลังใจ แต่ยังคงมีการผลิตอยู่ได้นั้น เนื่องจากสมาชิกภายในกลุ่มผลิตใช้กันเอง และมีคำสั่งซื้อจากลูกค้าเดิมที่เคยซื้อผลิตภัณฑ์ไปใช้แล้วดี จึงสั่งซื้อต่อ เพื่อให้การแก้ไขปัญหาบรรลุปเป้าหมาย ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงโดยการสร้างห่วงโซ่คุณค่า ประกอบด้วยต้นทาง กลางทาง ปลายทาง ดังนั้น ภาครัฐจำเป็นต้องเชื่อมโยงเครือข่ายระหว่างภาครัฐและเอกชน เพื่อเพิ่มโอกาสให้ผู้ผลิต และผู้บริโภคได้มาพบกัน สร้างโอกาสทางการตลาดเพื่อให้เกิดการกระจายสินค้า โดยสร้างผลิตภัณฑ์ต้นแบบ ที่ได้รับการพัฒนากระบวนการผลิต และผลักดันให้เข้าสู่มาตรฐานต่าง ๆ เพื่อเข้าสู่กระบวนการคัดสรรและส่งผลิตภัณฑ์ไปยังผู้บริโภคที่มาใช้บริการแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและสปา โดยเชื่อมโยงกับหน่วยงานภาครัฐในจังหวัด เช่น สำนักงานอุตสาหกรรม สำนักงานพัฒนาชุมชน สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สำนักงานพาณิชย์จังหวัด ในการผลักดันให้เกิดกลไกการขับเคลื่อนชุมชนต้นแบบให้ประสบความสำเร็จในเชิงพาณิชย์โดยใช้กลไกประชารัฐ เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก สามารถผลักดันสินค้าให้เข้าสู่ตลาดระดับบน เช่น การวางจำหน่ายในสนามบิน โดยมีสถาบันการศึกษา/มหาวิทยาลัยในพื้นที่เป็นพี่เลี้ยงในการจัดทำแผนธุรกิจ และในมิติการพัฒนานวัตกรรมผลิตภัณฑ์ให้เป็น premium product ที่มีการทดสอบประสิทธิภาพ และความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ ต่อไป

ประเด็น	รายละเอียด
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อสร้างผลิตภัณฑ์ต้นแบบการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์น้ำแร่ ๒. เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์จากน้ำแร่ ๓. เพื่อพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ
๔. ผลผลิต/ผลลัพธ์	ผลผลิต ๑. เกิดผลิตภัณฑ์ต้นแบบในการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์จากน้ำแร่ ๒. มีผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางที่มีส่วนผสมจากน้ำแร่ ที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน ผลลัพธ์ ๑. ผลิตภัณฑ์จากน้ำแร่ได้รับการพัฒนาในการสร้างมูลค่าเพิ่ม เพื่อการต่อยอดสู่เชิงพาณิชย์ ๒. มีการกระจายรายได้สู่เศรษฐกิจชุมชนทั้งทางตรงจากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางจากน้ำแร่ และทางอ้อมจากการแหล่งท่องเที่ยวบ่อน้ำแร่
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. มีข้อมูลความต้องการผลิตภัณฑ์จากน้ำแร่ของผู้บริโภคจำนวน ๑ ชุด ๒. จำนวนผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางจากน้ำแร่ที่มีคุณภาพ ไม่น้อยกว่า ๓ ผลิตภัณฑ์ ๓. จำนวนผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับการพัฒนา ไม่น้อยกว่า ๕ ราย
๖. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ประเด็นยุทธศาสตร์ ส่งเสริมภาคเกษตรแบบครบวงจร
๗. ระยะเวลา	๑ ต.ค. ๖๓ - ๓๐ ก.ย.๖๔
๘. กิจกรรมสำคัญ	๑. สร้างเครือข่ายแห่งการเรียนรู้ในชุมชนต้นแบบ และสำรวจความต้องการของผู้บริโภค ที่มีต่อผลิตภัณฑ์จากน้ำแร่ ๒. พัฒนาเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์จากน้ำแร่ ๓. พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ
๙. งบประมาณ	๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง

๗. โครงการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนเชื่อมโยงการท่องเที่ยว กิจกรรมจัดงานกระตุ้นเศรษฐกิจชุมชน ด้วยผลิตภัณฑ์ที่ได้รับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน

ประเด็น	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนเชื่อมโยงการท่องเที่ยว กิจกรรม จัดงานกระตุ้นเศรษฐกิจชุมชนด้วยผลิตภัณฑ์ที่ได้รับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	นโยบายรัฐบาลในการสร้างรายได้ในการยกระดับความสามารถในการแข่งขันและขยายช่องทางการตลาดของผู้ประกอบการ เป็นการเสริมสร้างกระบวนการสร้างอาชีพ สร้างงานที่มีคุณภาพ เพื่อให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นอย่างทั่วถึง จังหวัดระนองมีผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น (OTOP) หลากหลาย ผลิตภัณฑ์ครอบคลุมทั้งจังหวัด เป็นผลให้ประชาชนมีงานทำ มีรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ สามารถช่วยเหลือครอบครัวได้ในระดับหนึ่ง แต่ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนบางส่วนยังประสบปัญหา การขาดช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้า ผลิตแล้วไม่สามารถขายได้ โดยมีสาเหตุ เช่น ขาดการวางแผนกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจ ขาดการบริหารจัดการที่ดี จำนวนคู่แข่งเพิ่มขึ้น และ ไม่สามารถแข่งขันกับสินค้าที่มีในท้องตลาด ทำให้ผู้ประกอบการหลายรายมีความท้อแท้ ขาดกำลังใจ ดังนั้น การส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน จึงเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนให้สามารถอยู่รอดและสามารถแข่งขันได้ในยุคเศรษฐกิจการค้าเสรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีคู่แข่งมากขึ้น ซึ่งภาครัฐจำเป็นต้องสร้างโอกาส และขยายช่องทางการตลาดสินค้าชุมชนที่มีมาตรฐานจากแหล่งผลิตในพื้นที่ กระจายการเชื่อมโยงการจำหน่ายไปยังจังหวัด หรือภูมิภาคต่าง ๆ และขยายต่อไปยังประเทศเพื่อนบ้าน ต่อไป สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง จึงจัดทำกิจกรรมจัดงานกระตุ้นเศรษฐกิจชุมชนด้วยผลิตภัณฑ์ที่ได้รับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เพื่อสนับสนุนผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนในจังหวัดสร้างโอกาสและเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าต่อไป
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อเสริมรายได้และความมั่นคงทางธุรกิจแก่ผู้ประกอบการ อันจะส่งผลให้เกิดการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจและการจ้างงาน ๒. เพื่อสร้างโอกาส และขยายช่องทางการตลาดให้แก่ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน ๓. เพื่อประชาสัมพันธ์สินค้า ผลิตภัณฑ์ชุมชน ที่ผลิตได้มาตรฐานของจังหวัด และส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักแพร่หลาย
๔. ผลผลิต/ผลลัพธ์	ผลผลิต ๑. ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้น ๒. มีการเชื่อมโยงการผลิตและการตลาด เพิ่มช่องทางการจำหน่ายของผลิตภัณฑ์ให้กว้างขวางขึ้น

ประเด็น	รายละเอียด
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ช่องทางการตลาดเพิ่มขึ้นอย่างน้อย ๑ ช่องทาง ๒. จัดงานแสดงและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน จำนวน ๑ ครั้ง ๓. จำนวนกลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารจัดการ ไม่น้อยกว่า ๓๐ ราย
๖. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ประเด็นยุทธศาสตร์ ส่งเสริมภาคเกษตรแบบครบวงจร
๗. ระยะเวลา	๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕
๘. กิจกรรมสำคัญ	จัดงานแสดงและจำหน่ายสินค้าที่ได้รับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ระยะเวลา ๓ วัน
๙. งบประมาณ	๔๕๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง

๘. โครงการยกระดับหมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรมจังหวัดระนอง
(Creative Industry Village : CIV)

ประเด็น	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับหมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรมจังหวัดระนอง (Creative Industry Village : CIV)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ในสภาพการณ์ที่มีการแข่งขันอย่างรุนแรงในการเปิดเสรีทางการค้าของกลุ่มประเทศในทุกภูมิภาคอีกทั้งยังเกิดปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำไปทั่วโลก ส่งผลกระทบในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในแต่ละประเทศรัฐบาลปัจจุบันจึงได้ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนเศรษฐกิจโดยใช้ทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญา ซึ่งเป็นทรัพย์สินทางปัญญาที่สั่งสมสืบทอดมายาวนานมาเชื่อมโยงต่อยอดพัฒนา เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์และบริการตามยุทธศาสตร์พัฒนาประเทศไทย ๔.๐ ภายใต้กรอบการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมของประเทศให้มีความได้เปรียบเชิงแข่งขัน ในกลุ่มอุตสาหกรรมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ บนพื้นฐานความได้เปรียบเชิงวัฒนธรรม ประกอบกับรัฐบาลมีนโยบายพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว รวมถึงแหล่งท่องเที่ยวของประเทศไทย โดยการนำเสนอภาพลักษณ์ของประเทศไทยในมุมมองใหม่ เน้นคุณค่าที่นักท่องเที่ยวจะได้รับจากการมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมผ่านวิถีความเป็นไทย เพื่อให้เกิดความเข้าใจ ยอมรับความเป็นไทย และให้มีการรับรู้ไปอย่างกว้างขวาง เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศที่มีประวัติศาสตร์อันยาวนาน มีมรดก ทางวัฒนธรรมหลากหลาย สามารถนำมาประยุกต์ใช้ร่วมกับองค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ ต่อยอดให้เป็นผลิตภัณฑ์และบริการที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวสนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวจากทั่วโลกได้ดี อันเป็นการสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันของประเทศ
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อวางรากฐานแนวคิดในการนำทุนวัฒนธรรมและภูมิปัญญา มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรม เพื่อสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน ๒. เพื่อส่งเสริมให้ชุมชนนำภูมิปัญญาและวัฒนธรรมมาพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการที่มีคุณค่าตรงกับความต้องการของผู้ซื้อในตลาดการท่องเที่ยว ๓. เพื่อสร้างโอกาสทางการตลาดและสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน โดยการสร้างกิจกรรมรองรับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
๔. ผลผลิต/ผลลัพธ์	๑. ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ หรือวิสาหกิจชุมชนและผู้นำท้องถิ่น ได้รับความรู้ การประยุกต์ใช้ทุนวัฒนธรรมและภูมิปัญญา การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการ การท่องเที่ยววิถีชุมชนเชิงวัฒนธรรม การเสริมสร้างองค์ความรู้เพื่อพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยว ๒. ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน หรือวิสาหกิจชุมชนและผู้นำท้องถิ่น เข้าสู่การบ่มเพาะแนวคิดธุรกิจและแนวทางการระดมทุนจากสังคม การบ่มเพาะและพัฒนาต่อยอดแนวความคิดเชิงสร้างสรรค์นำไปสู่การพัฒนาชุมชน ๓. ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน หรือวิสาหกิจชุมชนและผู้นำท้องถิ่น เข้าสู่การบ่มเพาะแนวคิดธุรกิจและแนวทางการระดมทุนจากสังคม การบ่มเพาะและพัฒนาต่อยอดแนวความคิดเชิงสร้างสรรค์นำไปสู่การพัฒนาชุมชน

ประเด็น	รายละเอียด
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. หมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรมที่ได้รับการพัฒนาด้านผลิตภัณฑ์ แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่ได้รับการพัฒนา และผู้นำท้องถิ่นเกิดแนวคิดการพัฒนาชุมชน ๕ หมู่บ้าน ๒. ผลิตภัณฑ์ในหมู่บ้านได้รับการพัฒนาให้เกิดเป็นผลิตภัณฑ์ต้นแบบจำนวน ๕ หมู่บ้าน ไม่น้อยกว่า ๓ ต้นแบบ
๖. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ส่งเสริมและพัฒนากการท่องเที่ยวและบริการสุขภาพเชื่อมโยงในอาเซียน
๗. ระยะเวลา	ตุลาคม ๒๕๖๔ – กันยายน ๒๕๖๕
๘. กิจกรรมสำคัญ	๑ กิจกรรมคัดเลือกหมู่บ้านเป้าหมาย โดยคัดเลือกหมู่บ้านที่มีศักยภาพ ไม่น้อยกว่า ๕ หมู่บ้าน จากพื้นที่ ๕ อำเภอ ๒. กิจกรรม การพัฒนาสู่การเป็นหมู่บ้านอุตสาหกรรม ด้วยการจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์แนวทางการต่อยอดตราสินค้า ๕ หมู่บ้าน ๓. กิจกรรม การจัดทำต้นแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ (Proto type Product) ให้กับผู้ประกอบการ ๕ หมู่บ้าน ๔. กิจกรรมพัฒนาการดำเนินธุรกิจอุตสาหกรรม ๕ หมู่บ้าน ๕. กิจกรรม การจัดทำไกด์บุ๊ก (Guide Book) เครื่องมือทางการตลาด (Marketing Tool) ๖. กิจกรรมฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการให้กับกลุ่มผู้ประกอบการ ๕ หมู่บ้าน ๗. กิจกรรม กำกับ/ติดตาม/ประเมินผล หน่วยงานเครือข่าย ร่วมกำกับ ติดตาม ประเมินผล ร่วมกับทีมที่ปรึกษา
๙. งบประมาณ	๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง

๙. โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค

ประเด็น	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ภาคอุตสาหกรรม เป็นภาคการผลิตที่มีบทบาทสูงในการขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจของประเทศเพราะมีอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยสูงสุดถึงร้อยละ ๕๑ โดยกลุ่มอุตสาหกรรมสำคัญมีส่วนของการผลิตสูงถึงร้อยละ ๔๑.๘ ของภาคอุตสาหกรรมทั้งหมด ประกอบด้วยอุตสาหกรรมปิโตรเลียม อิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์และเครื่องใช้ไฟฟ้า อีกทั้งในสภาวะการณ์ปัจจุบันที่สัดส่วนการค้าระหว่างประเทศต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (GDP : Gross Domestic Product) เพิ่มสูงขึ้น อันสืบเนื่องมาจากการส่งออกที่ขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องนั้น สินค้าส่งออกหลักยังคงเป็นสินค้าจากภาคอุตสาหกรรม การส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค เป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญของรัฐบาล กระทรวงอุตสาหกรรม และจังหวัด ซึ่งต้องทำต่อเนื่องอย่างเป็นระบบในการเสริมสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบการและภาคอุตสาหกรรมให้แข่งขันได้ในทุกระดับ เพื่อให้เกิดการพัฒนาการผลิตสินค้าที่มีคุณภาพและมีมูลค่าที่เพิ่มขึ้น สามารถยืนหยัดอยู่ได้ภายใต้โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศ ปัจจุบันที่ยังไม่สามารถรองรับการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน อันก่อให้เกิดความผันผวนของเศรษฐกิจ ต้องพึ่งพาเศรษฐกิจภายนอกประเทศ เพื่อให้การส่งเสริมพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระนองซึ่งเป็นตัวแทนของกระทรวงอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค สามารถตอบสนองต่อนโยบายรัฐบาล ในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ รวมทั้งสามารถตอบสนองความต้องการที่แท้จริงของผู้ประกอบการและประชาชนได้ จึงต้องสร้างองค์ความรู้ให้กับผู้ประกอบการเพื่อให้สามารถพัฒนาศักยภาพและโอกาสของตนในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้วยการส่งเสริมและพัฒนาด้านวิชาการ กฎหมาย การแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากการเสริมสร้างประสบการณ์นอกสถานที่ตลอดจนการสำรวจ ให้บริการข้อมูล และคำปรึกษาแนะนำเพื่อให้เกิดการสร้างและถ่ายทอดองค์ความรู้ร่วมกัน ซึ่งกำหนดดำเนินการในพื้นที่จังหวัด อันจะนำไปสู่เป้าหมาย ของการเสริมสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบการและภาคอุตสาหกรรมให้แข่งขันได้ในทุกระดับ สามารถพร้อมรับกับการแข่งขันทางการค้าและการลงทุนที่มีความรุนแรงมากขึ้น ในภาวะการณ์ที่ประเทศไม่สามารถหลีกเลี่ยง การถูกกระทบจากมาตรการด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างไม่เป็นธรรม จากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในภูมิภาคต่างๆ และจากการที่ศูนย์กลางอำนาจเศรษฐกิจที่จะย้ายมาอยู่ที่เอเชียในอนาคตอันใกล้นี้ โดยการดำเนินกิจกรรมภายใต้โครงการจะสอดคล้องกับนโยบายปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของภาคอุตสาหกรรมของรัฐบาล ในการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้ผลิตพัฒนาด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเชิงพาณิชย์ ทั้งในกระบวนการผลิตและการออกแบบผลิตภัณฑ์ตามความต้องการของผู้ซื้อ และสอดคล้องกับความต้องการของตลาด ตลอดจนส่งเสริมให้มีการสร้างตราสินค้า

๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพของอุตสาหกรรมในจังหวัดให้สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ของประเทศ รัฐบาล กระทรวงอุตสาหกรรม และจังหวัด ๒. ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาศักยภาพธุรกิจอุตสาหกรรมในระดับจังหวัดและผู้ประกอบการในจังหวัดในการดำเนินธุรกิจเฉพาะทาง ๓. ส่งเสริม พัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมในระดับจังหวัด ให้มีโครงสร้างการผลิตที่สามารถรองรับการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจโลกอย่างยั่งยืน โดยสามารถบริหารจัดการธุรกิจให้มีผลิตภาพสูงขึ้น ลดการพึ่งพาเศรษฐกิจนอกประเทศ ในปัจจุบันที่มีความอ่อนไหวต่อความผันผวนของเศรษฐกิจโลก ๔. ส่งเสริมการลงทุนในจังหวัด ๕. ส่งเสริมการผลิตและการใช้มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.) มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)
๔. ผลผลิต/ผลลัพธ์	<u>ผลผลิต</u> ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชนได้รับความรู้ด้านวิชาการ กฎหมาย และหรือประสบการณ์จากการศึกษา ดูงาน และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ได้รับบริการคำปรึกษาแนะนำเฉพาะราย จำนวน ๕๓๐ ราย <u>ผลลัพธ์</u> ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม และผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชนที่เข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ จะได้นำความรู้ ประสบการณ์ คำปรึกษาแนะนำ และข้อมูลสารสนเทศที่ได้รับไปใช้ประโยชน์รวมทั้งได้รับข้อมูลสารสนเทศที่ต้องการ ร้อยละ ๘๐
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชนและวิสาหกิจชุมชนที่เข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ จะได้นำความรู้ คำปรึกษาแนะนำ และข้อมูลสารสนเทศที่ได้รับไปใช้ประโยชน์รวมทั้งได้รับข้อมูลสารสนเทศที่ต้องการ
๖. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ประเด็นยุทธศาสตร์ ส่งเสริมภาคเกษตรแบบครบวงจร
๗. ระยะเวลา	ตุลาคม ๒๕๖๓ - กันยายน ๒๕๖๔
๘. กิจกรรมสำคัญ	๖.๑ ออกเยี่ยมเยียนพบปะผู้ประกอบการ เพื่อศึกษา สำรวจและวิเคราะห์ศักยภาพอุตสาหกรรมในจังหวัด จำนวน ๑๐๐ ราย ๖.๒ จัดฝึกอบรม/สัมมนาทางด้านวิชาการ กฎหมาย เพื่อสร้างโอกาสในการพัฒนาความรู้และเสริมสร้างทักษะการบริหารจัดการธุรกิจอุตสาหกรรมของผู้ประกอบการในจังหวัด จำนวน ๑๐๐ ราย ๖.๓ ให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นและเชิงลึกเฉพาะทาง ในการส่งเสริมและพัฒนาการประกอบธุรกิจ จำนวน ๒๑๕ ราย ๖.๔ ให้บริการข้อมูลสารสนเทศแก่ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมและประชาชนในจังหวัด จำนวน ๒๑๕ ราย
๙. งบประมาณ	๔๕๕,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง

๑๐. โครงการสร้างและพัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม

ประเด็น	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการสร้างและพัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	ตามที่ได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) เพื่อเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ซึ่งมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศจำเป็นต้องคำนึงถึงผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมเป็นสำคัญ เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีและยกระดับมาตรฐานการผลิตเพื่อการส่งออก เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลก ซึ่งจะต้องมุ่งเน้นการส่งเสริมการมีจิตสำนึกของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมในการผลิตที่มีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน เพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจควบคู่ไปกับการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพโดยใช้กระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการสร้างความรู้ให้ภาคประชาชนรู้จักหน้าที่ของตนเอง มีความรับผิดชอบต่อสังคมและต่อผู้อื่น ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้สามารถพึ่งพาตนเองในการจัดการและการมีส่วนร่วมตรวจสอบ รวมทั้งแก้ไขปัญหาด้านมลพิษที่ส่งผลกระทบต่อชุมชนโดยตรง ทั้งนี้ เพื่อมุ่งสู่เป้าหมายให้โรงงานอุตสาหกรรมและชุมชนสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข ลดปัญหาข้อร้องเรียนข้อขัดแย้งระหว่างชุมชนและสถานประกอบการอุตสาหกรรม โดยสร้างกลไกการเฝ้าระวัง ติดตาม และตรวจสอบผลกระทบด้านมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพจากความร่วมมือของทุกภาคส่วนเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ได้ดำเนินโครงการสร้างและพัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมทั่วประเทศ ซึ่งปัจจุบันมีสมาชิกเครือข่ายกว่า ๑๐,๐๐๐ ราย โดยการดำเนินการเหล่านี้จะต้องอาศัยความร่วมมือจากภาคประชาชน สถานประกอบการ และส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันเฝ้าระวังการเกิดปัญหาด้านมลพิษและนำไปสู่การสร้างมวลชนสัมพันธ์ เพื่อการป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างจิตสำนึกให้แก่ประชาชนในชุมชนและเปิดโอกาสให้ชุมชน สถานประกอบการ และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมในการป้องกันและเฝ้าระวังการเกิดปัญหาด้านมลพิษสิ่งแวดล้อมในรูปแบบเครือข่ายและสร้างทัศนคติเชิงบวกต่อภาคอุตสาหกรรม ซึ่งมีผลผลักดันในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในพื้นที่ให้เติบโตและสร้างความยั่งยืนอย่างถาวร ดังนั้น เพื่อให้การลดผลกระทบในทางลบจากการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเป็นไปอย่างต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพบนหลักการมีส่วนร่วม

ประเด็น	รายละเอียด
	ร่วม ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศเป็นประเทศไทย ๔.๐ และการพัฒนาเป็นอุตสาหกรรม ๔.๐ สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมจึงได้จัดทำโครงการสร้างและพัฒนาศักยภาพเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมขึ้น ซึ่งจะเป็นการสานต่อโครงการสร้างและพัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมปีที่ผ่านมา เพื่อพัฒนาศักยภาพของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานและสมาชิกเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมสู่การเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งสร้างกลไกการบริหารจัดการเครือข่ายอย่างเป็นระบบรองรับผลกระทบจากการเติบโตทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศในอนาคต
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนาความรู้สมาชิกเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมให้สามารถเป็นผู้นำในการขับเคลื่อนการดำเนินงานของเครือข่ายด้วยตนเอง ๒. เพื่อพัฒนาทักษะความรู้ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม ด้านจิตอาสา และด้านการติดต่อสื่อสารเชื่อมโยงกลุ่มสมาชิกเครือข่ายด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ๓. เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน สถานประกอบการ และส่วนราชการ ในรูปแบบเครือข่ายเฝ้าระวังการเกิดผลกระทบด้านมลพิษสิ่งแวดล้อมจากการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม สามารถลดข้อร้องเรียนซ้ำซากได้ ๔. เพื่อพัฒนากลไกการบริหารจัดการและกลไกดำเนินงานของกลุ่มสมาชิกเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ ๕. เพื่อพัฒนาระบบฐานข้อมูลเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม และเชื่อมโยงการบูรณาการเครือข่ายที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงอุตสาหกรรม
๔. ผลผลิต/ผลลัพธ์	ผลผลิต ๑. ดำเนินการจัดอบรมเพื่อให้ความรู้ด้านสิ่งแวดล้อมแก่ผู้ประกอบการ ๒. สร้างเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมในจังหวัดระนองเพิ่มขึ้น ผลลัพธ์ ดำเนินการจัดอบรม เพื่อให้ความรู้ด้านสิ่งแวดล้อมแก่ผู้ประกอบการจำนวน ๑ ครั้ง ซึ่งได้ผู้เข้าร่วมที่เป็นเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม จำนวน ๖๓ ราย
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	มีสมาชิกเข้าร่วมเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมในจังหวัดระนอง จำนวน ๖๓ ราย
๖. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ประเด็นยุทธศาสตร์ การจัดการ อนุรักษ์ ปันฟู ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ประเด็น	รายละเอียด
๗. ระยะเวลา	๑ ตุลาคม ๒๕๖๓ - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔
๘. กิจกรรมสำคัญ	๑. สำรวจพื้นที่เป้าหมายและเชิญชวนสมาชิกเข้าร่วมกิจกรรม เครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม ๒. กิจกรรมเพิ่มองค์ความรู้ทางวิชาการ/ ศึกษาดูงานเครือข่ายที่ ประสบความสำเร็จ / กิจกรรมสานสัมพันธ์เครือข่ายอุตสาหกรรม รักสิ่งแวดล้อม ๓. พัฒนารฐานข้อมูลเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม
๙. งบประมาณ	๔๒,๗๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง

๑๑. โครงการส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry)

ประเด็น	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ทุกวันนี้ภาคอุตสาหกรรมมีความสำคัญต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ความมั่นคง และการจ้างงานของประเทศ แต่ภาคอุตสาหกรรมทุกวันนี้กลับเผชิญกับความท้าทาย ไม่เพียงคู่แข่งทางธุรกิจเท่านั้นแต่รวมถึงความท้าทายที่จะต้องทำให้สังคมและชุมชนยอมรับ และอยู่ร่วมกันได้อย่างปกติสุข โดยการประกอบกิจการให้เป็นไปตามกฎหมาย สถานประกอบการจึงต้องระมัดระวังในการดำเนินกิจการไม่เฉพาะเรื่องที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย แต่ยังต้องประเมินถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการประกอบกิจการหรือขยายการดำเนินกิจการของตนเองในอนาคตด้วย ดังนั้น แนวทางการประกอบกิจการเพื่อให้เป็น “อุตสาหกรรมสีเขียว” จึงเป็นคำตอบของการดำรงอยู่ของภาคอุตสาหกรรม เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับสังคม ชุมชน และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ในส่วนของกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อสิ่งแวดล้อมโดยดำเนินการเชิงรุก มุ่งเน้นการส่งเสริมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้เติบโตและพัฒนาอย่างยั่งยืน เพื่อให้เป็นรูปธรรมจึงได้เริ่ม โครงการอุตสาหกรรมสีเขียว (Green industry) ขึ้น เพื่อส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้มีการประกอบกิจการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสังคม ส่งผลให้ภาคอุตสาหกรรมมีภาพลักษณ์ที่ดี น่าเชื่อถือและประชาชนไว้วางใจ และเกิดการสร้างเศรษฐกิจสีเขียวซึ่งจะทำให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (Green GDP) มีมูลค่าสูงขึ้นด้วย ในการนี้ กลุ่มโรงงานอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง ซึ่งได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบเรื่อง โครงการอุตสาหกรรมสีเขียว (Green industry) ได้จัดทำ “โครงการส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔” เพื่อส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการในจังหวัด โดยมุ่งเน้นการพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง และรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ทั้งภายในและภายนอกองค์กรตลอดห่วงโซ่อุปทาน เพื่อให้เกิดการประกอบกิจการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดมีการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ประเด็น	รายละเอียด
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๒.๑ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดให้มีการประกอบกิจการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ๒.๒ เพื่อประชาสัมพันธ์ให้เกิดความรู้ความเข้าใจระหว่างภาคอุตสาหกรรม สถานประกอบการโรงงานและประชาชนทั่วไปถึงการประกอบกิจการที่เป็นมิตรสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม ๒.๓ เพื่อส่งเสริม พัฒนา และสนับสนุน ให้การอุตสาหกรรมในจังหวัดเกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องส่งอุตสาหกรรมสีเขียว ด้วยระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวในระดับ ๕
๔. ผลผลิต/ผลลัพธ์	ผลผลิต ๑. สสำรวจผู้ประกอบการที่มีความพร้อมที่จะเข้าร่วมโครงการส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) ๒. สถานประกอบการได้รู้ถึงเกณฑ์การพิจารณา โครงการส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) ผลลัพธ์ ๑. ผู้ประกอบการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) จำนวน ๑ ราย ๒. สถานประกอบการได้รู้ถึงเกณฑ์การพิจารณา โครงการส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) จำนวน ๑ ราย
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	สถานประกอบการโรงงานในจังหวัดระนองผ่านเกณฑ์การพิจารณาของโครงการฯ ระดับ ๒ จำนวน ๓ ราย
๖. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ประเด็นยุทธศาสตร์ การจัดการ อนุรักษ์ ป่าไม้ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
๗. ระยะเวลา	เดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๓ ถึง เดือนกันยายน ๒๕๖๔
๘. กิจกรรมสำคัญ	๑. ประชาสัมพันธ์โครงการส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) ๒. ให้ความรู้ ความเข้าใจ หลักเกณฑ์การพิจารณาและรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว ๓. ดำเนินการส่งเอกสารสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ
๙. งบประมาณ	๓๓,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง

๑๒. โครงการบริหารจัดการลุ่มน้ำและวางระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม

ประเด็น	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการบริหารจัดการลุ่มน้ำและวางระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม
๒. ความสำคัญของโครงการหลักการและเหตุผล	ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ที่เน้นการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของประเทศ โดยการพัฒนามีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ประกอบกับยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) มุ่งเน้นการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่เน้นการใช้ การรักษา และการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนการผลิต และการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาประเทศให้เกิดความสมดุล มีศักยภาพ และยั่งยืน กระทรวงอุตสาหกรรม จึงได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์ กระทรวงอุตสาหกรรมตามวิสัยทัศน์ ที่จะส่งเสริมให้อุตสาหกรรมไทยขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมรักษสิ่งแวดล้อม และเชื่อมโยงเศรษฐกิจโลกภายในปี ๒๕๖๔ โดยกำหนดให้ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เน้นการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ สถานการณ์สิ่งแวดล้อมและภาวะโลกร้อนในปัจจุบันรวมถึงแนวโน้มในอนาคตถือเป็นภาวะเสี่ยงที่จะส่งผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการบริโภคและการผลิตในทุก ระดับภาคอุตสาหกรรม ซึ่งเป็น ภาคการผลิตที่สำคัญของประเทศจึงต้องมีการปรับตัว และพัฒนาการผลิตให้มีประสิทธิภาพ และเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สามารถอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างยั่งยืน ด้วยการลดปัญหาด้านมลพิษและสิ่งแวดล้อมในบริเวณสถานประกอบการ และชุมชนใกล้เคียง โดยเฉพาะในพื้นที่ตามลุ่มน้ำสายสำคัญ ภาคอุตสาหกรรมจะถูกมองว่าเป็นตัวการของการเกิดน้ำเสียเป็นลำดับแรก และก่อให้เกิดปัญหาในการประกอบการของโรงงานในพื้นที่เกิดเหตุเป็นอย่างมาก สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์ โดยเน้นให้ภาคอุตสาหกรรมมีผลิตภาพปัจจัยการผลิตรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๕ โดยได้กำหนดยุทธศาสตร์ที่ ๔ ให้ยกระดับศักยภาพธุรกิจอุตสาหกรรมให้สามารถแข่งขันและอยู่ร่วมกับสังคมและชุมชนได้ และได้ตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาและปรับปรุงจุดอ่อน เพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศในด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม จึงได้ดำเนินการในเชิงรุกด้วยการกำหนดและวางมาตรการในการตรวจสอบสถานประกอบการที่ถูกร้องเรียน ชำซากและสถานประกอบการที่ตั้งอยู่ริมแม่น้ำสายหลักที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ซึ่งเป็นตัวแทนกระทรวงอุตสาหกรรม

ประเด็น	รายละเอียด
	ในภูมิภาคจำเป็นต้องสร้างความตระหนักและป้องกันไม่ให้อาณา ประกอบสร้างมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมในบริเวณลุ่มน้ำสายหลัก อีกทั้งกำหนดแนวทางและหลักเกณฑ์การปฏิบัติ เพื่อสร้างความมั่นใจว่าโรงงานทั้งที่อยู่ริมแม่น้ำสายหลักและในพื้นที่อื่นทั่วไปจะไม่สร้างมลพิษที่ส่งผลกระทบต่อชุมชน โดยกำหนดที่จะนำระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมและยกระดับเป็นระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพมาดำเนินการกับสถานประกอบการ เพื่อให้ประชาชนและสมาชิกเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม ที่กระจายอยู่ทั่วประเทศกว่า ๑,๐๐๐ ราย เข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่การเริ่มต้นดำเนินการ การเปิดเผยข้อมูลการเข้าไปตรวจสอบข้อมูลและการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน เพื่อนำไปสู่การดูแลสถานประกอบการและเฝ้าระวังอุตสาหกรรมให้ปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาผลกระทบต่อชุมชนและทรัพยากรน้ำ ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม คือ กระบวนการจัดการรูปแบบใหม่ที่ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบ ทั้งระบบการผลิตการจัดส่ง การจำหน่าย และการจัดการกับซากเศษเหลือทิ้ง โดยจะต้องทำการตรวจหาผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นจริงกับกระบวนการผลิต ซึ่งแต่เดิมนั้นโรงงานผู้ผลิตจะเน้นเฉพาะแค่ ราคา และมาตรฐานด้านคุณภาพของสินค้าเท่านั้น แต่ในปัจจุบันนอกจากจะคำนึงถึงคุณภาพของตัวสินค้าแล้ว ยังจะต้องรวมไปถึงมาตรฐานด้านสุขภาพพลานามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อม ที่การผลิตจะมีผลโดยตรงทั้งก่อนหรือหลังการผลิต โดยจะดูรวมไปถึงการทำงานทั้งระบบในหน่วยงาน และต้องสามารถทำการเชื่อมโยงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเหล่านั้นเทียบกับมูลค่า ทางเศรษฐศาสตร์ ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องใหม่สำหรับประเทศไทย แต่ขณะที่ประเทศชั้นนำ เช่น อเมริกา ยุโรป และญี่ปุ่น กำลังพัฒนาระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมนี้ เพื่อความเป็นต่อในยุทธศาสตร์การแข่งขันระดับประเทศ ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมจะกลายเป็นอุปสรรคในการส่งออก และถือเป็นการกีดกันทางการค้ารูปแบบใหม่ที่ไม่ใช่กำแพงภาษี (Non-Tariff Barrier) จะทำให้เสียโอกาส ขาดดุลการค้า และไม่สามารถแข่งขันกับประเทศอื่นได้

ประเด็น	รายละเอียด
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๒.๑ เพื่อพัฒนาระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมและยกระดับเป็นระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพมาดำเนินการกับสถานประกอบการ และการบริหารลุ่มน้ำในจังหวัด ๒.๒ เพื่อเป็นการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม การปล่อยของเสียลงสู่แม่น้ำลำคลองในพื้นที่ ๒.๓ เพื่อให้สถานประกอบการในพื้นที่จังหวัดลุ่มน้ำสำคัญ มีระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ มีระบบการเก็บข้อมูลเพื่อการวางแผนเฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาน้ำเสียในแม่น้ำสายสำคัญ ร่วมกับสมาชิกเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษสิ่งแวดล้อม ๒.๔ เพื่อกระตุ้นให้เกิดการเฝ้าระวังการเกิดผลกระทบด้านมลพิษของสถานประกอบการที่มีต่อชุมชนอย่างต่อเนื่อง โดยสมาชิกเครือข่ายฯ หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ในพื้นที่ ๒.๕ เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงเครือข่ายธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมของจังหวัดรายเดิมและรายใหม่และผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholders) และสมาชิกเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษสิ่งแวดล้อมให้สามารถบริหารจัดการเครือข่ายอย่างเข้มแข็งและยั่งยืน รวมทั้งมีทัศนคติเชิงบวกต่อภาคอุตสาหกรรม ๒.๖ เพื่อส่งเสริม พัฒนาด้านวิชาการหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมและระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบให้สถานประกอบการและรักษาสมาชิกเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ได้ทำงานร่วมกันใกล้ชิดกันมากขึ้น
๔. ผลผลิต/ผลลัพธ์	๑. ดำเนินการจัดเก็บวิเคราะห์/ตรวจสอบคุณภาพน้ำบริเวณลุ่มน้ำสายหลัก ลำธาร คูคลอง และบึง ที่สำคัญในพื้นที่ในจังหวัดระนอง ๒. ถ่ายทอดองค์ความรู้ระหว่างสถานประกอบการที่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม และรณรงค์และส่งเสริมการใช้ระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการ
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	สถานประกอบการ สามารถนำระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมมาใช้ในสถานประกอบการและผ่านเกณฑ์ธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้กับภาคประชาชน
๖. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	การจัดการ อนุรักษ์ พื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
๗. ระยะเวลา	ตุลาคม ๒๕๖๓ - กันยายน ๒๕๖๔
๘. กิจกรรมสำคัญ	๑. ดำเนินการจัดเก็บวิเคราะห์/ตรวจสอบคุณภาพน้ำบริเวณลุ่มน้ำสายหลัก ลำธาร คูคลอง และบึง ที่สำคัญในพื้นที่จังหวัดระนอง ๒. จัดกิจกรรมการตรวจประเมินสถานประกอบการเพื่อส่งเสริมให้เข้าสู่ระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม โดยการ จัดชี้แจง ทำความ

ประเด็น	รายละเอียด
	เข้าใจหลักการสร้างความยั่งยืนของสถานประกอบการกับชุมชนและผู้มีส่วนได้เสียอื่นๆ ในพื้นที่ด้วยหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม ๓. จัดกิจกรรมร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาชน และสถานประกอบการอุตสาหกรรม ดำเนินการรณรงค์และส่งเสริมการใช้ระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการ ๔. จัดกิจกรรมถ่ายทอดองค์ความรู้ระหว่างสถานประกอบการที่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมจนประสบผลสำเร็จ และสร้างเครือข่ายและเป็นพี่เลี้ยง (Big brother) ให้กับผู้ประกอบการรายอื่นๆ ในพื้นที่ เพื่อขยายผลการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลอย่างยั่งยืน พร้อมศึกษาดูงานให้ความรู้แก่สถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ
๙. งบประมาณ	๓๒,๗๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง

๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนา
อุตสาหกรรมจังหวัดระนอง ปี ๒๕๖๔

	แผนปฏิบัติราชการ ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) ของ อก.	แผนปฏิบัติราชการ ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) ของ สปอ.	แผนพัฒนาจังหวัด ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔	แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดระนอง ปี ๒๕๖๓
วิสัยทัศน์	ปฏิรูปอุตสาหกรรมสู่ ๔.๐ เพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ของไทย ให้เติบโตไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๔.๖ ภายในปี ๒๕๖๕	ภาคอุตสาหกรรมมีผลิตภาพ ปัจจัยการผลิตรวมเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒.๕ ภายในปี ๒๕๖๕	เมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ระดับชั้นนำในภูมิภาคเอเชีย	อุตสาหกรรมในพื้นที่มีผลิตภาพสูง เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๑	การเสริมสร้างศักยภาพของ ภาคอุตสาหกรรมให้เติบโตและ เข้มแข็ง	การผลักดันและบูรณาการ นโยบายและแผน ให้เกิดผลสัมฤทธิ์	ส่งเสริมและ พัฒนาการ ท่องเที่ยวและบริการสุขภาพ เชื่อมโยงในอาเซียน ส่งเสริมภาคการเกษตรแบบ ครบวงจร	การพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ และผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีผลิต ภาพสูง แข่งขันได้ โดยใช้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๒	การพัฒนาปัจจัยสนับสนุน ให้เอื้อต่อการลงทุน และการพัฒนาอุตสาหกรรม	การเสริมสร้างศักยภาพของธุรกิจ อุตสาหกรรม	ส่งเสริมและ พัฒนาการค้า การลงทุน และการค้า ชายแดน	
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๓	การส่งเสริมและพัฒนา อุตสาหกรรมให้เป็นมิตร กับสังคมและสิ่งแวดล้อม	การส่งเสริมและพัฒนา อุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสังคม และสิ่งแวดล้อม	เสริมสร้างความมั่นคง ปลอดภัย และยกระดับ คุณภาพชีวิตของประชาชน การจัดการ อนุรักษ์ พื้นที่ ทรัพยากรธรรมชาติ และ สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	การส่งเสริมและพัฒนา อุตสาหกรรมให้เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมและชุมชน
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๔	การพัฒนาสมรรถนะองค์กร เพื่อให้บริการอย่างมีคุณภาพ	การพัฒนาสมรรถนะองค์กร เพื่อให้บริการอย่างมีคุณภาพ		

๔.๓ สรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ของ สอจ. ระนองตามแผนพัฒนาจังหวัดระนอง

๑. โครงการพัฒนายกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ OTOP สู่มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)

หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง

ชื่อโครงการ ส่งเสริมมาตรฐานการผลิต และแปรรูปสินค้าเพื่อเพิ่มมูลค่า

ชื่อกิจกรรมหลักที่ ๒ พัฒนายกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ OTOP สู่มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)

งบประมาณ ๗๙๖,๐๐๐-บาท

งบประมาณที่ใช้จริง บาท

เงินเหลือจ่าย - บาท

วัตถุประสงค์กิจกรรม

๑. เพื่อพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs ด้านการตลาดยุคใหม่ การออกแบบบรรจุภัณฑ์ที่เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์

๒. เพื่อสร้างองค์ความรู้ด้านการผลิตสินค้าให้ได้เกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) และมาตรฐานอื่นที่ทางราชการกำหนดและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัดระนอง

๓. เพื่อพัฒนารูปแบบบรรจุภัณฑ์ตามแนวโน้มทิศทางการความต้องการของตลาดและเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์

๔. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นให้ได้การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) หรือมาตรฐานอื่นที่ทางราชการกำหนด

๕. เพื่อสร้างเครือข่ายทางการค้า ให้กว้างขวางมากขึ้น

ผลการดำเนินงาน (เชิงปริมาณ) พร้อมระบุที่ตั้งของครุภัณฑ์ และสิ่งก่อสร้าง (ถ้ามี)

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง ได้รับอนุมัติโครงการตามแผนปฏิบัติการราชการประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๓ จังหวัดระนอง ให้ดำเนินโครงการส่งเสริมมาตรฐานการผลิตและแปรรูปสินค้าเพื่อเพิ่มมูลค่า ในกิจกรรมหลักที่ ๒ พัฒนายกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ OTOP สู่มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน งบประมาณทั้งสิ้น ๗๙๖,๐๐๐ บาท โดยมีกิจกรรมย่อยดำเนินการ ๔ กิจกรรม ได้แก่

๑. กิจกรรมอบรม/สัมมนาและให้คำปรึกษาแนะนำด้านการผลิตสินค้าให้ได้เกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) และมาตรฐานอื่นที่ทางราชการกำหนด ๗๐,๘๐๐ บาท

๒. กิจกรรม อบรมและให้คำปรึกษาแนะนำด้านการพัฒนาบรรจุภัณฑ์และฉลาก ๑๑๓,๒๐๐ บาท

๓. กิจกรรม การออกแบบและทำต้นแบบบรรจุภัณฑ์ หรือฉลาก (๑๐ รูปแบบ) ๔๐๐,๐๐๐ บาท

๔. กิจกรรม ศึกษาเรียนรู้นอกสถานที่ เพื่อเพิ่มศักยภาพผู้ผลิต ผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) ๒๑๐,๒๐๐ บาท

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง ได้ดำเนินการกิจกรรมที่ ๑ และ ๒ เสร็จสิ้นแล้ว กิจกรรมที่ ๓ ดำเนินการเซ็นสัญญาจ้างเรียบร้อยแล้ว โดยเริ่มสัญญาตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ สิ้นสุดสัญญา วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๓ และกิจกรรมที่ ๔ อยู่ระหว่างดำเนินการ (กำหนด ๑๙-๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๓) จึงขอสรุปผลการดำเนินงานตามกิจกรรมดังนี้

๑. กิจกรรม อบรม/สัมมนาและให้คำปรึกษาแนะนำด้านการผลิตสินค้าให้ได้เกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) และมาตรฐานอื่นที่ทางราชการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างองค์ความรู้ด้านการผลิตสินค้าให้ได้เกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) และมาตรฐานอื่นที่ทางราชการกำหนดให้กับผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นที่ผลิตภัณฑ์ยังไม่ได้รับการรับรอง มผช. และผู้ประกอบการที่ยื่นขอรับการรับรองแล้วผลการตรวจสอบคุณภาพยังไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน เป้าหมายผู้เข้าร่วมกิจกรรม จำนวน ๖๐ ราย งบประมาณ ๗๐,๘๐๐ บาท ผลการดำเนินงาน ได้ดำเนินการตามกิจกรรมแล้ว เมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ณ โรงแรมระนองการ์เด้น อำเภอเมือง จังหวัดระนอง ผู้เข้าร่วมกิจกรรมจำนวน ๖๐ ราย วิทยากรจากบริษัท ห้องปฏิบัติการกลาง (ประเทศไทย) จำกัด สงขลา ค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจกรรมดังกล่าว จำนวน ๗๐,๘๐๐ บาท ซึ่งบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ ผู้เข้าร่วมสัมมนาและให้คำปรึกษาแนะนำได้ตอบแบบประเมินความพึงพอใจต่อการฝึกอบรมในภาพรวมทั้งหมดมีคะแนนเฉลี่ย ๔.๖๘ คะแนน หรือคิดเป็นร้อยละ ๙๓.๖๐ (ภาพถ่ายประกอบตามแนบ)

๒. กิจกรรม ฝึกอบรมและให้คำปรึกษาแนะนำด้านการพัฒนาบรรจุภัณฑ์และฉลาก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบบรรจุภัณฑ์ตามแนวโน้มทิศทางการความต้องการของตลาดและเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ ให้กับผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ได้รับการพิจารณาคัดเลือกร่วมกิจกรรมพัฒนาบรรจุภัณฑ์และฉลาก เป้าหมายผู้เข้าร่วมกิจกรรม จำนวน ๔๐ ราย งบประมาณ ๑๑๓,๒๐๐ บาท ผลการดำเนินงาน ได้ดำเนินการตามกิจกรรมแล้ว ระหว่างวันที่ ๑๘-๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๓ ณ โรงแรมระนองการ์เด้น อำเภอเมือง จังหวัดระนอง มีผู้ประกอบการกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการคัดเลือกพัฒนาบรรจุภัณฑ์และฉลากเข้าร่วมกิจกรรม จำนวน ๔๑ ราย วิทยากรจาก บริษัท คามาราร์ตสตูดิโอ จำกัด ค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจกรรมดังกล่าว จำนวน ๑๑๓,๒๐๐ บาท ซึ่งบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ ผู้เข้าร่วมสัมมนาและให้คำปรึกษาแนะนำได้ตอบแบบประเมินความพึงพอใจต่อการฝึกอบรมในภาพรวมทั้งหมดมีคะแนนเฉลี่ย ๔.๗๔ คะแนน หรือคิดเป็นร้อยละ ๙๔.๘๐ (ภาพถ่ายประกอบตามแนบ)

****ผู้เข้าร่วมกิจกรรมจำนวน ๔๑ ราย แยกประเภทดังนี้**

๑. อาหาร ๑๕ ราย

๒. เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย ๒๐ ราย

๓. ของใช้ ของตกแต่ง ของที่ระลึก ๖ ราย

๓. กิจกรรม การออกแบบและทำต้นแบบบรรจุภัณฑ์ หรือฉลาก(๑๐ รูปแบบ) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน ได้รับรูปแบบและต้นแบบบรรจุภัณฑ์และฉลากที่ทันสมัยตามแนวโน้มทิศทางการความต้องการของตลาดและความเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ โดยสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง ได้ดำเนินจัดจ้าง บริษัท คามาราร์ตสตูดิโอ จำกัด สัญญาเลขที่ ๓๖/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ระยะเวลาดำเนินการ ๙๐ วัน เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๓ จำนวนเงิน ๔๐๐,๐๐๐ บาท โดยผู้รับจ้างต้องออกแบบบรรจุภัณฑ์หรือฉลาก จำนวน ๑๐ รูปแบบ และจัดทำบรรจุภัณฑ์หรือฉลาก ให้ผู้ประกอบการ OTOP จังหวัดระนอง จำนวน ๑๐ ผลิตภัณฑ์

๔. กิจกรรม ศึกษาเรียนรู้นอกสถานที่ เพื่อเพิ่มศักยภาพผู้ผลิต ผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน ได้แลกเปลี่ยน เรียนรู้ประสบการณ์ในการประกอบการและพัฒนาการประกอบอาชีพ และสามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง กำหนดดำเนินกิจกรรม ระหว่างวันที่ ๑๙-๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๓

ภาพถ่ายประกอบการดำเนินงาน

กิจกรรมที่ ๑ อบรม/สัมมนาและให้คำปรึกษาแนะนำด้านการผลิตสินค้าให้ได้เกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) และมาตรฐานอื่นที่ทางราชการ วันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ณ โรงแรมरणองการ์เด็น อำเภอเมือง ระนอง

ภาพถ่ายประกอบการดำเนินงาน

กิจกรรมที่ ๒ ฝึกอบรมและให้คำปรึกษาแนะนำด้านการพัฒนาบรรจุภัณฑ์และฉลาก
ระหว่างวันที่ ๑๘ - ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๓ ณ โรงแรมระนองการ์เด้น อำเภอเมือง ระนอง

๔.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ของ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง ตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๓

๑. โครงการศึกษาความเหมาะสมการจัดตั้งเขตประกอบการอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการประมงจังหวัดระนอง เพื่อรองรับการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้

๒. งบประมาณ จำนวน ๑๔,๑๗๓,๓๐๐ บาท

๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ

๓.๑ เพื่อศึกษาความเหมาะสมของการจัดตั้งเขตประกอบการอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องจากการประมง โลจิสติกส์ การซ่อมตู้คอนเทนเนอร์ และ/หรือ สถานีขนส่งสินค้าหรือศูนย์กระจายสินค้า ในพื้นที่จังหวัดระนอง

๓.๒ เพื่อรองรับการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ (SEC) และ BIMSTEC ทั้งในมิติกายภาพ (ที่ตั้ง ขนาดพื้นที่) มิติการเงิน (การลงทุน ผลตอบแทน) มิติการจัดการ (รูปแบบการลงทุน การบริหารจัดการ) มิติการตลาด (การสนองตอบต่อนโยบายของภาครัฐและนักลงทุน การรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย) มิติสังคม (การจ้างงาน การพัฒนาคุณภาพชีวิต) และมิติสิ่งแวดล้อม เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาและตัดสินใจดำเนินการให้บรรลุตามยุทธศาสตร์และเป้าประสงค์ทั้งในจังหวัด ภาค และประเทศ

๓.๓ เพื่อพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ และทางออกทางทะเลของภาคใต้ตอนบน

๔. โครงการประกอบด้วย ๑ กิจกรรม ดังนี้

จ้างที่ปรึกษาดำเนินการศึกษาคความเหมาะสมการจัดตั้งเขตประกอบการอุตสาหกรรมที่ จังหวัดระนอง เพื่อรองรับการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้

๕. การดำเนินการ ของกิจกรรม

๕.๑ จัดจ้างที่ปรึกษาดำเนินการศึกษาคความเหมาะสมการจัดตั้งเขตประกอบการอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องจากการประมงและอุตสาหกรรมหลังท่า จังหวัดระนอง

๕.๑.๑ รวบรวมข้อมูลพื้นฐาน ศึกษา และวิเคราะห์สภาพข้อเท็จจริงทุกด้านของศักยภาพ ข้อจำกัด โอกาส และประเด็นต่าง ๆ ของอุตสาหกรรมโดยทำการศึกษาไม่น้อยกว่า ประเด็นดังต่อไปนี้

(๑) ศึกษาข้อมูลทั่วไปและสภาพปัจจุบันของจังหวัดระนอง ในทุก ๆ ด้าน เช่น สภาพทาง เศรษฐกิจและสังคม ลักษณะทางกายภาพ อาทิ ภูมิประเทศ สภาพอุทกวิทยา สภาพธรณีวิทยา การใช้ที่ดิน

(๒) ศึกษาและทบทวนนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนการพัฒนาอุตสาหกรรมธุรกิจ ของประเทศและระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง แผนงาน/โครงการที่เกี่ยวข้อง โดยสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี ของ ประเทศ

(๓) ศึกษา และวิเคราะห์ข้อมูลจากผลการศึกษาที่จังหวัดระนอง ได้ศึกษาพื้นที่ที่เหมาะสมเพื่อ พิจารณาศักยภาพเพื่อกำหนดเขตอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง ไว้เบื้องต้น

๕.๑.๒ ศึกษา สรรวจ วิเคราะห์ และประเมินความเป็นไปได้และความต้องการทางด้านการบริหาร โครงการของเขตประกอบการอุตสาหกรรม เพื่อให้ประสบผลสำเร็จทางธุรกิจ โดยสำรวจและวิเคราะห์ความ ต้องการใช้พื้นที่เพื่อประกอบอุตสาหกรรมในเขตประกอบการอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องจากการประมง และ อุตสาหกรรมหลังท่า และวิเคราะห์หาปัจจัยความสำเร็จของโครงการ (Key Success Factor) ซึ่งจะต้อง เหมาะสมและสอดคล้องกับศักยภาพ โอกาส และข้อจำกัดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการวางตำแหน่งทางการ ตลาดที่เหมาะสม (Positioning) ของเขตประกอบการอุตสาหกรรม กำหนดปัจจัยขับเคลื่อนที่ทำให้ประสบ ความสำเร็จ ในเชิงธุรกิจ เช่น สิทธิประโยชน์กิจกรรมหรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อให้สามารถดึงดูด นัก ลงทุนเข้ามาลงทุนในพื้นที่จังหวัดระนอง

๕.๑.๓ ศึกษา คัดเลือก และกำหนดบริเวณทำเลที่ตั้ง และขนาดของพื้นที่ที่มีศักยภาพและมีความเหมาะสมต่อการจัดตั้งเขตประกอบการอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากประมงและอุตสาหกรรมหลังทำอย่างน้อย ๓ พื้นที่ในจังหวัดระนอง ทั้งนี้ให้คำนึงถึงข้อจำกัดประเภทของที่ดินที่นำมาพัฒนา และการใช้ประโยชน์ที่ดินตามผังเมืองรวมจังหวัด หรือผังเมืองรวมเมือง/ชุมชนในพื้นที่มาพิจารณาประกอบด้วย

๕.๑.๔ รวบรวมข้อมูล ศึกษา และวิเคราะห์สภาพข้อเท็จจริงทุกด้านของศักยภาพ ข้อจำกัด โอกาส และประเด็นต่าง ๆ ที่จะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและการจัดตั้งเขตประกอบการอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากประมงและอุตสาหกรรมหลังทำในพื้นที่ที่เสนอทั้ง ๓ แห่ง ตามข้อ ๗.๑.๓ โดยทำการศึกษาไม่น้อยกว่า ในประเด็นดังต่อไปนี้

(๑) ศึกษาลักษณะทางกายภาพพื้นที่ เช่น สภาพภูมิประเทศ สภาพอุทกวิทยา สภาพธรณี การใช้ที่ดิน เป็นต้น

(๒) ศึกษาสภาวะทางเศรษฐกิจและสังคมในพื้นที่ เช่น ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด แยกตามสาขา รายได้ประชาชาติ รายได้ต่อหัว จำนวนประชากรในวัยทำงาน เป็นต้น

(๓) ศึกษาโครงข่ายเส้นทางคมนาคม แหล่งน้ำธรรมชาติ ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการที่มีอยู่ในปัจจุบันของพื้นที่รวมถึงประเมินความเพียงพอสำหรับรองรับการใช้ในกิจกรรมของเขตประกอบการอุตสาหกรรม แนวทางการดำเนินการกรณีที่ไม่เพียงพอ ศึกษาแผนงาน/โครงการที่เกี่ยวข้อง ของภาครัฐและเอกชนที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เช่น การพัฒนาระบบคมนาคม การพัฒนาแหล่งน้ำ การก่อสร้างระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และอื่น ๆ ที่จะประโยชน์ต่อโครงการ

(๔) ศึกษาความสอดคล้องกับแผนพัฒนาพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้อย่างยั่งยืน (Southern Economic Corridor : SEC) ของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) และศักยภาพการเจริญเติบโตทางพัฒนาเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศรอบอ่าวเบงกอล (BIMSTEC) เพื่อเชื่อมโยงและสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องจากการประมงจังหวัดระนอง เช่น การพัฒนาทางรถไฟสายใหม่ ช่วงชุมพร-ระนอง การพัฒนาท่าเทียบเรือระนอง การพัฒนาขีดความสามารถท่าอากาศยานระนอง

(๕) ศึกษาศักยภาพ โอกาส และข้อจำกัด ของการพัฒนาเขตประกอบการอุตสาหกรรมในแต่ละพื้นที่ที่เสนอ

๕.๑.๕ สำนวจความคิดเห็นและประเมินความต้องการของประชาชนในพื้นที่ทั้ง ๓ พื้นที่ อย่างน้อย ๑๐๐ ตัวอย่าง ต่อความคิดเห็นต่อพื้นที่ต่อการจัดตั้งเขตประกอบการอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการประมงและอุตสาหกรรมหลังทำ ให้ครอบคลุมมิติต่าง ๆ ที่จำเป็น เช่น มิติด้านกายภาพ เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัยและความปลอดภัย เป็นต้น โดยทำการสำวจให้ครอบคลุมตัวแทนของประชากรตามหลักวิชาการในรัศมีไม่น้อยกว่า ๕ กิโลเมตรจากพื้นที่ที่ศึกษาทั้ง ๓ พื้นที่ เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาคัดเลือกพื้นที่ และการออกแบบที่สอดคล้องเหมาะสม

๕.๑.๖ เปรียบเทียบและเสนอพื้นที่ที่มีศักยภาพและมีความเหมาะสมสูงสุดต่อการจัดตั้งเขตประกอบการอุตสาหกรรม โดยเรียงลำดับความสำคัญของพื้นที่จากการพิจารณาปัจจัยแวดล้อมในทุก ๆ ด้าน พร้อมทั้งกำหนดกิจกรรมต่าง ๆ ที่สอดคล้องเหมาะสมกับพื้นที่และความต้องการด้านการตลาดของเขตประกอบการอุตสาหกรรมที่มีความเหมาะสมสูงสุด

๕.๑.๗ การออกแบบเบื้องต้น (Conceptual Design) ของเขตประกอบการอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการประมงและอุตสาหกรรมหลังทำ ที่มีลำดับสูงสุดที่สอดคล้องกับแนวคิดเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศอย่างน้อย ๒ พื้นที่ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและความเป็นไปได้ทั้งในเชิงด้านกายภาพ เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการตลาด ซึ่งต้องศึกษาและวิเคราะห์ในประเด็นหัวข้ออย่างน้อย ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดขนาดพื้นที่ที่เหมาะสมของเขตประกอบการอุตสาหกรรมและของกิจกรรมต่าง ๆ
- (๒) กำหนดโครงสร้างองค์ประกอบกิจกรรมหลัก (Major Function) และกิจกรรมสนับสนุน (Supporting Function) ของเขตประกอบการอุตสาหกรรม
- (๓) การออกแบบระดับแนวคิด (Conceptual Design) และการวางผังระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่จะรองรับกิจกรรมต่าง ๆ ในเขตประกอบการอุตสาหกรรม

(๔) การออกแบบแผนพัฒนาโครงการและการประมาณราคาค่าพัฒนาโครงการ

๕.๑.๘ ออกแบบและวางผังแม่บท (Master Plan) พื้นที่เขตประกอบการอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากประมงและอุตสาหกรรมหลังท่า และผังการใช้ประโยชน์ที่ดิน (Land Use Plan) ซึ่งต้องประกอบด้วย

- (๑) พื้นที่อุตสาหกรรม
- (๒) พื้นที่ระบบสาธารณูปโภค/สาธารณูปการ
- (๓) สิ่งอำนวยความสะดวก พื้นที่สีเขียว แนวกันชนเชิงนิเวศ พื้นที่สันหนาทนาการ
- (๔) พื้นที่พักอาศัย ฯลฯ

โดยนำแนวคิดเขตประกอบการอุตสาหกรรมเชิงนิเวศมาประยุกต์ใช้สำหรับการออกแบบในพื้นที่ลำดับสูงสุด

๕.๑.๙ ประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น (IEE) ของโครงการเขตประกอบการอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการประมงและอุตสาหกรรมหลังท่าในพื้นที่ที่เสนอตามรูปแบบที่สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) จำนวน ๒ แห่ง

๕.๑.๑๐ ศึกษาความเป็นไปได้ทางด้านการเงิน และเศรษฐศาสตร์ ของโครงการเขตประกอบการอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการประมงและอุตสาหกรรมหลังท่าในพื้นที่ที่เสนอ โดยต้องศึกษาและวิเคราะห์ ในประเด็นหัวข้ออย่างน้อย ดังนี้

- (๑) ประมาณการค่าใช้จ่ายดำเนินงานตลอดอายุโครงการ
- (๒) ประมาณการอัตราราคาขายหรือค่าเช่าพื้นที่ของเขตประกอบการอุตสาหกรรมและสถานียขนส่งสินค้าและกระจายสินค้า
- (๓) ประมาณการผลตอบแทนทางด้านการเงินและเศรษฐศาสตร์
- (๔) วิเคราะห์ตัวแปรความเสี่ยง และความอ่อนไหว (Sensitivity Analysis) ของโครงการในกรณีต่าง ๆ และเสนอแนวทางแก้ไขเพื่อลดผลกระทบจากความเสี่ยงในแต่ละกรณี
- (๕) เสนอแนะแหล่งเงินทุนและจัดลำดับการใช้เงินตามความเหมาะสม
- (๖) เสนอแนะดัชนีชี้วัดทางการเงิน และเศรษฐศาสตร์ที่เหมาะสม
- (๗) ศึกษาผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการพัฒนาโครงการทั้งในเชิงต่อพื้นที่และต่อประเทศทั้งในด้านการเงิน และไม่ใช้การเงิน

๕.๑.๑๑ ศึกษาแบบแผนการลงทุนที่เหมาะสมและการบริหารจัดการเขตประกอบการอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการประมงและอุตสาหกรรมหลังท่า สำหรับแต่ละรูปแบบการลงทุน รวมทั้งเสนอแนะโครงสร้างการบริหาร การกำหนดอำนาจหน้าที่ กลยุทธ์ ทรัพยากรที่จำเป็น ขั้นตอนกระบวนการบริหารจัดการ ระบบการบริหารจัดการ เป้าหมายการดำเนินงาน ระบบการติดตามตรวจสอบและการประเมินผลสำเร็จในด้านกายภาพ เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม

๕.๑.๑๒ รวบรวมข้อมูลและเปรียบเทียบอุตสาหกรรมหลังท่าของประเทศต่าง ๆ ที่มีลักษณะภูมิประเทศใกล้เคียงกับประเทศไทยและจังหวัดระนอง เพื่อเป็นต้นแบบหรือเป็นแนวทางการดำเนินการของจังหวัดระนอง

๕.๑.๑๓ ศึกษาข้อมูลการขออนุญาตใช้พื้นที่หรือผลการพิจารณาผ่อนผันมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่าชายเลนในจังหวัดระนอง และข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๕.๑.๑๔ การศึกษาวิเคราะห์กฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเขตประกอบการอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการประมงและอุตสาหกรรมหลังท่า ตลอดจนกฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการร่วมทุนในกรณีต่าง ๆ และเสนอแนะแนวทางการดำเนินงานและการจัดเตรียมเอกสารที่จำเป็น

๕.๑.๑๕ ศึกษากระบวนการในการขออนุญาตใช้พื้นที่จัดตั้งเขตอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการประมงและอุตสาหกรรมหลังท่า จำนวน ๒ แห่ง พร้อมทั้งจัดทำและรวบรวมหลักฐานประกอบการขออนุญาตใช้พื้นที่ เช่น แบบแปลนของพื้นที่จัดตั้งเขตอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการประมงและอุตสาหกรรมหลังท่า แผนที่จากระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (Geographic Information : GIS) ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงพื้นที่ของเขตอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการประมงและอุตสาหกรรมหลังท่า

๕.๑.๑๖ จัดสัมมนาเพื่อให้ข้อมูลโครงการ และรับฟังความคิดเห็น จากหน่วยงานภาครัฐ เอกชน ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง ภาคประชาชน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้สนใจ ไม่น้อยกว่า ๒ ครั้ง

๕.๑.๑๗ จัดทำเอกสาร Fact Sheets โครงการเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เพื่อใช้เผยแพร่ข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญของโครงการในแต่ละพื้นที่ต่อหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน นักลงทุน องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นในจังหวัด และผู้ที่เกี่ยวข้องทั่วไป โดยใช้ช่องทาง อย่างน้อย ๓ ช่องทาง เช่น สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ฯ

๕.๑.๑๘ จัดประชุมชี้แจงคณะกรรมการกำกับการจ้างและตรวจการจ้างที่ปรึกษาเพื่อศึกษาความเหมาะสมการจัดตั้งเขตประกอบการอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการประมงและอุตสาหกรรมหลังท่าที่จังหวัดแต่งตั้ง โดยที่ปรึกษาเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายทั้งหมด รวมทั้งต้องเป็นผู้จัดทำเอกสารที่ใช้ประกอบการประชุมด้วย

๕.๑.๑๙ นำเสนอรายงานผลการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการและการรวบรวมหลักฐานประกอบการขออนุญาตใช้พื้นที่ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดตั้งเขตอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการประมงและอุตสาหกรรมหลังท่า

๖. ตัวชี้วัดผลผลิตดำเนินการ

๖.๑ จังหวัดระนอง มีพื้นที่ตั้งเขตประกอบการอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการประมง จังหวัดระนอง

๖.๒ การพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการประมง รองรับการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้

๖.๓ มีข้อมูลส่งเสริมการทำแผนที่การใช้ที่ดินเพื่ออุตสาหกรรม ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมและฮับโลจิสติกส์ในอนาคต

๗. ตัวชี้วัดผลลัพธ์การดำเนินการ

๗.๑ จังหวัดระนอง และหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง มีผลการศึกษาความเหมาะสมการจัดตั้งเขตประกอบการอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง จำนวน ๑ เรื่อง

๗.๒ จังหวัดระนอง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีสารสนเทศสำหรับใช้ประโยชน์ด้านการของบประมาณและการลงทุน จำนวน ๑ เรื่อง

๘. ปัญหา-อุปสรรค

เรื่องการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ทำให้การลงพื้นที่ของที่ปรึกษาไม่เป็นไปตามแผน

๙. ข้อเสนอแนะ

- ไม่มี -

๑๐. อื่น ๆ

- ไม่มี -

ภาพถ่ายประกอบการดำเนินงาน
โครงการศึกษาความเหมาะสมการจัดตั้งเขตประกอบการอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการประมงจังหวัด ระนอง
เพื่อรองรับการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้

- การจัดสัมมนารับฟังความคิดเห็นครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ โดยเชิญหน่วยงานภาครัฐ และเอกชน เข้าร่วม ซึ่งมีนายสมจิตร เขียนดั่ง รองผู้ว่าราชการจังหวัดระนอง ให้เกียรติมาเป็นประธาน

- การจัดสัมมนารับฟังความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ เมื่อวันที่ ๗, ๘ และ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๔ โดยจัดรับฟังความคิดเห็นฯ ทั้งสิ้น ๔ ตำบล ได้แก่ตำบลทรายแดง ตำบลบางรีน ตำบลราชกรูด และตำบลปากน้ำ

- การจัดสัมมนารับฟังความคิดเห็นครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๑-๒๒ เมษายน ๒๕๖๔ โดยเชิญหน่วยงานภาครัฐ เอกชน ประชาชน ผู้ที่สนใจเข้าร่วมรับฟังโครงการฯ ซึ่งมีนายสมเกียรติ ศรีชนะเนตร ผู้ว่าราชการจังหวัดระนอง ให้เกียรติมาเป็นประธาน

๔.๕ โครงการการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง ปี ๒๕๖๔

๑. โครงการ การจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง ปี ๒๕๖๔

๒. งบประมาณ จำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท

๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ

๑. เพื่อผลักดันแผนปฏิบัติการราชการระยะ ๓ ปี (พ.ศ.๒๕๖๓-๒๕๖๕) ของกระทรวงอุตสาหกรรม และสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ไปสู่การปฏิบัติ

๒. เพื่อพัฒนานโยบายและยุทธศาสตร์ให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลและสภาพแวดล้อมใหม่ที่สามารถนำไปใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานได้อย่างเหมาะสม

๓. เพื่อให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง มีกรอบการดำเนินงานในการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

๔. เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำคำของบประมาณ และใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานต่อไป

๔. โครงการประกอบด้วยกิจกรรม ดังนี้

จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง ปี ๒๕๖๔

๕. การดำเนินการของกิจกรรม

๑. รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เพื่อความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

๒. จัดประชุมเพื่อทบทวนแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ และระดมความคิดเห็นจากคณะทำงานและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

๓. จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ที่มีความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ และเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดและจังหวัด

๔. สรุปผลการจัดทำแผนปฏิบัติการฯ เสนออุตสาหกรรมจังหวัดระนอง เพื่ออนุมัติ และรายงานให้จังหวัดระนอง และสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ทราบ

๖. ตัวชี้วัดผลผลิตการดำเนินการ

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง จำนวน ๑ แผน

๗. ตัวชี้วัดผลลัพธ์การดำเนินการ

นโยบายและแผนปฏิบัติการราชการของกระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม และแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง ได้รับการนำไปปฏิบัติ

๘. ปัญหา-อุปสรรค

- ไม่มี -

๙. ข้อเสนอแนะ

- ไม่มี -

๑๐. อื่น ๆ

- ไม่มี -

ภาพการจัดประชุมจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง ปี ๒๕๖๔
วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๔
ณ ห้องประชุมสภาอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง

What did we do?

ประชุมเชิงปฏิบัติการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระนองประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๔ เวลา ๐๙.๐๐ น. สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง โดยนางจันทร์จิรา บางเสน อุตสาหกรรมจังหวัดระนอง พร้อมด้วยคณะกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ได้จัดประชุมเชิงปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง ซึ่งมีหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุมฯ และเสนอข้อคิดเห็น เพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด โดยได้รับเกียรติจาก นางแม่น้อย เวทย์พงษ์ อดีตผู้ตรวจราชการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นวิทยากรในการจัดทำแผนปฏิบัติการฯ ดังกล่าว

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง เลขที่ ๗ ถนนชลระอุ ตำบลเขานิเวศน์ อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง ๘๕๐๐๐

โทร. ๐ ๗๗๘๒ ๑๖๑๒ E-mail : moi_ranong@industry.go.th

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง

เลขที่ ๗ ถนนชลระอุ ตำบลขานีเวศน์ อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง ๘๕๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๗๗ - ๘๒๑๖๑๒ โทรสาร ๐๗๗ - ๘๑๒๓๗๕

Email : moi_ranong@industry.go.th